

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2010

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΔ΄

Τετάρτη 25 Αυγούστου 2010 (Πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Ζ. Τζηκαλάγια, Ε. Βόζεμπεργκ και Κ. Μουσουρούλη, σελ. 628, 646
2. Επί του Κανονισμού, σελ. 646, 647

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Εκτέλεση περιγητικών πλόων από πλοία με σημαία τρίτων χωρών με αφετηρία ελληνικό λιμένα και άλλες διατάξεις», σελ. 627

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί του Κανονισμού:

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 646, 647
ΠΟΥΔΩΡΑΣ Β., σελ. 647

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας:

ΒΟΡΙΔΗΣ Μ., σελ. 635, 636
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α., σελ. 644, 645, 651, 652, 654
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ., σελ. 632, 633, 646, 647, 654
ΖΩΪΔΗΣ Ν., σελ. 627, 655, 656
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν., σελ. 630, 654, 655
ΚΑΤΣΕΛΗ Λ., σελ. 647, 656, 657
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ Α., σελ. 631
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α., σελ. 636
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α., σελ. 633
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ., σελ. 638
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ., σελ. 641, 650, 652
ΠΑΦΙΛΗΣ Α., σελ. 643, 644
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι., σελ. 628, 630, 655
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ., σελ. 637
ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ Ο., σελ. 634
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ., σελ. 640, 649, 653

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2010

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΔ'

Τετάρτη 25 Αυγούστου 2010 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 25 Αυγούστου 2010, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Εκτέλεση περιηγητικών πλόων από πλοία με σημαία τρίτων χωρών με αφετηρία ελληνικό λιμένα».

Στη χθεσινή συνεδρίαση ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Νικόλαος Ζωίδης.

Ορίστε, κύριε εισηγητά, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να σας πω ότι είχα παραιτηθεί του δικαιώματος της δευτερολογίας χθες και πιστεύω ότι θα έχω την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Θα ακολουθηθεί η διαδικασία κανονικά, όπως προβλέπεται από τον Κανονισμό και θα υπάρχει και μία ανοχή του Προεδρείου, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, εχθές, με μόνο το κυβερνητικό κόμμα, ψηφίσαμε κατά πλειοψηφία επί της αρχής μία βαθιά τομή, κατά την άποψή μας, στα τουριστικά και ναυτιλιακά πράγματα της χώρας μας. Σήμερα συζητούμε επί των άρθρων και λόγω της έλλειψης του χρόνου αναφέρω ότι στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 γίνεται ρητή ρύθμιση εξομίσωσης των πλοίων με σημαία τρίτης χώρας προς τα ισχύοντα για τα πλοία με σημαία των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών του ευρωπαϊκού οικονομικού χώρου.

Εάν εδώ σταματούσε το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως η Νέα Δημοκρατία, τουλάχιστον καθά χθες δήλωσε εδώ, να συνηγορούσε. Άλλωστε, ήταν και προγραμματική της θέση. Θα ήμασταν σε καλύτερη κατάσταση; Εάν δηλαδή, απλά μ' ένα άρθρο μόνο καταργούσαμε την απαγόρευση και τον περιορισμό που υπήρχε όσον αφορά τη διενέργεια κυκλικών ταξιδιών, η χώρα μας θα ήταν διασφαλισμένη; Το δημόσιο συμφέρον θα είχε ισχυροποιηθεί;

Όχι, κύριοι συνάδελφοι! Σε μία ευνομούμενη πολιτεία θα πρέ-

πει οι κανόνες του παιχνιδιού να είναι καθορισμένοι και, μάλιστα, σε μία περίοδο σαν αυτή που σήμερα ζούμε, όπου η ρευστότητα που υπάρχει σε όλα τα επίπεδα, καθώς και οι προσπάθειες που πρέπει να καταβληθούν για να μεγιστοποιηθεί το όποιο αποτέλεσμα, επιβάλλουν την ύπαρξη κανόνων που δεν θα είναι φενάκη, δεν θα είναι φρένο στην προσπάθεια που γίνεται, αλλά θα συντελούν ούτως ώστε να ξέρουν οι παίκτες τους κανόνες του παιχνιδιού, για να μπορέσουν να αυτοδεσμευτούν από τη μία μεριά και να τηρήσουν τα υπεσχημένα που οι ίδιοι θα αποδεχτούν, για να λειτουργήσει καλύτερα το σύστημα.

Επομένως, αυτός ο όρος, η «άρση» του περιβόητου καμποτάζ, γίνεται υπό κάποιες συγκεκριμένες προϋποθέσεις, οι οποίες περιλαμβάνονται στις παραγράφους α' έως δ' του νομοσχεδίου. Πρώτον, υπάρχει η σχέση αμοιβαιότητας μεταξύ της χώρας μας που θα επιτρέπει πλέον τη διενέργεια αυτών των πλόων με άλλες χώρες, των οποίων τα πλοία θα έχουν τη σημαία και θέλουν να κάνουν αυτούς τους πλόες. Δεύτερον, υπάρχει ο περιορισμός των πάνω από σαράντα εννέα επιβατών, για να μπορέσουμε να διαχωρίσουμε το yachting από την κρουαζιέρα, όπως επίσης και τη διασφάλιση της ακτοπλοΐας από τυχόν στρεβλή λειτουργία της κρουαζιέρας.

Και με την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 προβλέπεται ότι θα υπογραφεί η περιβόητη σύμβαση, για την οποία τόσος λόγος έγινε στη χθεσινή συνεδρίαση. Μιλάμε για μια σύμβαση, η οποία σε κάθε συμβαλλόμενη εταιρεία, εφ' όσον τηρεί τους συμβατικούς όρους, θα λειτουργεί υπό καθεστώς ασφαλείας δικαίου για τον προγραμματισμό και την οργάνωση της δραστηριότητας στη χώρα μας, χωρίς κινδύνους μονομερών διαφοροποιήσεων που υφίστανται σε απλές διοικητικές πράξεις.

Συγχρόνως, το ελληνικό δημόσιο εξασφαλίζει συμβατικά τις απαιτήσεις του και προστατεύει τις προσδοκώμενες από τις δραστηριότητες της πλοιοκτητρίας ή της εκμεταλλευόμενης του πλοίου εταιρείας οικονομικές ωφέλειες, αφού παρέχει το δικαίωμα της εγκατάστασης στη χώρα μας.

Εδώ επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να διευκρινίσουμε κάτι όσον αφορά τη σύμβαση, διότι υπήρξε το μείζον θέμα. Η σύμβαση δεν αποτελεί υπέρμετρη δέσμευση για την πλοιοκτητρία εταιρεία. Δεν έχει τριετή διάρκεια. Και επιτέλους, αγαπητέ συνάδελφε εισηγητά της Μειοψηφίας, ακούστε το. Δεν έχει τριετή διάρκεια, αλλά έχει διάρκεια μέχρι τρία χρόνια. Μπορεί, δηλαδή, να φτάσει μέχρι τα τρία χρόνια και αυτό το χρονικό όριο εξυπηρετεί κυρίως το κράτος, που φιλοξενεί και δεσμεύεται απέναντι στον εφοπλιστή για τη μη μεταβολή των όρων που του παρέχει η χώρα μας και ενσωματώνει την αντίστοιχη έγκριση από τις αρχές του δρομολογίου της κρουαζιέρας, έστω και μιας μεμονωμένης κρουαζιέρας.

Αυτή η σύμβαση είναι η απαραίτητη προϋπόθεση συνεννόησης και γνωστοποίησης προς τις ελληνικές αρχές ως προς τη μεταφορική ικανότητα του πλοίου, τη στελέχωση του πλοίου, τον αριθμό των δρομολογίων, τη συχνότητα και την περιοδικότητα των προσεγγίσεων σε ελληνικούς λιμένες, την τήρηση των διεθνών συμβάσεων για την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας και της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα, αλλά και την προστασία και την ασφάλιση των Ελλήνων ναυτικών, που τυχόν θα προσλαμβάνονται από τα πλοία.

Και διευκρινίζουμε για μία εισέτι φορά ότι δεν υπάρχει σύνθεση πληρώματος σε αυτά τα πλοία. Εφόσον επιλεγούν Έλληνες ναυτικοί, παρέχουμε δίκτυ ασφαλείας ως προς τα εργασιακά τους δικαιώματα, ως προς τις ασφαλιστικές τους εισφορές, για να μπορέσουν να εργαστούν, σύμφωνα με τα ισχύοντα στη χώρα μας και μόνον αυτό.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, γιατί υπάρχουν παρανοήσεις -ελπίζω όχι εσκεμμένες- ότι η παροχή της πρόβλεψης των επιπλέον δυνατοτήτων δεν αποτελεί ούτε πρόσθετο όρο συνεργασίας προς τα κρουαζιερόπλοια ούτε άφεση των υποχρεώσεων τους ή διοδο καταστρατήγησης των ελληνικών εργασιακών νόμων. Πρόκειται για μία πολύ καλά ισορροπημένη νομική σχέση μεταξύ των δύο πλευρών. Από τη μία του κράτους, όπου θα λαμβάνουν χώρα οι κρουαζιέρες με πλοία σημαίας τρίτων χωρών και όπου θα παρέχεται η εργασία των Ελλήνων ναυτικών και των πλοίων από την άλλη, με ιδιαίτερη μέριμνα εξασφάλισης των Ελλήνων εργαζομένων.

Όλα αυτά, λοιπόν, είναι δυνατότητες οι οποίες, εφόσον επιλεγούν, λαμβάνουμε μέριμνα με το παρόν νομοσχέδιο να πραγματοποιηθούν με τον ασφαλέστερο και νομικά αρτιότερο τρόπο για όλες τις πλευρές.

Θα συμφωνήσω εδώ, κύριε Υπουργέ, με την παρατήρηση που ο συνάδελφος του ΛΑΟΣ έκανε χθες όσον αφορά τη δυνατότητα, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 του κειμένου που κατέθεσε η κυρία Υπουργός, για αναπροσαρμογή του ύψους της εισφοράς, δεδομένου ότι τουλάχιστον, κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης, δεν μπορεί να έχει ο Υπουργός αυτή τη δυνατότητα. Θα πρέπει, λοιπόν, να γίνει μία βελτίωση όσον αφορά τη διατύπωση, ή εν πάση περιπτώσει να ξεκαθαριστεί το θέμα, για να πάσουν να υπάρχουν υπόνοιες ότι εναπόκειται στον κάθε Υπουργό η αλλαγή των όρων μίας σύμβασης που θα έχει υπογράψει το ελληνικό δημόσιο. Αυτό ελπίζω ότι θα τακτοποιηθεί εντός της ημέρας.

Με τη διάταξη του άρθρου 2 επιβάλλεται ειδική εισφορά για κάθε επιβάτη. Η ειδική εισφορά θα καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού. Προβλέπεται μείωση της εισφοράς κατά 7% για κάθε λιμάνι, που ενδεχομένως θα προσεγγίζει το πλοίο, που θα εκτελεί την κρουαζιέρα. Και αυτό είναι ένα κίνητρο, γιατί προσδοκούμε ότι οι εταιρείες που θα δραστηριοποιηθούν στη χώρα μας, πέραν του αφετήριου λιμένα, θα μπορούν να προσεγγίζουν όσο περισσότερα λιμάνια μπορούν, για να μεγιστοποιήσουμε τα προσδοκώμενα κέρδη.

Βέβαια, με τη διάταξη 1 της παραγράφου 3 εξομοιώνονται τα πλοία με σημαίες τρίτων χωρών και με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 προβλέπεται η λύση της σύμβασης με καταγγελία από το ελληνικό δημόσιο ή εφόσον η ίδια η εταιρεία το επιθυμεί, με προσφυγή στο δικαιοκτικό σύστημα της χώρας μας. Επίσης, με την παράγραφο 1 του άρθρου 4 εξασφαλίζεται η άμεση εφαρμογή, σε περίπτωση που ενδιάμεσα και μέχρι να γίνουν όλα αυτά που λέμε -για φέτος, δηλαδή- θα ήθελε κάποια εταιρεία να δραστηριοποιηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μεν τη Νέα Δημοκρατία δεν αντελήφθη τι ακριβώς ψήφισε χθες. Ετάχθη υπέρ της άρσης του καμποτάζ και καταψήφισε την αρχή. Για τους συναδέλφους του ΛΑΟΣ, ευτυχώς διατηρήθηκε η προσπάθεια να στηρίξουμε την παραγωγή αυτών στη χώρα μας. Διότι, αλλιώς τοποθετήθηκε ο εισηγητής σας κατά τη διάρκεια των εκτεταμένων συζητήσεων που είχαμε στην επιτροπή. Το μόνο που έμεινε ήταν η στήριξη της παραγωγής αυτών και της διάθεσής τους στα κρουαζιερόπλοια, που θα δραστηριοποιούνται στη χώρα μας. Για τους συναδέλφους της Αριστεράς έχω να πω ότι έχουμε άλλες απόψεις. Έχετε άλλη αίσθηση περί των ωφελημάτων που θα έχουμε από

την άρση του καμποτάζ. Σεβαστές οι θέσεις σας, αλλά δεν μπορούμε να τις αποδεχτούμε. Εμείς ξέρουμε πολύ καλά ποια είναι τα κέρδη, προσδοκούμε αυτά τα κέρδη και πιστεύουμε ότι για τη χώρα στο σύνολό της, αλλά και για συγκεκριμένες περιοχές είναι τονωτική ένεση, η οποία θα κρατήσει πολύ κόσμο και στις δουλειές του και θα τους επιτρέψει να έχουν ένα ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο.

Θα πω δύο κουβέντες για τις τροπολογίες, κυρία Πρόεδρε. Επιτρέψτε μου να τις προσεγγίσω εν τάχει, διότι μεταφέρω παράκληση του Υπουργού Οικονομικών, ο οποίος δεν θα ήθελε να χάσει όλη την ημέρα, άρα να μπούμε και στη συζήτηση των τροπολογιών, για να μπορέσει να τοποθετηθεί ο Υπουργός Οικονομικών, που θα έρθει σε λίγο.

Αναφέρομαι στην τροπολογία που έχει να κάνει με τη διασφάλιση της ρευστότητας των τραπεζών μέσω της παροχής εγγυήσεων για τα 25 δισεκατομμύρια ευρώ. Το τραπεζικό σύστημα έχει προβλήματα, η χώρα μας εγγυάται, η Κυβέρνηση εγγυάται, το κράτος μας εγγυάται τη δυνατότητα στις τράπεζες να έχουν πρόσβαση στη διεθνή αγορά, για να μπορούν να δανειστούν περίπου 25 δισεκατομμύρια ευρώ, που κρίνονται απαραίτητα και για την εύρυθμη λειτουργία τους και για τη διοχέτευση έστω ενός μέρους από αυτά τα χρήματα στην πραγματική οικονομία. Θα μας εξηγήσει ο κύριος Υπουργός, που θα είναι σε λίγο εδώ, ακριβώς και τη διαδικασία και τη σκοπιμότητα της κατάθεσης αυτής της τροπολογίας.

Όσον αφορά τους πλοηγούς, θα ήθελα να επισημάνω ότι ζητείται η εξαίρεση από τους περιορισμούς, τις περικοπές στα χρήματα που αυτοί λαμβάνουν με βάση το ν.3833/2010 και το ν.3845/2010. Είναι μία λογική προσέγγιση σ' ένα θέμα που αφορά εργαζόμενους, οι οποίοι δεν αμείβονται από το κράτος. Πληρώνονται από δικά τους χρήματα μέσα από το δικό τους ταμείο και άρα, μπορεί τύποις να θεωρούνται δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά δεν είναι δυνατόν να υφίστανται τους περιορισμούς που υφίστανται οι υπάλληλοι του δημοσίου, με βάση τα δύο νομοθετήματα που ανέφερα προηγουμένως. Άλλωστε, είχε κατατεθεί -νομίζω από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ προ μηνών- σχετική ερώτηση που είχε να κάνει με τη στήριξη των οικονομικών δικαιωμάτων αυτών των ανθρώπων.

Βέβαια, η τρίτη τροπολογία που έχει να κάνει με την πλήρωση των θέσεων μονίμου προσωπικού στις λαϊκές αγορές της Θεσσαλονίκης -που επιτρέπει δηλαδή τη δυνατότητα μετάταξης κάποιων υπαλλήλων από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ή από άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου προς τον Οργανισμό Λαϊκών Αγορών Θεσσαλονίκης- είναι κάτι που βοηθά στην εύρυθμη λειτουργία των λαϊκών αγορών. Νομίζω ότι κανένας δεν θα έχει αντίρρηση να υπάρξει αυτή η νομοθετική τακτοποίηση, για να μπορέσουν οι λαϊκές αγορές να λειτουργήσουν πιο εύρυθμα και κάποιοι άνθρωποι να συνεχίσουν να εργάζονται, προσφέροντας σ' έναν τομέα ιδιαίτερα ευαίσθητο και κρίσιμο, όπως είναι οι λαϊκές αγορές.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ζωΐδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, Νομού Καστοριάς, κ. Ζήσης Τζηκαλάγιας ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό για προσωπικούς λόγους από 27 έως 29 Αυγούστου του 2010. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Παρακαλώ πολύ τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Ιωάννη Πλακιδάκη να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πριν περάσω στη συζήτηση επί των άρθρων, επιτρέψτε μου κυρία Πρόεδρε, να κάνω δύο-τρεις παρατηρήσεις σχετικά με τα όσα ακούσαμε χθες και από την κυρία Υπουργό, αλλά και από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ και να καταστήσω σαφή τη θέση της Νέας Δημοκρατίας.

Η Νέα Δημοκρατία και προεκλογικά αλλά και μετεκλογικά ήταν

υπέρ της άρσης του καμποτάζ. Μία νομοθετική πρωτοβουλία, μία αναπτυξιακή διαδικασία, που μπορεί πραγματικά να βοηθήσει ιδιαίτερα τον κλάδο του τουρισμού, διότι μιλάμε ουσιαστικά για μία εναλλακτική μορφή τουρισμού. Όμως, αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία θα πρέπει να γίνει χωρίς όρους και χωρίς προϋποθέσεις. Θα πρέπει δηλαδή, να δημιουργήσουμε κίνητρα προσέλκυσης ξένων επενδύσεων, ξένων εταιρειών. Διότι, πολύ απλά, εάν δεν δώσουμε κίνητρα στις ξένες εταιρείες, ούτε αυτές θα έρθουν, ούτε πλοία θα έρθουν ούτε Έλληνες εργαζόμενοι, ενδεχομένως, θα βρουν δουλειά και σε τελική ανάλυση δεν πρόκειται να καταφέρουμε τίποτα.

Θα πρέπει, επίσης, να λάβουμε υπ' όψιν μας, ποιο είναι και το πλαίσιο στις ανταγωνίστριες χώρες. Μας ανέφερε η κυρία Υπουργός ότι υπάρχουν συγκεκριμένες προϋποθέσεις, για παράδειγμα στην Ισπανία και στην Ιταλία. Όμως τα στοιχεία τα οποία μας παρουσίασε -παράδειγματος χάριν για την Ισπανία ότι τουλάχιστον το 50% του πληρώματος, καθώς και ο καπετάνιος και ο πρώτος αξιωματικός θα πρέπει να είναι Ισπανοί- αφορούν την ακτοπλοία. Τελικά, μήπως έχετε μπερδέψει, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, την ακτοπλοία με την κρουαζιέρα, διότι και κατά την παρουσίαση του προτύπου συμβάσεως χθες στη Βουλή αυτό ουσιαστικά φαίνεται. Πρόκειται ουσιαστικά για μία σύμβαση, που περισσότερο παραπέμπει στην ακτοπλοία και λιγότερο παραπέμπει στην κρουαζιέρα.

Επίσης, άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ να αναφέρει ότι με νομοθετική πρωτοβουλία του πρώην Υπουργού κ. Μανώλη Κεφαλογιάννη επιδοτήσαμε τις ασφαλιστικές εισφορές στα υπό ελληνική σημαία πλοία, δημιουργώντας μ' αυτό τον τρόπο τετρακόσιες τριάντα οχτώ θέσεις εργασίας.

Εγώ πραγματικά αναρωτιέμαι πόσες θέσεις εργασίας Ελλήνων ναυτικών ευελπιστείτε ότι θα δημιουργήσετε με το υπό κατάθεση νομοσχέδιο. Εμείς δημιουργήσαμε τετρακόσιες τριάντα οχτώ θέσεις εργασίας. Την ίδια ώρα που επιδοτούμε τις ασφαλιστικές εισφορές στα υπό ελληνική σημαία πλοία, δίνετε κίνητρα στην πρόσληψη Ελλήνων ναυτικών με επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών στα μη κοινοτικά πλοία. Αυτό καταλαβαίνετε ότι αυτομάτως δημιουργεί μη κίνητρο στους πλοιοκτήτες με ελληνική σημαία. Επομένως, σας ενδιαφέρει η υπό ελληνική σημαία κρουαζιέρα ή δεν σας ενδιαφέρει; Αυτό είναι ένα βασικό ερώτημα, στο οποίο θα πρέπει να απαντήσετε.

Επίσης, αναφέρατε για παράδειγμα την Ιταλία που πάνω κάτω διαθέτουμε τους ίδιους όρους και τις ίδιες προϋποθέσεις. Μα, στην Ιταλία, κύριοι της Κυβερνήσεως, η μόνη προϋπόθεση που βάζει το Διεθνές Νηολόγιο είναι η υποχρεωτική παρουσία είκοσι πέντε με τριάντα ατόμων στο safe money, ποσοστό το οποίο πρέπει να είναι είτε κοινοτικοί είτε ιταλικοί. Ακόμα και ο καπετάνιος, δεν απαιτεί η ιταλική νομοθεσία να είναι Ιταλός. Επομένως, θα πρέπει να δούμε τι συμβαίνει και στις άλλες χώρες, για να έχουμε μια καλύτερη εικόνα του ανταγωνισμού.

Αυτό, λοιπόν, που θα πρέπει να κάνει η Ελλάδα είναι να δημιουργήσει ένα μόνιμο home porting στη χώρα μας. Αυτό, όμως, για να γίνει χρειάζονται κίνητρα στην προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Γνωρίζουμε ότι τέσσερις με πέντε είναι αυτές οι εταιρείες που ουσιαστικά ελέγχουν το 85% της κρουαζιέρας. Και επειδή πολλές φορές αναφέρθηκε η κυρία Υπουργός για το θέμα της συμβάσεως, ότι οι ίδιες οι εταιρείες προέτρεπαν την Υπουργό για την υπογραφή της σύμβασης, οι εταιρείες -από όσο είμαι σε θέση να γνωρίζω- ήθελαν πραγματικά να δουν το σχέδιο της σύμβασης. Θα αναφερθώ όμως στην πορεία στην κριτική μου για το θέμα της συμβάσεως.

Περνώντας, κυρία Πρόεδρε, στα άρθρα εν συντομία, θέλω να πω ότι στο άρθρο 1 παράγραφος α' το σχέδιο νόμου δίνει δικαίωμα με σημαία τρίτων χωρών να εκτελούν πλοές, με την προϋπόθεση να επιτρέπεται η διενέργεια αντιστοίχων πλοών από πλοία με σημαία κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου στη χώρα της σημαίας των πλοίων αυτών. Δεν ξεκαθαρίζει όμως -και αυτό είναι κάτι το οποίο έθεσα και στην Επιτροπή- και δεν εισάγει τον όρο -ακριβώς επειδή εισάγει τον όρο της αμοιβαιότητας- αν αυτό αφορά όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου ή μόνο κάποιες απ' αυτές ή ακόμα και μόνο μια.

Οπότε, στην ουσία θα μιλάμε για καταστρατήγηση αυτής της προϋπόθεσης, δηλαδή της προϋπόθεσης της αμοιβαιότητας.

Επομένως, για να είμαστε και περισσότερο ακριβείς, η συγκεκριμένη φράση θα έπρεπε να διατυπωθεί ως εξής: «Επιτρέπεται η διενέργεια αντιστοίχων πλοών από πλοία με σημαία οποιασδήποτε» -να προστεθεί, δηλαδή, η λέξη «οποιασδήποτε»- χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

Στο άρθρο 1 παράγραφος β' σαφώς γίνεται και διαχώριση μεταξύ της μεταφορικής ικανότητας μεγαλύτερης των σαράντα εννέα επιβατών, διότι ουσιαστικά διαχωρίζει την κρουαζιέρα από το yachting, ενώ το υπόλοιπο κομμάτι του άρθρου 1β θα μπορούσε να παραπέμψει και στο άρθρο 1 του π.δ. 122/1995.

Στο άρθρο 1 παράγραφος γ' είπαμε ότι διατυπώσαμε τις επιφυλάξεις μας ως προς την υπογραφή ή μη της σύμβασης, διότι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι στις ανταγωνίστριες χώρες δεν υπάρχει ο όρος της συμβάσεως. Αυτό είναι μια πραγματικότητα. Εγώ θα καταλάβαινα την υπογραφή της σύμβασης με τη μορφή κινήτρων. Παράδειγματος χάριν, σε άλλες ανταγωνίστριες χώρες, με την προϋπόθεση ότι η συγκεκριμένη εταιρεία ή το συγκεκριμένο πλοίο κάνει είκοσι πέντε αποεπιβιβάσεις, δίνεται κίνητρο για τη μείωση των λιμενικών τελών. Το πρότυπο σύμβασης που μας δώσατε, ουσιαστικά είναι ένα κείμενο που, όπως τόνισα και πριν από λίγο, παραπέμπει περισσότερο σε σύμβαση ακτοπλοϊας και λιγότερο σε σύμβαση κρουαζιέρας. Για παράδειγμα, μας είχατε πει ότι δεν είναι υποχρεωτικός ο όρος της πρόσληψης Ελλήνων ναυτικών. Εφόσον, λοιπόν, πουθενά δεν φαίνεται να είναι υποχρεωτικός ο όρος αυτός, τι γίνεται εάν η εταιρεία πληροί τους όρους σύνθεσης της σημαίας της κανονικά και τους πει πολύ απλά «ευχαριστώ, δεν θέλω Έλληνες»; Αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να μας απαντήσετε. Γιατί πρέπει αυτός ο όρος υποχρεωτικά να υπάρχει στη σύμβαση;

Τι γίνεται εάν μια εταιρεία θέλει να κάνει ένα περιορισμένο πρόγραμμα με δύο τρία μόνο turn arounds τη σεζόν στο ελληνικό λιμάνι; Γενικά, τι γίνεται με περιορισμένα εποχικά προγράμματα; Πάλι σύμβαση θα πρέπει να υπογράψει; Εσείς θεωρείτε δεδομένο ότι η εταιρεία θα έρθει εδώ στην Ελλάδα, θα κάτσει μόνιμα στην Ελλάδα και επομένως, αντιμετωπίζετε το θέμα της κρουαζιέρας ως κάτι στατικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, φανταστείτε την απίθανη περίπτωση να βρεθεί κάποιος να υπογράψει ένα τέτοιο συμβόλαιο. Τι εγγυήσεις δίνει το ελληνικό δημόσιο για την καλή λειτουργία της σύμβασης, σε περίπτωση που για κάποιο λόγο αποφασίσουν κάποιοι να μποϊκοτάρουν το πλοίο; Τι αποζημιώσεις προβλέπονται για την εταιρεία, σε περίπτωση που παρακωλυθεί η ομαλή λειτουργία του από παράνομες ενέργειες; Και καταλαβαίνετε ότι αυτό θα προκαλέσει τεράστιες ζημιές για την εταιρεία.

Αυτά, λοιπόν, είναι ζητήματα τα οποία χρειάζονται ξεκάθαρες απαντήσεις. Δεν υπάρχουν τέτοιοι είδους συμβάσεις σε ανταγωνίστριες χώρες και αυτή είναι η βασική μας διαφορά με την πρόταση νόμου του ΠΑΣΟΚ. Εμείς είμαστε υπέρ της άρσης του καμποτάζ, για να το ξεκαθαρίσουμε αυτό, όμως αυτό θα πρέπει να γίνει χωρίς συγκεκριμένους όρους, χωρίς συγκεκριμένες προϋποθέσεις που δεν ισχύουν πουθενά, σε καμία άλλη ανταγωνίστρια χώρα. Είναι πολύ απλά τα πράγματα.

Επίσης, όσον αφορά την απασχόληση των Ελλήνων ναυτικών, που απ' ότι φάνηκε από τη σύμβαση, δεν ξεκαθαρίζει εάν είναι ή δεν είναι δυνητικό, εκφράσαμε την άποψη ότι επειδή ακριβώς η μεγαλύτερη ανεργία υπάρχει στα κατώτερα πληρώματα, θα πρέπει να αναβαθμιστεί και η τουριστική εκπαίδευση, διότι στο 70% των κρουαζιερόπλοιων είναι ξενοδοχειακό προσωπικό, παράλληλα βέβαια με τη ναυτική εκπαίδευση. Θα πρέπει, λοιπόν, να αντιμετωπίσουμε σε κάθε περίπτωση την κρουαζιέρα ως εναλλακτική μορφή τουρισμού.

Οι εκπρόσωποι των σωματείων, στην ερώτησή μου ποιοι είναι τελικά οι άνεργοι, δεν είχαν συγκεκριμένα στοιχεία από το ΓΕΝΕΕ και αυτό σίγουρα είναι ένα πρόβλημα. Πώς μπορούμε να κάνουμε στοχευμένη πολιτική, τη στιγμή που δεν έχουμε τα

πραγματικά στοιχεία; Αυτό είναι ένα τεράστιο πρόβλημα. Δεν γνωρίζουμε πόσοι είναι οι άνεργοι στα κατώτερα πληρώματα. Διότι άνεργοι αξιωματικοί δεν υπάρχουν, κακά τα ψέματα. Αυτό είναι ένα σημαντικό πρόβλημα και είναι μια πρόταση προς το Υπουργείο, πραγματικά να δούμε πώς μπορούμε να εκσυγχρονίσουμε το συγκεκριμένο θεσμό. Τελικά, να καταγραφούν επιτέλους οι άνεργοι, να δούμε σε ποιες ειδικότητες έχουμε πρόβλημα και να κάνουμε μια συγκεκριμένη στόχευση σε μια καλύτερη εκπαίδευση και προσανατολισμό των πληρωμάτων αυτών.

Για τις συμβάσεις τα αναφέραμε. Θα ήθελα, επίσης, για το ζήτημα της εισφοράς να γνωρίζουμε από πριν ποιο θα είναι αυτό, γιατί προφανώς οι ανταγωνίστριες χώρες –δεν υπάρχει πουθενά αυτό– πληρώνουν βέβαια κάποιο τέλος στα λιμάνια, τα οποία προσεγγίζουν. Και βεβαίως, το άρθρο 4 παραπέμπει στο ότι θα δίνονται προσωρινές άδειες μέχρι την υπογραφή της οριστικής σύμβασης και αναρωτιέμαι εάν και εφόσον εκδοθούν ποτέ οι οριστικές συμβάσεις. Διότι γνωρίζοντας την πρακτική του ελληνικού δημοσίου, ουδέν μονιμότερο του προσωρινού. Είναι, λοιπόν, ασαφές εάν και πότε θα επακολουθήσει η οριστική υπογραφή της σύμβασης, εάν δίνεται η δυνατότητα στις εταιρείες να παίρνουν προσωρινή σύμβαση.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι για τη Νέα Δημοκρατία η άρση του καμποτάζ είναι ένας σημαντικός μοχλός ανταπυξιακός, όμως, ιδιαίτερα στην παρούσα φάση που η χώρα μας αντιμετωπίζει τεράστια δημοσιονομικά προβλήματα, είναι ευκαιρία να εκπέμψουμε ένα σαφές και ξεκάθαρο μήνυμα στο εξωτερικό. Θέλουμε ή δεν θέλουμε να προσελκύσουμε ξένες επενδύσεις; Εγώ πιστεύω ότι όλοι μέσα σ' αυτή την Αίθουσα θέλουμε να προσελκύσουμε αυτές τις επενδύσεις. Όμως θα πρέπει το πλαίσιο για την προσέλκυση αυτών των επενδύσεων να είναι ξεκάθαρο, εκτός και αν τελικά πρακτικά δεν θα εφαρμοστεί ποτέ το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, δεν θα υπογραφούν ποτέ συμβάσεις και όλα γίνουν «κάτω από το τραπέζι».

Δεν νομίζω ότι πρέπει να εκπέμψουμε τούτη την ώρα αυτό το μήνυμα. Θα πρέπει να μας ενδιαφέρει η προσέλκυση αυτών των εταιρειών και βεβαίως να δημιουργήσουμε και συγκεκριμένα κίνητρα για επενδύσεις.

Αναφέρεται στο πρότυπο της σύμβασης που μας δώσατε ότι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κύριε Πλακιωτάκη, σας παρακαλώ γιατί έχετε περάσει και το χρόνο της δευτερολογίας σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κάποιο άρθρο της σύμβασης αναφέρεται στην καταγραφή από μέρους των εταιρειών πρόθεση για τη δημιουργία επενδύσεων στα λιμάνια. Αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να είναι ξεκάθαρο. Τι κίνητρα θα δώσουμε σε αυτές τις εταιρείες; Γιατί να έρθουν να επενδύσουν στα λιμάνια της χώρας μας;

Επομένως, όλο αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να είναι ξεκάθαρο. Γνωρίζω πολύ καλά ότι συνεργάζονται ξένες εταιρείες στο εξωτερικό ακόμα και για τη δημιουργία κοινού terminal. Είναι διατεθειμένες οι εταιρείες να επενδύσουν στη χώρα μας, όμως για να τις κρατήσουμε μόνιμα στη χώρα μας θα πρέπει να δημιουργήσουμε το επενδυτικό εκείνο περιβάλλον και την κινητροδότηση, αν θέλετε, έτσι ώστε να τις έχουμε μόνιμες στην Ελλάδα.

Αυτός θα πρέπει να είναι ο στόχος, γι' αυτό εμείς πιστεύουμε ότι και η σύμβαση που μας παρουσιάσατε, ουδόλως είναι προς την κατεύθυνση ξεκαθαρίσματος του τοπίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πλακιωτάκη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και σήμερα ο εισηγητής της Πλειοψηφίας είπε ότι το νομοσχέδιο αυτό προκαλεί μια βαθιά τομή. Ποιος το αμφισβήτησε αυτό; Βεβαίως, προκαλεί μια βαθιά τομή. Το ζήτημα είναι ποιον ωφελεί αυτή η τομή; Πάνω σε αυτό το ερώτημα εμείς θέλουμε να εστιάσουμε την προσοχή. Το λέμε

αυτό γιατί, κατά τη γνώμη μου, και στη χθεσινή συζήτηση αποκαλύφθηκε περίτρανα, μέσα από τις παρεμβάσεις των Βουλευτών του ΚΚΕ, ότι αυτοί οι οποίοι θα ωφεληθούν είναι πολύ συγκεκριμένοι.

Θα ωφεληθούν οι πέντε μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες, οι οποίες ελέγχουν το 83% της κρουαζιέρας και χρησιμοποιούν σημαίες ευκαιρίας με πληρώματα, που δουλεύουν κάτω από συνθήκες γαλέρας. Θα ωφεληθούν κάποιοι μεγάλοι ξενοδοχειακοί όμιλοι που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα και οι tour operators. Τρίτον, θα ωφεληθούν και οι Έλληνες εφοπλιστές, γιατί ακριβώς αυτό αποτελεί ένα ακόμη σκαλοπάτι για την πλήρη απελευθέρωση της ναυτιλίας στη χώρα μας και στον τομέα της ακτοπλοΐας. Να μπορούν, δηλαδή, να εκτελούνται ακτοπλοϊκά δρομολόγια και με σημαίες τρίτων χωρών.

Αυτό είναι το επόμενο βήμα, αυτό που απαιτεί το εφοπλιστικό κεφάλαιο από την Κυβέρνηση μέσα από την κατάργηση των συνθέσεων των πληρωμάτων, μέσα από την κατάργηση των ορίων στα εισιτήρια και στα κόμιστρα.

Αυτές οι τρεις, λοιπόν, μεγάλες κατηγορίες θα ωφεληθούν. Οι μεγάλοι χαμένοι ποιοι θα είναι; Θα είναι οι ίδιοι οι ναυτεργάτες. Θα είναι οι αυτοαπασχολούμενοι και τα φτωχά λαϊκά νοικοκυριά σε περιοχές όπου δραστηριοποιούνται στον τουρισμό. Το λέμε αυτό πάρα πολύ συγκεκριμένα. Γιατί; Γιατί η ίδια η εμπειρία το επιβεβαιώνει.

Κατ' αρχάς, δεν υπάρχει μια τεράστια αντίφαση από τη στιγμή που λέμε ότι η ελληνική ναυτιλία είναι η ισχυρότερη στον κόσμο, κατέχει το 15% της παγκόσμιας χωρητικότητας και όμως από την άλλη μεριά ταυτόχρονα ο αριθμός των Ελλήνων ναυτεργατών μειώνεται με ραγδαίους ρυθμούς; Από ογδόντα πέντε χιλιάδες το 1981, σήμερα είναι δέκα εννέα χιλιάδες.

Δεν είναι αυτό μια τεράστια αντίφαση; Πού οφείλεται αυτό το γεγονός; Οφείλεται, μήπως, όπως προσπάθησε να πει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού στο συνδικαλιστικό κίνημα; Δεν οφείλεται στο γεγονός ότι οι αμοιβές των Ελλήνων εργαζόμενων είναι πολύ υψηλότερες από τις αμοιβές των εργαζόμενων τρίτων χωρών;

Αυτό είναι το τεράστιο κίνητρο, το οποίο έχουν οι εφοπλιστές να μπορούν να απασχολούν ναυτεργάτες υπό συνθήκες γαλέρας, χωρίς εργασιακά, χωρίς ασφαλιστικά δικαιώματα, χτυπώντας τη συνδικαλιστική δράση και τα δημοκρατικά δικαιώματα.

Αυτό πώς θα το διασφαλίσете από τη στιγμή που υπάρχει το παράδειγμα του «ZENITH»; Το «ZENITH» δεν έχει καμμία σημαία Λιβερίας, σημαία ευκαιρίας. Έχει σημαία Μάλτας και δεν εφαρμόζετε καν τη σύμβαση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας. Μισθός 50 δολάρια και τα υπόλοιπα είναι από τα tips και τα φιλοδωρήματα. Θα διασφαλίσете εσείς την υλοποίηση των διεθνών συμβάσεων;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Προβλέπεται, όμως.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, το «ZENITH», ήδη, λειτουργεί. Τι κάνετε; Ποια μέτρα πήρατε; Αφήστε τι προβλέπεται στα χαρτιά.

Αυτή η κατάσταση θα διευρυνθεί και θα γενικευθεί ακόμη περισσότερο, η επίθεση, δηλαδή, ενάντια στους ναυτεργάτες και στα δικαιώματά τους για να καταντήσουν, ουσιαστικά, εργαζόμενοι χωρίς κανένα απολύτως δικαίωμα. Εκεί οδηγείται το πράγμα.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, επειδή η πολιτική σας είναι βαθύτατα αντιλαϊκή, εκφράζετε μια απέχθεια. Κατασυκοφαντείτε –όχι μόνο από την Κυβέρνηση, αλλά και από τον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό– το εργατικό λαϊκό κίνημα και το κίνημα των ναυτεργατών, κατασυκοφαντείτε τους αγώνες των ναυτεργατών. Εκφράζετε επί της ουσίας το ταξικό σας μίσος, γιατί ακριβώς υπερασπίζεστε έναν άλλο κόσμο. Υπερασπίζεστε έναν άλλο κόσμο, τον κόσμο του παρασιτισμού, της προκλητικής χλιδής, τον κόσμο του κοσμοπολιτισμού.

Έτσι είναι τα πράγματα, γι' αυτό χλευάζετε τους αγώνες, γι' αυτό ποινικοποιείτε το δικαίωμα στην απεργία και στην περιφρούρηση της απεργίας, τα συνδικαλιστικά δικαιώματα. Γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι αυτή η πολιτική θα γενικεύσει, θα συσσωρεύσει και νέα προβλήματα στους εργαζόμενους, στους ναυτεργάτες.

Βεβαίως, είναι πολύ εύκολο να φορτώνετε τις ευθύνες στο συνδικαλιστικό κίνημα για να αθώσετε τους εφοπλιστές, για να αθώσετε τους κεφαλαιοκράτες για τις πολιτικές τους επιλογές, για τις ταξικές τους επιλογές. Επιβεβαιώνεται για ακόμη μια φορά ότι ακριβώς λειτουργείτε ως το πολιτικό προσωπικό των κεφαλαιοκρατών, των εφοπλιστών.

Αλήθεια, ποια μέτρα στις συνθήκες αυτές της δημοσιονομικής εκτροπής, όπως τις ονομάζετε -που παίρνετε μια πλημμυρίδα μέτρων, χωρίς τελειωμό, ενάντια στους εργαζόμενους- πήρατε για τους εφοπλιστές; Με τι συμβάλλει το εφοπλιστικό κεφάλαιο στην ανάγκη να βγει η χώρα από αυτήν τη δημοσιονομική εκτροπή; Τίποτα, δεκάρα τσακιστή δεν δίνουν. Δεν δίνουν δεκάρα τσακιστή!

Αυτή η αντιμετώπιση είναι προκλητική, από τη στιγμή που γεμίζουν οι διάφορες στήλες εφημερίδων και περιοδικών με τον κομποπολιτικό τρόπο ζωής αυτών των στρωμάτων. Τι θέλετε, λοιπόν; Θέλετε τους εργαζόμενους επαίτες, να ζουν με τα φιλοδωρήματα, με τα διάφορα tips;

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο το ΚΚΕ το λέει πολύ καθαρά. Εμείς δεν χλευάζουμε ούτε την τουριστική δραστηριότητα ούτε τη ναυτιλία. Εμείς, αντίθετα διεκδικούμε το δικαίωμα στις διακοπές και στην αναψυχή για τον Έλληνα εργαζόμενο, για τη λαϊκή οικογένεια. Αυτό έχει γίνει απαγορευτικό πλέον καθεστώς. Δεν μπορεί η ελληνική λαϊκή οικογένεια να πάει διακοπές. Της αφαιρείτε αυτό το δικαίωμα.

Με αυτήν σας την πολιτική, όχι μόνο δεν μπορείτε να στηρίξετε τους αυτοαπασχολούμενους και τους επαγγελματίες που δραστηριοποιούνται στην τουριστική οικονομική δραστηριότητα, αλλά αντίθετα τους οδηγείτε στο ξεκλήρισμα και στη χρεοκοπία, γιατί ακριβώς γεννικεύετε το καθεστώς του all inclusive.

Άρα, λοιπόν, αυτό το οποίο χρειάζεται, αυτό το οποίο απαιτείται σήμερα είναι το κοινό μέτωπο των εργαζόμενων, των αυτοαπασχολούμενων, της φτωχομεσαίας αγροτιάς, για να αποκρουστεί αυτή η πολιτική, μια πολιτική αδιέξοδη, μια πολιτική βαθύτατα αντεργατική, αντιλαϊκή.

Από αυτήν την άποψη δεν είναι τυχαίο ότι το σύνολο αυτής της πολιτικής δεν είναι αποσπασμένο μεταξύ του. Δεν είναι αποσπασμένο, γιατί το επιβεβαιώνετε με κάθε σας ενέργεια, με κάθε σας κυβερνητική πράξη.

Για παράδειγμα, υπάρχει εδώ η τροπολογία για την επιπλέον επιδότηση του εγγυητικού πυλώνα για τη διασφάλιση της ρευστότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος, το οποίο δημιούργησε η Νέα Δημοκρατία με ακόμα 25.000.000.000 ευρώ, τη στιγμή που μέσα από το μνημόνιο δημιουργείται ένα νέο σύστημα με άλλα 110.000.000 ευρώ, ενίσχυση του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Δυο μέτρα και δυο σταθμά.

Και ακριβώς αυτό το επικαιροποιημένο μνημόνιο θα οδηγήσει στην κλιμάκωση της επίθεσης, η οποία δεν αποσκοπεί απλά και μόνο στο να αντιμετωπίσετε τα προβλήματα της κρίσης και της δημοσιονομικής εκτροπής, αλλά αποσκοπεί και αποβλέπει στην επόμενη ημέρα. Δηλαδή, στο πώς θα διασφαλίσει στους κεφαλαιοκράτες την επόμενη ημέρα να έχουν ένα φθινό, χωρίς δικαιώματα εργατικό δυναμικό, για να βαθύνει η εκμετάλλευση της εργατικής τάξης από το κεφάλαιο και να διασφαλίσετε τα κέρδη και την αναπαραγωγή του κεφαλαίου. Αυτό κάνετε με τα μέτρα, τα οποία παίρνετε συνολικά.

Διότι, υπάρχουν μέτρα που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις, την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας -αυτό προβλέπεται στο επικαιροποιημένο μνημόνιο- το χτύπημα και ουσιαστικά τη χρεοκοπία των επικουρικών ταμείων, την ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση της υγείας με τα εισιτήρια στα δημόσια νοσοκομεία, ακόμη και στα εξωτερικά ιατρεία, τα οποία προτίθεστε να βάλετε, τη νέα φορολογική επιδρομή με τη μετάταξη από το χαμηλό στον υψηλό συντελεστή εμπορευμάτων και υπηρεσιών, που είναι αναγκαία για την επιβίωση και αναπαραγωγή της λαϊκής οικογένειας, μέτρα τα οποία στοχεύουν στο να διευκολύνουν την επέκταση της δράσης του μεγάλου κεφαλαίου, την απελευθέρωση των λεγόμενων κλειστών επαγγελματιών, την ιδιωτικοποίηση και νέων τομέων από τις μεταφορές, το σιδηρόδρομο, τις αστικές συγκοινωνίες με απολύσεις προσωπικού.

Αυτή, λοιπόν, είναι η συνολικότερή σας επιλογή, η ταξική σας επιλογή. Και από αυτήν την άποψη, εμείς το λέμε καθαρά: ότι

δεν μπορεί να διορθωθεί με μικρομερεμέτια. Χρειάζεται συνολικά να αντιπαλευθεί και να αποκρουστεί.

Έρχομαι στις άλλες δύο τροπολογίες. Ως προς την τροπολογία που αφορά τους εργαζόμενους στην Πλοηγική Υπηρεσία, εμείς θέλουμε να εξαιρεθούν όλοι οι εργαζόμενοι του δημόσιου, του ευρύτερου δημόσιου τομέα και του ιδιωτικού τομέα από το μνημόνιο. Δηλαδή, να ανατραπεί το μνημόνιο στην πράξη. Άρα, θα είναι πρόκληση να ψηφίσουμε το τυπικό. Είναι σαν να αποδεχόμαστε ότι για τους υπόλοιπους εργαζόμενους καλά μπαίνουν. Θα ψηφίσουμε «παρών», γιατί θέλουμε ακριβώς να εξαιρεθούν όλοι οι εργαζόμενοι από αυτήν την αντεργατική λαίλαπα του μνημονίου. Να καταργηθεί, δηλαδή, το μνημόνιο στην πράξη και μπορούν οι εργαζόμενοι να το καταργήσουν με την πάλη τους.

Για την υπόθεση δε της μετάταξης προσωπικού στον Οργανισμό Λαϊκών Αγορών Θεσσαλονίκης, επί της αρχής συμφωνούμε βάζοντας, όμως, ορισμένα ερωτηματικά: Πρώτον, με ποιο κριτήριο θα γίνουν αυτές οι μετατάξεις; Θα υπάρξουν αντικειμενικά κριτήρια για την επιλογή του προσωπικού που θα μεταταγεί από άλλους Οργανισμούς; Δεύτερον, θα υπάρξει βασικό κριτήριο στο να μην γίνει μετάταξη προσωπικού από υπηρεσίες όπου υπάρχει έλλειψη προσωπικού, με αποτέλεσμα να επιδεινωθεί η κατάσταση των υπηρεσιών από όπου θα φύγει το προσωπικό; Και τρίτον, κάποια στιγμή θα πρέπει να σταματήσει όλη αυτή η διαδικασία σε σχέση με τις μετατάξεις και θα πρέπει να καλύπτονται οι θέσεις και τα οργανογράμματα μέσα από προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, με σταθερή σχέση εργασίας και αναβαθμισμένα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Άγγελος Κολοκοτρώνης, ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από το σχέδιο της σύμβασης, το οποίο κατέθεσε η κυρία Υπουργός λίγα λεπτά πριν από τα μεσάνυχτα, χθες -ενώ το περιμέναμε επί εβδομάδες- διότι θεωρούμε ότι είναι βασικό στοιχείο ενός σχεδίου νόμου, το οποίο θα έπρεπε να συμπεριλάβει και τα ζητήματα της σύμβασης, διότι αυτή η σύμβαση ρυθμίζει θέματα τα οποία είναι καίριας σημασίας. Αλλά, «ώδινεν όρος και έτεκεν μυν». Τί παρατηρούμε; Παρατηρούμε μία απόλυτη προχειρότητα. Και κάποιος που δεν έχει εμπειρία από συμβάσεις καταλαβαίνει πολύ καλά ότι αυτό το κείμενο είναι γραμμένο «στο γόνατο».

Ήδη χθες ο κ. Γεωργιάδης σας ανέφερε ότι στο άρθρο 4 περιλαμβάνεται μία ρύθμιση που λέει ότι ο Υπουργός μπορεί να αναπροσαρμόζει το ύψος της εισφοράς, χωρίς καμμία χρονική αναφορά. Δηλαδή, σήμερα υπογράφεται η σύμβαση και αύριο, κατά τη σύμβαση αυτή, ο εκάστοτε αρμόδιος Υπουργός για τα θέματα αυτά μπορεί να αναπροσαρμόσει με μεγάλη ευχέρεια το ύψος της εισφοράς. Αυτό σημαίνει ότι κανένα σταθερό καθεστώς δεν υπάρχει σε ό,τι αφορά την άλλη πλευρά που θα κληθεί να υπογράψει. Και επίσης, σημαίνει -όπως είπα νωρίτερα- προχειρότητα.

Να πάμε στο άρθρο 5, όπου πουθενά δεν αναφέρεται ότι είναι υποχρεωτικό να προσλαμβάνει Έλληνες ναυτικούς, εκείνος που έχει την ευθύνη της εκτέλεσης της κρουαζιέρας -δηλαδή, το άλλο μέρος- παρά μόνο τονίζεται ότι η εταιρεία δηλώνει πως επιθυμεί να έχει Έλληνες ναυτικούς, χωρίς να αναφέρεται εδώ ποιος και πόσους. Δεν έχει καμμία υποχρέωση, επομένως. Μπορεί εύκολα να σας απαντήσει ότι δεν επιθυμώ να περιλάβω στο πλήρωμά μου Έλληνες ναυτικούς. Δεν υπάρχει καμμία απολύτως δέσμευση.

Τέλος, εντύπωση μου προξένησε το γεγονός ότι στο άρθρο 6 αναφέρετε πως η εταιρεία δύναται να υποβάλει προς το Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας προτάσεις για την περαιτέρω βελτίωση των λιμενικών υποδομών, τις οποίες χρησιμοποιεί κ.λπ..

Δεν θέλω να χρησιμοποιήσω κάποιον βαρύ όρο που έχω σημειώσει εδώ, αλλά μου φαίνεται ότι περιγράφετε εδώ μία κατάσταση υπερβολικής αβρότητας. Δηλαδή, μπορεί να έρχεται ο οποιοσδήποτε πλοιοκτήτης και να μας δίνει συμβουλές ή να μας κάνει προτάσεις για το πώς θα βελτιώσουμε τις λιμενικές και

άλλες υπηρεσίες. Αυτή η γαλατική ευγένεια, μου φαίνεται έρχεται σε αντίθεση, αν κανείς αναλογιστεί ότι από τη μία πλευρά έχουμε την ελληνική πολιτεία και από την άλλη κάποιον που θέλει να συνεργαστεί μαζί της και εσείς του λέτε: «Ελάτε να μας πείτε τι να κάνουμε». Καταργείτε, δηλαδή, όλες τις ελληνικές υπηρεσίες που γνωρίζουν πολύ καλά τί ζητούν και τί απαιτείται να γίνει στα ζητήματα αυτά και ζητάτε από ξένους να σας συμβουλευθούν τί να κάνετε. Αν δεν είναι γαλατική ευγένεια, είναι –λυπάμαι που το λέω– δουλικότητα.

Στο άρθρο 1 –που και ο κ. Βορίδης χθες σας είπε ότι ανέγνωσε ορθά, κατά την άποψή του –και είναι γνωστό ότι αναγιγνώσκει πολύ ορθά τουλάχιστον τα νομικά, όπως και τα άλλα κείμενα– λέτε ότι με τη σύμβαση αυτή ρυθμίζονται θέματα και μεταξύ άλλων λέτε στο γγ' «η διενέργεια επενδύσεων στη χώρα από τις συμβαλλόμενες εταιρείες». Αυτό είναι ο απόλυτος ορισμός της αοριστίας. Λέτε «υποχρεούται»; Λέτε «επιθυμεί»; Δεν λέτε τίποτα. Το περιλαμβάνετε εδώ έτσι, προς άγναν ίσως εντυπώσεων. Τουλάχιστον εμείς έτσι θα το βλέπαμε στη δημοσιογραφική οικογένεια.

Ειδικότερα τώρα, να σας πω ότι στο άρθρο 1 παράγραφος α' θεωρούμε ότι η παρατήρηση που έγινε για να εφαρμοστεί η αρχή της αμοιβαιότητας πάσχει νομοτεχνικά. Για παράδειγμα, αν μια τρίτη χώρα έχει συμφωνία αμοιβαιότητας με τη Γαλλία μπορεί να επικαλεστεί ακριβώς τη διατύπωση του άρθρου 1 παράγραφος α' και να πει ότι έχει συμφωνία με κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

Άρα εδώ πρέπει να αποσαφηνιστεί –ίσως με το να μπει η φράση «οποιοδήποτε κράτους-μέλους» ή «κάθε κράτους-μέλους»– ότι συμπεριλαμβάνονται όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου. Νομίζω ότι είναι πάρα πολύ απλό και θα γίνει αποδεκτή η παρατήρηση αυτή, που διατυπώθηκε και από άλλες πτέρυγες.

Λέω ότι θα γίνει αποδεκτή, αλλά δεν το πολυπιστεύω, γιατί αυτή η Κυβέρνηση έμαθε να μην ακούει και όποιος δεν ακούει χαρακτηρίζεται κάπως, που δεν θέλω να το πω εδώ. Εγώ πιστεύω ότι ο έξυπνος άνθρωπος τους ακούει όλους και τελικά παίρνει τις αποφάσεις του. Το έλεγε και ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης: «Να τους ακούς όλους, αλλά από την αρχική σου σκέψη να μη βγαίνεις ποτέ».

Στο άρθρο 1 παράγραφος β' υπάρχει η εξής έκφραση: «ο λιμένας της οριστικής αποβίβασης των επιβατών είναι ο αφετήριος λιμένας». Και καταλήγοντας, θέλω να κάνω ένα ρητορικό ερώτημα ή αν θέλετε και μη ρητορικό. Στα ελληνικά λιμεναρχεία έχουν τον τεχνολογικό εξοπλισμό, προκειμένου να γίνεται πράξη η πρόνοια αυτού του νόμου; Μπαίνει κάποιος σ' ένα κρουαζιερόπλοιο το οποίο κάνει τη διαδρομή Πειραιάς-Μύκονος-Σαντορίνη-Ηράκλειο και κατεβαίνει στη Μύκονο. Ποιος θα τον βρει; Υπάρχει τέτοια πρόνοια αναβάθμισης των τεχνολογικών ελέγχων; Το είπαμε και χθες. Ουδέμια υποδομή υπάρχει και μου θυμίζετε τους Αβδηρίτες που έχτιζαν βρύσες πριν ακόμη ανακαλύψουν ότι υπάρχει στην περιοχή τους νερό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κολοκοτρώνη.

Παρακαλώ τον κ. Θεόδωρο Δρίτσα, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ να λάβει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι χαρακτηριστικό ότι στη διάρκεια της συζήτησης και των συνεδριάσεων της αρμόδιας επιτροπής όπου συζητήθηκε το παρόν νομοσχέδιο, στην ακρόαση φορέων είχαμε ένα σημαντικό αριθμό εκπροσώπων των επιχειρηματικών τάξεων, που συνδέονται οι δραστηριότητές τους με την κρουαζιέρα και είχαμε και τρεις εκπροσώπους της ναυτεργασίας, θα έλεγα τους πλέον αξιόπιστους, που εκπροσωπούν, δηλαδή, το σύνολο του ναυτικού κόσμου και μάλιστα, χωρίς να είναι ταυτισμένοι πολιτικά, από ένα ευρύ φάσμα πολιτικών προσεγγίσεων ο καθείς από αυτούς, που εξέφρασαν τις αγωνίες, τα συμφέροντα, τις διεκδικήσεις, τις επιθυμίες και εν πάση περιπτώσει τη βάση των θέσεων του ναυτεργατικού κόσμου.

Πουθενά σε αυτή τη συζήτηση δεν υπήρχε μία αξιοποίηση

ούτε καν μία απάντηση των θέσεων και των θεμάτων που έθεσαν οι εκπρόσωποι των σωματείων των εργαζομένων στη θάλασσα, σχετικά με το παρόν νομοσχέδιο και την άρση του καμποτάζ. Δηλαδή, οι εργαζόμενοι δεν αποτελούν παραγωγική δύναμη για την κρουαζιέρα, για την ακτοπλοία, για την ποντοπόρο ναυτιλία, για οτιδήποτε; Είναι απλώς θέσεις εργασίας; Δεν αποτελούν κοινωνικό δυναμικό που η δική τους συμμετοχή, όχι μόνο είναι πράξη δικαιοσύνης, πράξη δημοκρατίας, αλλά είναι και παράγοντας αναπτυξιακός;

Είναι πολύ χαρακτηριστικό και νομίζω ότι από αυτό και μόνο μπορεί κανείς να συμπεράνει τα κριτήρια, τις επιλογές, τις ιεραρχήσεις και τις αξιολογήσεις, με τις οποίες προσέρχεται η Κυβέρνηση και σε αυτό το νομοσχέδιο, όπως και σε πολλά άλλα. «Στην μπάντα» οι εργαζόμενοι. Κύρια θέση έχουν οι επιχειρηματίες και αυτοί που ασχολούνται με το πόσο θα ανταγωνιστούν μεταξύ τους για τα μεγαλύτερα κέρδη εις βάρος των άλλων.

Και προς αυτήν την κατεύθυνση υπήρχαν και φωτεινές εξαιρέσεις, βέβαια, σε αυτή τη συζήτηση και οφείλουμε να τις τονίσουμε, κάποιων κλάδων επιχειρηματιών και κάποιων εκπροσώπων τους, που αναζήτησαν μια ισορροπία. Ούτε αυτών καν οι απόψεις δεν ελήφθησαν υπ' όψιν. Αυτά είναι πολύ χαρακτηριστικά και νομίζω ότι πρέπει να τα τονίσουμε.

Τώρα, να προχωρήσω αμέσως στο σχέδιο της κοινής υπουργικής απόφασης που μας έδωσε χθες το βράδυ η κυρία Υπουργός και το οποίο ενδεικτικά προσδιορίζει τα τι είδους συμφωνίες θα συνυπογράψει το ελληνικό δημόσιο με τις εταιρείες που θα ενδιαφερθούν για την κρουαζιέρα στην Ελλάδα. Υπάρχουν πολλά ζητήματα, θα κάνω μια επιλογή πολύ σύντομη, γιατί δεν μου το επιτρέπει ο χρόνος. Η δυνατότητα της εταιρείας να διατηρεί το δικαίωμα και να τροποποιεί το δρομολόγιο του πλοίου μονομερώς, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 6 του άρθρου 3, καταργεί στην πραγματικότητα τη δέσμευση για τα περιηγητικά ταξίδια που θα εκτελεί σύμφωνα με την αρχική δήλωση κ.λπ.. Αυτό που ζητά η Νέα Δημοκρατία δηλαδή, την ευελιξία των εταιρειών να κάνουν ό,τι θέλουν και όπως το θέλουν, το έχει ήδη αυτή η σύμβαση και προς αυτή την κατεύθυνση ταυτίζονται οι απαιτήσεις της Νέας Δημοκρατίας με τη βούληση της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και ήδη κατοχυρώνονται.

Από την άλλη, η περίφημη εισφορά για την ενίσχυση του Ταμείου Ανεργίας, του λογαριασμού του ΚΑΑΝ, πολύ λογικά προβλέπεται, διότι είναι βέβαιο –και αυτό είναι και ομολογία– ότι με την άρση του καμποτάζ θα αυξηθεί η ανεργία των Ελλήνων ναυτικών και προσπαθεί η Κυβέρνηση να υπάξει ένα αντίβαρο εκεί.

Όμως, πρέπει να καταγγείλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι γι' αυτό που προβλέπεται ήδη για τα με ελληνική σημαία κρουαζιερόπλοια, η εταιρεία «LOUIS» σύμφωνα με τις δικές μου πληροφορίες τουλάχιστον και αν θέλετε διαψεύστε τις –ας ερωτηθεί το ΝΑΤ σχετικώς– όλα αυτά τα χρόνια δεν έχει καταβάλει αυτές τις παρακρατηθείσες εισφορές, όπως και πολλές άλλες εταιρείες στην ακτοπλοία.

Βέβαια, εδώ νομοθετούμε. Άλλη είναι η διαδικασία της διοίκησης. Αλλά πρέπει να ξέρουμε σε τι πλαίσιο νομοθετούμε και πώς η ισχύς στην πράξη των μεγάλων κεφαλαιουχικών ενώσεων και των επιχειρηματικών συγκροτημάτων εκβιάζουν το δικό τους νόμο. Αντίθετα, θεωρούν ότι είναι προκλητικό να λέγεται ότι «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», αλλά το «νόμος είναι το δίκιο των καπιταλιστών» θεωρείται πολύ φυσιολογικό πράγμα.

Από την άλλη, η κατ' ελάχιστον πρόβλεψη κάλυψης πληρωμάτων από Έλληνες ναυτικούς μόνο ως ευχή μπορεί σε αυτή την ΚΥΑ να θεωρηθεί. Έχω και μια σειρά άλλες παρατηρήσεις που θα μπορούσα να κάνω, αλλά δεν έχω το χρόνο. Αυτές και μόνο νομίζω ότι είναι πολύ ενδεικτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και κύριοι της Πλειοψηφίας, μην ξαναπείτε αυτά τα νούμερα για 40% των Ιταλών και 4% ή 6,5% της αξιοποίησης της κρουαζιέρας από την πλευρά των ελληνικών λιμανιών και των ελληνικών συμφερόντων. Κυρίως, η πελατεία της κρουαζιέρας μέχρι τώρα είναι Ιταλοί, Κεντροευρωπαίοι, Βορειοευρωπαίοι και όλοι αυτοί έχουν πολύ καλύτερη πρόσβαση σε άλλα λιμάνια πιο κοντινά από ό,τι τα μακρύτερα λιμάνια, όπως είναι τα ελληνικά. Άρα, χρειάζονται άλλες αναδιαρθρώσεις. Χρειάζεται ενίσχυση. Αν είχαμε Έλληνες που συμμετείχαν ως πελά-

τες στην κρουαζιέρα, αν είχαμε Βούλγαρους, Αλβανούς, Σέρβους, Ρώσους, θα ήταν αλλιώς. Θα είχε άλλο μερίδιο η ελληνική κρουαζιέρα. Και εκεί τίθενται τα ζητήματα.

Δεν έχω το χρόνο να πω για τις υποδομές που είπε και χθες η κ. Κατσέλη, αλλά είναι ένα πολύ σοβαρό ζήτημα.

Η συμπεριφορά του κ. Ανωμερίτη ως "σκιάδους" Υπουργού που εξαγγέλλει προγράμματα επενδύσεων του ΟΛΠ, ενός ιδιωτικοποιημένου ΟΛΠ και στην προοπτική οδεύει προς την πλήρη ιδιωτικοποίηση, είναι δεκαετιών προγράμματα που όλα συγκλίνουν στην επιβολή επί της πόλης του Πειραιά και των άλλων παραλιμένων δήμων ενός πλήρους αποκλεισμού των πόλεων και την έξοδό τους προς τη θάλασσα και αυτά θεωρούνται αναπτυξιακά έργα. Δεν μπορούμε να τα περνάμε όλα αυτά έτσι με την θετική τους διάσταση και μόνο.

Τέλος, θέλω να επισημάνω ότι ακόμα και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους στην έκθεσή του δεν προσδιορίζει οφέλη από αυτό το νομοσχέδιο, η δε Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών της Βουλής στην έκθεσή της κάνει μια πάρα πολύ χαρακτηριστική αναφορά γενικού χαρακτήρα για την εξουσία του κράτους στον έλεγχο των παράκτιων δικαιωμάτων και των λιμενικών δικαιωμάτων κάθε ευνομούμενου κράτους και από εκεί και πέρα, τίθενται τα ζητήματα της πραγματικότητας, της αγοράς, της διεθνοποίησης, όλα αυτά. Αλλά αυτό δεν μπορεί να αίρεται και μάλιστα ολοκληρωτικά εν ονόματι των κανόνων της αγοράς.

Τελικών, κυρία Πρόεδρε, με την επισήμανση ότι η εξίσωση των απαιτήσεων των ελληνικών πλοίων με τα άλλα πλοία είναι και αυτό φενάκη, τουλάχιστον ως προς μια σειρά από ζητήματα, άδειες λειτουργίας χώρων υγειονομικού ενδιαφέροντος στα πλοία, τα μπαρ, τα εστιατόρια, τα καζίνο, οι παιδότοποι, οι άδειες αποθηκών τροφίμων, η θεώρηση εγγράφων από τη Λιμενική Αρχή σε κάθε λιμάνι, η αναφορά οποιασδήποτε βλάβης, συμβάντος και οι συνέπειές τους, αυτά που αφορούν τα με ελληνική σημαία πλοία και τηρούνται ή δεν τηρούνται. Αλλά εν πάση περιπτώσει, είναι κανόνες, για να δούμε πώς μπορούν να εφαρμοστούν στα διεθνή μεγάλια και στις διεθνείς αυτές εταιρείες και να εξισωθούν. Πρόκειται περί φενακισμού.

Κυρία Πρόεδρε, τις τροπολογίες θα τις συζητήσουμε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Όλα μαζί σε μία ενότητα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τότε, ζητώ το δικαίωμα της κατάχρησης!

Έχουμε καταθέσει την τροπολογία για τη δυνατότητα να δοθεί διάστημα δύο μηνών στους πολιτικούς υπαλλήλους των Υπουργείων, που ασχολούνται με τη ναυτιλία, έτσι όπως διαχωρίστηκαν αυτά τα δύο Υπουργεία, να επιλέξουν και να τακτοποιηθούν. Πρόκειται για ένα μικρό δυναμικό, πολύ σημαντικό εργατικό δυναμικό, επιστημονικά αναβαθμισμένο, το οποίο με όλες αυτές τις παλινωδίες της Κυβέρνησης με την κατάργηση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας με τον τρόπο που έγινε βρίσκονται σε μία πλήρη ανισορροπία, δεν μπορούν να διεκδικήσουν θέσεις διευθυντικές, δεν μπορούν να κατοχυρώσουν εργασιακά δικαιώματα αυτονόητα, δεν μπορούν να αποδώσουν και να προσφέρουν όσα η επιστημονική τους επάρκεια τους δίνει τη δυνατότητα να κάνουν. Δεν είναι μόνο στενό εργασιακό δικαίωμα, είναι συμφέρον της διοίκησης από κάθε άποψη. Πρέπει να την δεχθεί η Κυβέρνηση αυτήν την τροπολογία. Άλλωστε έχει δηλώσει ότι την αντιμετωπίζει θετικά.

Για τις εγγυήσεις στις τράπεζες ζητάμε να αποσυρθεί. Πρέπει να μας εξηγηθεί τι έχει αποδώσει η προηγούμενη εγγυοδοσία των 28 δισεκατομμυρίων και πώς τώρα αυξάνονται στα 25 δισεκατομμύρια ευρώ. Πρέπει να μας δοθεί η δυνατότητα και στο ελληνικό Κοινοβούλιο να εκθέσουμε όλες οι πτέρυγες πλήρεις απόψεις γύρω από το μέλλον της ελληνικής οικονομίας, γιατί πρόκειται για μια παρέμβαση εξαιρετικά σημαντική. Και εν πάση περιπτώσει, όταν δίνεις τέτοια δώρα, ποιες εγγυήσεις και ποιες ανταποδοτικές κατοχυρώσεις έχει το ελληνικό δημόσιο απέναντι στις τράπεζες;

Για τον Οργανισμό Λαϊκών Αγορών της Θεσσαλονίκης και τις μετατάξεις επιφυλασσόμαστε. Για την εξαίρεση του ναυτικού προσωπικού της πλοηγικής υπηρεσίας θεωρούμε και εμείς ότι αυτό πρέπει να γενικευθεί. Βέβαια, δεν θα το καταψηφίσουμε, αλλά εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να είναι μία ειδική ρύθμιση

για έναν κλάδο. Είναι ένα αίτημα που πρέπει να τεθεί στο σύνολό του για όλους τους κλάδους των εργαζομένων και να αναιρεθούν οι περικοπές από τις αποδοχές τους, οι οποίες καταδικάζουν τους Έλληνες εργαζόμενους σε θύματα μιας εθνικής τραγωδίας, για την οποία δεν συνήργησαν εκείνοι. Άλλοι είναι οι υπεύθυνοι και προς εκείνη την κατεύθυνση πρέπει να αναζητηθούν και οι λογαριασμοί και όχι προς τους εργαζόμενους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Τρικάλων κ. Αθανασία Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλοι δεχόμαστε, σε όποιο κόμμα και αν ανήκουμε, ότι ο τουρισμός είναι η ναυαρχίδα της οικονομίας μας, για να χρησιμοποιήσω και έναν όρο σχετικό με το νομοσχέδιο που συζητάμε. Θα περίμενα, λοιπόν, όλοι μας σε όποιο νομοσχέδιο φέρνει η Κυβέρνησή μας σχετικά με τον τουρισμό, να είμαστε θετικοί και να προσθέτουμε με την παρουσία μας και με τις θέσεις μας, κύριε Πλακιωτάκη. Διότι δεν κατανοώ πώς και σ' αυτό επί της αρχής, όχι επί των άρθρων -θα μπορούσαμε επί των άρθρων να συζητήσουμε την όποια διαφωνία σας- ήσασταν αρνητικοί. Και αυτά τα περί καθυστερήσεων, θα έλεγα όχι από εσάς εδώ μέσα. Όλοι ξέρουμε -και είναι εδώ παρών και ο τέως Πρωθυπουργός- το τι σήμαιναν τα έξι χρόνια της διακυβέρνησής σας για τον τουρισμό της χώρας μας. Αφήστε, λοιπόν, εμάς να κάνουμε ό,τι μπορούμε, έστω και καθυστερημένα, να προσπαθήσουμε, να τρέξουμε, να καταφέρουμε. Αλλά όχι να εγκαλείτε εδώ εσείς εμάς για καθυστερήσεις και παραλείψεις.

Χρειάζεται, λοιπόν, να τρέξουμε και να βοηθήσουμε αυτό για το οποίο όλοι τόσα χρόνια -και εδώ θα είμαι όσο μπορώ ειλικρινής- έχουμε μερίδιο ευθύνης, γιατί δεν το κάναμε. Επί της ουσίας ξέρουμε ότι θα υπάρξουν θετικές οπωσδήποτε επιπτώσεις στον ελληνικό τουρισμό με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα. Το πόσες και τι, βεβαίως θα το δούμε και το συζητάμε. Αλλά δεν μπορεί κανείς να αρνηθεί τις θετικές επιπτώσεις. Και εδώ θέλω να πω με πολύ σεβασμό και αγάπη στους αγαπητούς συναδέλφους του Κομμουνιστικού Κόμματος ότι και γι' αυτά που νοιάζεστε εσείς θα δούμε θετικά αποτελέσματα. Διότι δεν θα μπω ποτέ στην ζωή μου πλέον -μπορεί στο παρελθόν και εγώ να το έκανα- στο δίλημμα: το δίκιο του εργάτη ή το δίκιο του κεφαλαίου; Εδώ μέσα το δίκιο είναι του μέλλοντος, να μπορούν και στο μέλλον και οι γενιές που έρχονται να έχουν εργασία, να έχουν ποιότητα ζωής, να παλεύουν, να δικαιούνται και να διεκδικούν. Γιατί καμιά φορά με το να μιλάμε μόνο για το δίκιο του εργάτη ξεχνάμε την πραγματικότητα και πώς μπορούμε να δώσουμε στον εργάτη τα δικά του.

Και αυτά που νοιάζεστε θα τα δούμε, διότι δεν είναι μόνο οι ναυτεργάτες, αν εργαστούν, πού θα εργαστούν, είναι και οι εργαζόμενοι στο σούπερ μάρκετ, είναι και στο περίπτερο, είναι και ένα σωρό άλλοι επαγγελματίες οι οποίοι θα έχουν εργασία, αν καταφέρουμε να φέρουμε αυτό που ζητάμε και επιδιώκουμε όλοι μας. Και βεβαίως, θα δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας. Το θέμα δεν είναι όμως όπως το ακούω από εσάς ειδικά, αν θα είναι οι εργάτες ή όχι ή αν θα είναι οι ναυτικοί ή όχι. Να προσπαθήσουμε να έχουμε θέσεις εργασίας παντού, όσο μπορούμε και όπου μπορούμε χωρίς να σηκώνουμε τις απαγορευτικές σημαίες, για τις οποίες η ζωή έχει αποδείξει ότι πλέον ανήκουν στο παρελθόν.

Τώρα, ας δούμε τα στοιχεία για την οικονομία και τι μπορούμε να κάνουμε, όχι υποκριτικά, αλλά με έργα. Η άρση του καμποτάζ είναι δεδομένο ότι είναι μία καινοτομία και θάλω να πω μόνο στην κυρία Υπουργό -ήρθε ο κύριος Υπουργός, αλλά εγώ απευθύνομαι στο Υπουργείο Οικονομίας- ότι πρέπει να θωρακιστεί αυτή η πρωτοβουλία με άμεση λήψη κατάλληλων μέτρων για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής σημαίας. Επιδιώξή μας πρέπει να είναι να αυξήσουμε το μερίδιό μας στην παγκόσμια αγορά της κρουαζιέρας, έτσι ώστε να δημιουργήσουμε επιπλέον ευκαιρίες γενικότερα για τους απασχολούμενους στην ελληνική ναυτιλία. Ας μην ξεχνάμε ότι διαθέτουμε αξιόλογη τεχνολογία τόσο στα πλοία όσο και στον τομέα της διαχείρισης

των πλοίων μέσω των ελληνικών γραφείων στη στεριά.

Είναι στο χέρι μας, λοιπόν, να αξιοποιήσουμε αυτή την υποχρέωση μας και να δημιουργήσουμε μία νέα ευκαιρία για τους Έλληνες απασχολούμενους στη ναυτιλία.

Μ' αυτά που είπα, ήθελα απλά να επισημάνω κάτι το οποίο είμαι βέβαιη ότι γνωρίζουν όλοι και αυτό είναι ότι αυτή η θεσμική μεταρρύθμιση θα πρέπει να φέρει τα μέγιστα αποτελέσματα και γι' αυτό θα πρέπει να πλαισιωθεί και από συνολική στρατηγική γι' αυτό το ζήτημα. Βέβαια, αυτό το γνωρίζει το Υπουργείο, αλλά εγώ θέλω να πω κάποιες ιδέες.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να πω κάποια πράγματα όσον αφορά την ενίσχυση των λιμενικών υποδομών. Χρειάζεται, λοιπόν, η καλύτερη οργάνωση του προγράμματος των αφίξεων και των αναχωρήσεων, ώστε να μην δημιουργούνται οι γνωστές τριτοκοσμικές καταστάσεις στο Λιμάνι του Πειραιά και όχι μόνο, που όλοι γνωρίζουμε και οι οποίες αμαυρώνουν την εικόνα της χώρας μας γενικότερα.

Δεύτερον, θα πρέπει να δοθούν κίνητρα για να χρησιμοποιούνται ελληνικές εταιρείες για την τροφοδοσία των πλοίων, ανεξαρτήτως σημαίας. Αντιλαμβάνεστε όλοι ότι αυτό θα ενισχύσει το σύνολο της ελληνικής παραγωγικής δραστηριότητας.

Τρίτον, και το επαναλαμβάνω, χρειάζονται κίνητρα για να αυξηθούν τα υπό ελληνική σημαία κρουαζιερόπλοια. Γνωρίζουμε όλοι πως ο λόγος που η Ελλάδα εξάντλησε –και είπα πριν για τις ευθύνες όλων μας και θα το πω ξανά– το χρονικό περιθώριο προσαρμογής των έντεκα ετών, όπως προέβλεπε ο σχετικός κανονισμός, ήταν καθαρά για λόγους ευκαιριακής εξυπηρέτησης μικροκομματικών συμφερόντων. Και αυτό μπορώ να το κατανοήσω σ' ένα βαθμό. Όμως, δεν κατανοώ το γεγονός ότι τόσα χρόνια η Ελλάδα επέδειξε μία πρωτοφανή αβελτηρία, η οποία έχει ως συνέπεια τις σημερινές αντιδράσεις. Αυτή είναι η αλήθεια και επαναλαμβάνω ότι ως προς αυτό υπάρχουν ευθύνες σε όλους μας. Η χώρα δεν έλαβε καμμία πρωτοβουλία για τη σταδιακή μετάβαση στο νέο καθεστώς. Φοβούμενη το πελατειακό κόστος, απέθηκε σε μια πολιτική κρατικού παρεμβατισμού, που είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία олиγοπωλίων, αντί να εργάζεται για τη δημιουργία εκείνων των υποδομών που θα στήριζαν την ελληνική ναυτιλία και τους εργαζόμενους, για να προετοιμαστούν για την άρση του καμποτάζ.

Ενώ, λοιπόν, η κρουαζιέρα –αυτά ειπώθηκαν εδώ, αλλά και στην επιτροπή και από τον εισηγητή μας, αλλά και από όλους τους φορείς που εκλήθησαν στην επιτροπή– αναπτυσσόταν ραγδαία, εμείς υποχωρώντας σε ευκαιριακές διεκδικήσεις, χαρίζαμε στους ανταγωνιστές μας τα στρατηγικά μας πλεονεκτήματα.

Γι' αυτό το λόγο, πρέπει τώρα να κερδίσουμε το χρόνο που χάθηκε. Και καλούμαστε τώρα να κάνουμε άλματα και να εξηγήσουμε στους ενδιαφερόμενους ότι σε μια απελευθερωμένη αγορά στην οποία ο οποιοσδήποτε έχει δικαίωμα εισόδου, να μην αυξάνεται ο αριθμός των πλοίων και πλοιοκτητών που παρέχουν υπηρεσίες, αλλά όσοι θα δουλέψουν σωστά για να διατηρηθούν στην αγορά και όσοι θα βελτιώνουν τις υπηρεσίες τους, θα έχουν μια ανεκτίμητη επιχειρηματική ευκαιρία και έτσι θα στηρίξουν την ελληνική απασχόληση.

Γι' αυτό πρέπει όλοι μας να προσπαθήσουμε έστω και τώρα να βάλουμε το δικό μας λιθαράκι σ' αυτή τη μεγάλη μεταρρύθμιση, από την οποία προσδοκούμε όλοι μας μεγάλα οφέλη για την ελληνική οικονομία και για τους εργαζόμενους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μερεντίτη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Έβρου του ΠΑΣΟΚ κ. Όλγα Ρεντάρη-Τέντε.

ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ: Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα που ολοκληρώσει ο πλανήτης έχει μετατραπεί σ' ένα μεγάλο χωριό και οι συγκοινωνίες, οι μεταφορές, οι τηλεπικοινωνίες και όλα γενικά τα δίκτυα ενοποιούνται, δεν μπορεί η χώρα μας να θέτει περιορισμούς στην ελεύθερη διακίνηση ανθρώπων και εμπορευμάτων, πόσο μάλλον όταν ένα μεγάλο ποσοστό των εσόδων της χώρας μας προέρχεται από τον τουρισμό και τη ναυτιλία. Τότε, δεν μπορεί το θεσμικό μας πλαίσιο που ρυθμίζει τα

αντίστοιχα θέματα να παραμένει εσωστρεφές και φοβικό.

Οι θαλάσσιες μεταφορές και ο θαλάσσιος τουρισμός ήταν και παραμένει για τη χώρα μας το συγκριτικό της πλεονέκτημα. Το Αιγαίο, παρ' όλα τα προβλήματα, αναδείχθηκε το 2008 ως ο δεύτερος δημοφιλέστερος προορισμός για τις κρουαζιέρες μεταξύ όλων των μεσογειακών χωρών.

Σήμερα που η χώρα μας περνάει τη χειρότερη οικονομική κρίση και η οικονομική δραστηριότητα συρρικνώνεται ολοένα και περισσότερο, είναι επιβεβλημένο να ανοίξουμε τα λιμάνια στην ευρωπαϊκή και διεθνή κρουαζιέρα και στις μεταφορές γενικά. Μάλιστα, αυτό το επιβεβαιώνουν και οι αριθμοί. Δεκατρία εκατομμύρια διακινούνται ετησίως με κρουαζιερόπλοια, αλλά εμείς χάνουμε 500 εκατομμύρια ευρώ ετησίως και χαρίζουμε στις γειτονικές μας χώρες –κυρίως στην Τουρκία και την Ιταλία– το πρόνομιό να επικαρπούνται τα οφέλη από έναν κλάδο, που σύμφωνα με τις τελευταίες εκθέσεις, δείχνει να έχει συνεχώς αυξητικές τάσεις και να κερδίζει την προτίμηση πολλών ευρωπαίων και αμερικανών τουριστών.

Το παρόν σχέδιο νόμου δίνει τη δυνατότητα στην ελληνική οικονομία να επωφεληθεί από ένα νέο πελατειακό κοινό και να ανοίξει προοπτικές για νέες θέσεις εργασίας σε ξηρά και θάλασσα, αλλά και σε άλλους τομείς, όπως είναι η υποστήριξη πλοίων, η προμήθεια υλικών, η τροφοδοσία, η παροχή τουριστικών υπηρεσιών, το transit, το home port, τα ναυπηγεία και πολλά άλλα.

Πέρα όμως από τη θεσμική ρύθμιση, θα πρέπει παράλληλα να βελτιώσουμε τις υποδομές στα λιμάνια μας, ώστε να διευκολύνουν, κατά το βέλτιστο δυνατό τρόπο, τις προσεγγίσεις των κρουαζιερόπλοιων και να εξυπηρετούν όσο το δυνατόν καλύτερα την αποβίβαση και επιβίβαση των τουριστών, ιδίτερα όταν καταφθάνουν ταυτόχρονα πολλά πλοία στα λιμάνια.

Η βελτίωση των υποδομών των λιμανιών δεν θα πρέπει να περιοριστεί μόνο στα κεντρικά λιμάνια, αλλά να επεκταθεί και στα περιφερειακά, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα συνεχόμενο δίκτυο λιμανιών, ικανών να υποδέχονται κρουαζιερόπλοια, με κύριο στόχο την επιμήκυνση της διαμονής των επισκεπτών στα ελληνικά λιμάνια και τη δημιουργία ισχυρών βάσεων μεγάλων εταιρειών κρουαζιέρας σε όλο το Αιγαίο.

Είναι ανάγκη, Υπουργέ μου, να επιταχυνθούν για παράδειγμα τα έργα εκβάθυνσης του Λιμανιού της Αλεξανδρούπολης και της Σαμοθράκης για να μπορούν να διαδραματίσουν ένα ανταγωνιστικό ρόλο ως προς το Λιμάνι της Κωνσταντινούπολης που δέχεται πληθώρα κρουαζιερόπλοιων. Ακόμα κι αν δεν σταματήσουν για κρουαζιέρα αυτοί καθ' αυτοί, θα μπορούσαν να αναλάβουν τον εφοδιασμό με καύσιμα και τρόφιμα όλων αυτών των πλοίων που κατευθύνονται προς Κωνσταντινούπολη, πράγμα το οποίο θα επιφέρει σημαντική αύξηση στην αγροτική οικονομία του τόπου μας που στην κυριολεξία πνέει τα λοίσθια, αλλά και γενικά στην οικονομία της περιοχής του πολύπαθου από φυσικές καταστροφές Έβρου.

Ας βάλουμε και λίγη φαντασία στο σχεδιασμό της ανάπτυξης και ας εξετάσουμε συνδυασμένα τη θαλάσσια κρουαζιέρα με την ανάπτυξη και των ποτάμιων κρουαζιέρων, όπου ο επισκέπτης μπορεί να προσεγγίσει σπάνιους οικότοπους, όπως είναι το Δέλτα των ποταμών, με πρώτο αυτό της περιοχής μου, το Δέλτα του Έβρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσο κι αν κατανοώ τις αντιδράσεις για τους ναυτεργάτες, όπως και τις αντιδράσεις της Πανελληνίας Ναυτικής Ομοσπονδίας για την εξασφάλιση εργασίας στα μέλη της, δεν δικαιολογείται με κανέναν τρόπο να θέτουμε εμπόδια και να παραχωρούμε το προνόμιο στην Τουρκία ή την Ιταλία να μας προσπερνούν στην ανταγωνιστικότητα των λιμανιών, όταν η Ελλάδα διαθέτει τα περισσότερα συμπλέγματα νησιών.

Και για μια φορά επιτέλους, αντί να τρέχουμε από πίσω τους, ας ακολουθήσουμε αυτό που έλεγαν και οι αρχαίοι πρόγονοί μας, δηλαδή ότι τα ξύλινα τείχη θα μας σώσουν για άλλη μια φορά από την οικονομική κρίση.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Ρεντάρη-Τέντε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ στην Περιφέρεια Αττικής κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, για να συνεχίσουμε μία συζήτηση, η οποία είχε μείνει σχετικά εκκρεμής ως προς αυτά, τα οποία υποτίθεται ότι δεν αντελήφθημεν από την ανάγνωση του σχεδίου νόμου κατά τα όσα ανέπτυξε χθες η κυρία Υπουργός, η απάντηση είναι ότι βεβαίως όλα ήταν σαφή.

Αυτό το οποίο εγώ ισχυρίστηκα εχθές είναι ότι με το άρθρο 1, δεν υπάρχει ουσιαστική απελευθέρωση. Και δεν υπάρχει ουσιαστική απελευθέρωση, διότι ακριβώς υπάρχει βασική προϋπόθεση, η οποία είναι αθροιστική, επομένως δεν είναι στη διακριτική ευχέρεια. Είναι η προϋπόθεση, η οποία πρέπει να υπάρξει για να υπάρξει πλους, της υπογραφής συμβάσεως. Επομένως, ποιο ήταν αυτό, το οποίο παρενόησα εγώ εχθές και δεν κατάλαβα; Αυτό είπα. Αυτό ισχύει, αυτό είναι έτσι.

Σε τι αναφερόταν τώρα η κυρία Υπουργός; Ακούστε. Ανέφερε το εξής επιχειρήμα εχθές, το οποίο είναι ενδιαφέρον. Λέει: «Περιμένετε να δείτε την υπουργική απόφαση για να δείτε ότι αυτά τα οποία λέω ότι θα περιλαμβάνει η σύμβαση, θα έχουν δυνητικό χαρακτήρα για τις πλοιοκτήτριες εταιρείες. Άρα, με τη σύμβαση δεν θέτω μία υποχρέωση, αλλά θέτω ένα πλαίσιο».

Εδώ, τώρα, να συνεννοηθούμε λίγο για το τι είναι σύμβαση. Η σύμβαση είναι ανάληψη υποχρεώσεων. Αναφερόμαστε στις αποπεροβαρείς συμβάσεις, δηλαδή υποχρεώσεις έπθεν και έπθεν.

Σας διαβάζω, για να δείτε τώρα από το σχέδιο της υπουργικής απόφασης ενδεικτικά, για το τι κείμενα παράγονται νομοθετικώς. Ακούστε. Άρθρο 3: «Για τη διενέργεια των κυκλικών περιηγητικών ταξιδιών εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 3 του τάδε προεδρικού διατάγματος». Η αναφορά στο νόμο είναι περιττή. Αναφέρεται στο νόμο. Δεν χρειάζεται. «...Απαγορεύεται ρητά η μεταφορά προσώπων». Προβλέπει μία απαγόρευση. Προβλέπεται στο νόμο. Περιττή η αναφορά. «Απαγορεύεται ρητά η παραλαβή και η επαναφορά οχημάτων». Προβλέπεται στο νόμο. Είναι περιττή η αναφορά. «Η διάρκεια του ταξιδιού είναι κατ' ελάχιστον σαράντα οκτώ ώρες». Προβλέπεται στο νόμο. Είναι περιττή η αναφορά. «Η εταιρεία δηλώνει ότι για την περίοδο από τάδε έως τάδε, θα εκτελεί περιηγητικά ταξίδια με ενδιάμεσους λιμένες». Αυτό θα μπορούσε να πει κανένας ότι αποτελεί μία δέσμευση.

Επόμενο άρθρο. «Διατηρεί το δικαίωμα, όμως, να τροποποιεί μονομερώς...» Άρα είναι δυνητική προϋπόθεση, ακυρώνεται η προηγούμενη, και άρα είναι περιττόν το όλον. Προχωρώ παρακάτω. «Θα παρέχει το ελληνικό δημόσιο υπηρεσίες στα λιμάνια». Λες και δεν θα παρείχε. Θα πήγαινες στο λιμάνι και δεν θα παρείχε. Επίσης περιττόν. «Για την ασφάλεια των διενεργουμένων πλόων εφαρμόζονται ρητά οι διατάξεις του τάδε προεδρικού διατάγματος». Είναι περιττόν.

Τι κάνουμε τώρα εδώ; Δεν έχω καταλάβει. Μας περιγράφετε στη σύμβαση το τι λέει ο νόμος; Προσέξτε τώρα στα μείζονα άρθρα. Τι θα γίνεται με το πλήρωμα; Ρητά -λέει- δηλώνει ότι θα επιθυμεί να απασχολήσει. Αν δηλώσει ότι δεν επιθυμεί; Άρα δυνητική προϋπόθεση. Είναι περιττό. Ό,τι είναι δυνητικό, είναι περιττό.

Προσέξτε τώρα, εν συνεχεία. «Επενδυτικές προτάσεις της εταιρείας». «Δύνανται να υποβάλει επενδυτικές προτάσεις». Είναι περιττόν. Ας τις υποβάλλει, ή ας μην τις υποβάλλει. Γιατί να κάναμε σύμβαση;

Εδώ λοιπόν, υπάρχουν κάποιες κατηγορίες. Ακούστε. Αυτή η υπουργική απόφαση προβλέπει ένα πλαίσιο -υποτίθεται- σταθερότητας. Αυτό μας ζήτησαν οι πλοιοκτήτες. Την θέλουμε, λέει, αυτή την σύμβαση. Τη ζήτησαν οι πλοιοκτήτριες εταιρείες, γιατί ανησυχούν. Αυτός ήταν ο ισχυρισμός. Δεν ξέρω αν είναι αληθής ή όχι. Εγώ δεν αμφισβητώ ποτέ τουλάχιστον την ειλικρίνεια των Υπουργών. Αν έρχονται εδώ οι Υπουργοί και μας λένε ψέματα, αλίμονό μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Λέει, λοιπόν, ότι τη ζήτησαν οι πλοιοκτήτριες εταιρείες. Ρωτώ, λοιπόν: τι ζήτησαν οι πλοιοκτήτριες εταιρείες; Ζήτησαν -λέει- να καταρτίσουν ένα σταθερό νομοθετικό περιβάλλον. Η πρόθεση

της Κυβέρνησης εκφράζεται διά του νόμου. Σταθερότατο το περιβάλλον. Αν τους αρέσει ή αν δεν τους αρέσει.

Για την υπουργική απόφαση, για την οποία γίνεται λόγος εδώ, θα μου επιτρέψετε να πω ότι θα πρέπει να ξέρουμε τι συζητάμε. Εκείνο το οποίο προβλέπει ο νόμος είναι ότι παρέχει νομοθετική εξουσιοδότηση στην Κυβέρνηση προς έκδοση. Το λέει εδώ στο άρθρο 1: «Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας... καθορίζεται το ακριβές περιεχόμενο των συμβάσεων αυτών, τίθενται ενιαίοι γενικοί όροι αυτών για όλα τα πλοία κ.λπ.». Δηλαδή, έρχεται το ελληνικό Κοινοβούλιο και λέει: δίνω εγώ νομοθετική εξουσιοδότηση στους Υπουργούς αυτούς να βγάλουν αυτήν εδώ την υπουργική απόφαση, η οποία αύριο θα αποτελεί το πλαίσιο λειτουργίας του συγκεκριμένου πράγματος.

Ερωτώ: Μπορεί, εάν υπάρχει, η πολιτική βούληση των Υπουργών, αυτή η υπουργική απόφαση να τροποποιηθεί οποιαδήποτε στιγμή, χωρίς να έρθει αυτό από το Κοινοβούλιο; Μπορεί. Ποιο είναι, επομένως, το σταθερό νομοθετικό περιβάλλον; Εάν το όλον ζήτημα ήταν να καταρτιστεί μία τυπική σύμβαση, η οποία θα ρυθμίζει -ας το πω- τις λεπτομέρειες με τη μορφή ότι «θα πηγαίνετε από εδώ εκεί και θα πρέπει να τηρείτε την ελληνική νομοθεσία»; Δηλαδή, παραδείγματος χάριν θα υπήρχε περίπτωση να συμφωνήσουμε να μην τηρείται η ελληνική νομοθεσία; Διερωτώμαι, γιατί εδώ αρχίζουν τα παράξενα. Άρα, ή είναι πράγματα αυτονόητα, όπως είναι η τήρηση της νομοθεσίας ή είναι πράγματα, τα οποία συμβατικά μετατρέπονται εδώ ως δυνητικοί όροι, «αν θέλεις, έλα να μας πεις κάτι» και άρα είναι περιττά.

Ποια είναι η ανάγκη, εδώ, της συμβάσεως; Μόνο και μόνο για να δημιουργούνται κακές εντυπώσεις, υπό αυτή την έννοια. Δημιουργούνται κακές εντυπώσεις, διότι θα αρχίσει ο άλλος να λέει ότι μου βάζετε εμένα μία πρόσθετη προϋπόθεση, που το άλλο, το ανταγωνιστικό κράτος, δεν μου τη βάζει, άρα δεν έρχομαι να καταρτίσω οτιδήποτε.

Υπάρχει ένα πολύ σοβαρό ζήτημα, κατά τη γνώμη μου, που έχουν θέσει και τα δύο κόμματα της Αριστεράς και ιδιαίτερα το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Λέει ότι, πάρα πολύ ωραία είναι όλα αυτά, αλλά ακόμα και αν συμφωνήσουμε με το επιχείρημα ότι αυτό είναι αναπτυξιακό, με όλη αυτή τη διαδικασία θίγονται τα συμφέροντα της ναυτικής εργασίας. Θίγονται τα συμφέροντα των εργαζομένων στα πλοία.

Εδώ, ουσιαστικά, τίθεται το εξής θέμα. Και εδώ, νομίζω, χρειάζεται μία απάντηση. Το άκουσα εχθές από τον κ. Παφίλη, νομίζω το επανέλαβε και σήμερα και χθες ο κ. Καραθανασόπουλος. Ποιο είναι το πραγματικό πρόβλημα; Το πραγματικό πρόβλημα είναι ότι υπάρχουν πολύ χαμηλές αμοιβές εργασίας σε διεθνές επίπεδο. Με δύο λόγια, ότι τουλάχιστον για το χαμηλό -ας το πω έτσι- προσωπικό, το μη εξειδικευμένο, αυτό που δεν έχει προϋποθέσεις ναυτοσύνης, αυτό το προσωπικό μπορεί να το βρει ο κάθε πλοιοκτήτης σε διεθνές επίπεδο με πολύ χαμηλές αμοιβές.

Μάλιστα, αναπτύχθηκε ένα επιχείρημα ότι δεν αποτελεί πρόβλημα το συνδικαλιστικό κίνημα. Πρόβλημα αποτελεί για τα μεροκάματα σήμερα η διεθνής αγορά εργασίας του συγκεκριμένου χώρου. Ενδεχομένως κάποιος να μπορούσε αυτό να το διευρύνει. Σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης δημιουργείται ένα πρόβλημα με αυτή την αγορά εργασίας, εν γένει με το μεροκάματο. Αυτή είναι, λοιπόν, μία πραγματικότητα. Εγώ το βλέπω αυτό το επιχείρημα. Είναι ένα πολύ πραγματικό ζήτημα.

Δεν έχω ακούσει, όμως, μία πραγματική απάντηση. Το μεγάλο ερώτημα εδώ είναι το εξής. Έστω, λοιπόν, ότι εμείς θέλουμε να βάλουμε όλες αυτές τις προϋποθέσεις. Να βάλουμε ως προϋπόθεση, αυτό το οποίο εν πολλοίς κάνει αυτή η σύμβαση, ότι -ξέρετε- εάν θέλετε να προσλάβετε Έλληνα, αυτή η σύμβαση θα διέπει από τα ελάχιστα όρια που προβλέπει η συλλογική του σύμβαση, από τις διατάξεις της ελληνικής εργατικής νομοθεσίας, από όλα αυτά τα οποία πρέπει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ερώτημα. Εάν υπάρχει διεθνής ανταγωνισμός εργασίας και ξένη σημαία, θα προσλάβει αυτός Έλληνα; Έστω ότι το βάλαμε

εμείς στη σύμβαση. Εμείς θέλουμε να το διασφαλίσουμε. Αυτός θα προσλάβει Έλληνα; Όχι. Δεν θα προσλάβει. Όσο δηλαδή εμείς επιμένουμε, να το πω διαφορετικά, στο να προστατεύσουμε την ελληνική εργασία -και καλά κάνουμε- τόσο, ειδικά στο επίπεδο του πλοίου, που μπορεί να αλλάξει τη σημαία, ο άλλος μπορεί να αποφύγει αυτές τις δεσμεύσεις. Ίσα-ίσα, καθιστούμε δυσχερή την πρόσληψη.

Ακούω την ένσταση: «Μα πού θα οδηγηθούμε;». Θα φτιάξουμε μία αγορά εργασίας, στην οποία θα δουλεύει ο άλλος για το ένα ευρώ την ημέρα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Με 300 ευρώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα δουλεύει για 300 ευρώ; Τα 300 ευρώ είναι 10 ευρώ την ημέρα. Μη δουλεύει και με λιγότερα! Θα φτιάξουμε μία τέτοια αγορά εργασίας;

Ακούστε, λοιπόν, κάτι, για να είμαστε ρεαλιστές. Εγώ συμφωνώ απόλυτα. Το σενάριο αυτό μου φαίνεται απαράδεκτο. Μου φαίνεται εξοργιστικό, μου φαίνεται εκμεταλλευτικό και θεωρώ ότι υπάρχει ένα πολύ μεγάλο ζήτημα.

Το ερώτημα, όμως, που τίθεται, με όλες αυτές τις διεθνοποιημένες πια αγορές, είναι ποια είναι η απάντηση. Άκουσα τα στοιχεία – δεν τα ήξερα εγώ – από τον κ. Καραθανασόπουλο του τι έχει θέσει ως ελάχιστο όριο το Διεθνές Γραφείο Εργασίας. Αυτό, όμως, πώς εμποτεύεται; Πώς διασφαλίζεται; Πώς τηρείται; Αυτό είναι το σημαντικό.

Αν εμείς προσπαθούμε να το επιβάλουμε αυτό μονομερώς -για να το πω διαφορετικά- στην πραγματικότητα εκείνο που λέμε είναι ότι εμείς δεν θέλουμε μία πολιτική προσλήψεων αυτού του επιπέδου. Γιατί; Για το λόγο που σας εξήγησα. Κανείς δεν θα προσλάβει. Δεν μπορείς να τον υποχρεώσεις να προσλάβει. Η απάντησή που θα ήταν; Αφού δεν τηρείτε εσείς τις προϋποθέσεις που θέλουμε εμείς για την προστασία της εργασίας, δεν σας θέλουμε καθόλου. Νομίζω ότι δώσαμε αυτή την απάντηση για πάρα πολλά χρόνια. Δεν ξέρω σε τι ωφελήθηκε ο κόσμος της ναυτικής εργασίας από αυτή την απάντηση. Έχω την εντύπωση σε τίποτα. Οι θέσεις εργασίας μειώνονται.

Εδώ, λοιπόν, αυτό πρέπει να ρυθμιστεί σε διεθνές επίπεδο και επομένως, εκεί καταλαβαίνω να το υπάρχει μια γενικότερη προσπάθεια να προστατευθεί ο κόσμος της εργασίας από αυτό που είναι μια παγκοσμιοποιητική διαδικασία. Καταλαβαίνω το επιχείρημα, αλλά αυτό είναι προφανές, κάτι το οποίο δεν μπορεί να το κάνει μονομερώς το ελληνικό κράτος.

Ως προς το συνδικαλιστικό κίνημα -με απόλυτο σεβασμό ως προς αυτό που είναι το συνδικαλιστικό κίνημα και που πρέπει να είναι το συνδικαλιστικό κίνημα- αυτό οφείλει να αντιληφθεί, κατά τη γνώμη μου, το ρόλο του μέσα στον παραγωγικό μηχανισμό μιας συγκεκριμένης κοινωνικοπολιτικής τάξης. Τι σημαίνει αυτό; Ότι είναι υποχρεωμένο να μετρά κάθε φορά τις συνθήκες εκείνες της παραγωγής, ώστε να μην οδηγήσει σε αφανισμό των θέσεων εργασίας, προσπαθώντας να βελτιώσει την κατάσταση των εργαζομένων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για την ανοχή σας και τελειώνω.

Άρα, το συνδικαλιστικό κίνημα -και αυτή είναι η κριτική που άσκησε χθες ο Γιώργος Καρατζαφέρης- οφείλει και αυτό να έχει μια στάση ευθύνης μέσα στον παραγωγικό μηχανισμό. Πρέπει να μετρά τα κόστη εργασίας, πρέπει να μετρά τις δυνατότητες και πρέπει να μετρά και το περιβάλλον του ανταγωνισμού. Το συνδικαλιστικό κίνημα με μια έννοια πρέπει να αντιλαμβάνεται πόσο εκτεταμένη μπορεί να είναι η παρέμβασή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κλείνω με το ζήτημα της νομιμότητας. Εγώ αντιλαμβάνομαι στην τοποθέτηση του Κομμουνιστικού Κόμματος, όταν λέει «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», την αναφορά σε μία υπερνομική ηθική προτεραιότητα. Προσέξτε. Ο καθένας εδώ μπορεί να έχει διάφορες δικές του ηθικές προτεραιότητες. Αυτό το οποίο έχουμε εδώ, όμως, ως πραγματικότητα είναι η έννομή μας τάξη. Μπορεί το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας να λέει ότι αυτή η έννομη τάξη υπηρετεί ταξικά συμφέροντα. Ενδεχομένως, να είναι έτσι ή να είναι αυτή η οπτική

του. Εδώ, λοιπόν, εάν παραβιάζονται τα νόμιμα μέσα από παράνομες συνδικαλιστικές πρακτικές, εγώ δεν θα μπω στη θέση να το κρίνουμε αυτό για να το αξιολογήσουμε ηθικά -ας το αξιολογήσει ηθικά ο καθένας, όπως νομίζει- θα πω ότι αποτελεί ευθύνη της συντεταγμένης πολιτείας και της Κυβερνήσεως η επιβολή του νόμου. Εκεί το ζήτημα λύνεται στο επίπεδο αυτό. Αν κάποιος θεωρεί ηθική του υποχρέωση να παραβιάσει το νόμο είναι αντιστοίχως υποχρέωση της συντεταγμένης πολιτείας να εφαρμόσει το νόμο απέναντι σε αυτόν που τον παραβιάζει και νομίζω ότι έτσι ρυθμίζονται όλα τα ζητήματα

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Βορίδη.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Αττικής, κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

Κύριε Λεβέντη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητώντας χθες επί της αρχής είπαμε για το καμποτάζ, γιατί πιστεύουμε ότι δεν είναι το μόνο αίτιο της κακοδαιμονίας της ελληνικής κρουαζιέρας. Υπάρχουν μια σειρά αιτίες. Ασφαλώς, όμως, η πλήρης απαγόρευση σε πλοία με σημαία άλλων χωρών να δραστηριοποιούνται στο χώρο της κρουαζιέρας στην Ελλάδα, απ' ενός οδήγησε στη συρρίκνωση του κλάδου της κρουαζιέρας, απ' ετέρου είχε σαν αποτέλεσμα τη μεταφορά της σχετικής δραστηριότητας σε άλλες χώρες.

Πλήρης απαγόρευση -όπως υποστηρίζετε βέβαια- δεν υπήρξε ποτέ. Η απαγόρευση ίσχυε για κυκλικά ταξίδια μόνο. Τα πλοία με σημαίες μη ευρωπαϊκές μπορούν να ξεκινούν την κρουαζιέρα από ελληνικά λιμάνια και να τελειώνουν την κρουαζιέρα σε ξένα λιμάνια ή το αντίθετο, χωρίς καμία υποχρέωση.

Επίσης, η δραστηριότητα της κρουαζιέρας δεν μεταφέρθηκε σε άλλες χώρες λόγω του καμποτάζ, αλλά λόγω της αγοράς από όπου μπορούν να αντλήσουν επιβάτες ή καλύτερες τιμές τα κρουαζιερόπλοια. Υπάρχουν, δηλαδή, εταιρείες για τις οποίες, αν και δεν υφίσταται θέμα καμποτάζ, δεν ξεκινούν κρουαζιέρες από την Ελλάδα, αλλά από τις χώρες από τις οποίες προέρχονται οι επιβάτες τους και αυτό γίνεται για λόγους κόστους.

Ο ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης της ευρωπαϊκής κρουαζιέρας αγγίζει το 12%. Μάλιστα, ο κλάδος της κρουαζιέρας διαπιστώνεται ότι είναι ο ταχύτερα αναπτυσσόμενος κλάδος στον τουριστικό τομέα. Το είπαμε και εμείς και πολλοί άλλοι και χθες. Όμως, μόνο το 6% των Ευρωπαίων επιβατών είναι Έλληνες και αυτό μας κατατάσσει στην τελευταία σειρά.

Η γεωγραφική μας θέση, επίσης, δεν βοηθάει στην προσέλκυση επιβατών και από γειτονικές αγορές για πλοία που θα ξεκινούν κρουαζιέρες από την Ελλάδα καθ' ότι γειτονεύουμε με Βουλγαρία, Αλβανία, Τουρκία και FYROM, οι οποίες δεν είναι αγορές κρουαζιέρας.

Οι υποδομές των μεταφορών που έχουμε, πέραν του Αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος», δεν είναι ικανοποιητικές.

Επομένως, η άρση του καμποτάζ αναμένεται να προωθήσει την ανάπτυξη του θαλάσσιου τουρισμού στη χώρα, να ωφελήσει τις συνδεδεμένες με τη θαλάσσια κρουαζιέρα ελληνικές επιχειρήσεις, καθώς και να ενισχύσει τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Η άρση του καμποτάζ, όμως, χωρίς τη λήψη των κατάλληλων μέτρων για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής σημαίας θα δημιουργήσει συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού και θα προκαλέσει τη φυγή των πλοίων από το ελληνικό νηολόγιο. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την απώλεια μεγάλου αριθμού θέσεων εργασίας των Ελλήνων ναυτικών και επιπλέον στέρηση πόρων για τον ασφαλιστικό τους φορέα.

Σχετικά με τα άρθρα του νομοσχεδίου, το άρθρο 1 παράγραφος γ' λέει: «Οι πλοιοκτήτριες εταιρείες υπογράφουν με το ελληνικό δημόσιο σύμβαση μέχρι τριετούς διάρκειας η οποία μπορεί να παραταθεί». Όσον αφορά τη σύμβαση, θα θέλαμε να έχουμε ένα προσχέδιο της σύμβασης. Ο κ. Βορίδης, βέβαια, αναλυτικά αναφέρθηκε στο τι είναι σύμβαση, πώς λειτουργεί κ.λπ., που είναι και οι ειδικές νομικές.

Όσον αφορά το θέμα της κατάρτισης της σύμβασης, ενώ αί-

ρεται ουσιαστικά το καμποτάζ, στη διάταξη αυτή δεν προσδιορίζεται ούτε κατά προσέγγιση κανένα από τα κριτήρια των πλοίων, τα οποία θα εκτελούν τους περιηγητικούς πλόες ούτε η στελέχωση ούτε ο αριθμός των δρομολογίων, η συχνότητα και η περιοδικότητα προσεγγίσεων στους ελληνικούς λιμένες, η τήρηση των συμβάσεων για την ασφάλεια. Όλα αυτά αφήνονται στη διακριτική ευχέρεια των εκάστοτε Υπουργών τόσο ως προς το αν θα εφαρμοστούν όσο και ως το σε ποιο βαθμό θα εφαρμοστούν.

Μία τέτοιου μεγέθους νομοθετική παρέμβαση κατ' εμάς, αλλά και σύμφωνα με την Ένωση Επιχειρήσεων Ναυτιλίας, την ΕΕΝ, είναι τουλάχιστον αντιδημοκρατικό να μην αποτελεί αντικείμενο κοινοβουλευτικού διαλόγου με τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου, αλλά να επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια ή πολιτική σκοπιμότητα του εκάστοτε Υπουργού ή στα οικονομικά συμφέροντα που εν προκειμένω είναι τεράστια.

Όσον αφορά το άρθρο 1 παράγραφος γ', περίπτωση αα' λέει ότι ρυθμίζονται θέματα, όπως η απασχόληση και ασφάλιση των Ελλήνων ναυτικών, που προσλαμβάνονται από τα πλοία αυτά, καθώς και η παροχή οικονομικών κινήτρων για την πρόσληψη αυτών.

Είναι μάλλον γενικόλογο και ασαφές, κυρία Υπουργέ, γιατί θεωρούμε ότι είναι δύσκολο για μια εταιρεία η οποία δεν έχει δεσμούς με την Ελλάδα, λόγω σημαίας πλοίου ή λόγω εγκατάστασης στην Ελλάδα, να χρησιμοποιήσει ελληνικά πληρώματα, έστω και με επιδότηση ασφαλιστικών εισφορών, αφού ο μισθός ενός Έλληνα σε θέση κατώτερου πληρώματος στοιχίζει όσο τριών αλλοδαπών. Αν δε, τα οικονομικά αυτά κίνητρα είναι πολύ δελεαστικά, ποιος θα μας βεβαίωνε ότι δεν θα άλλαζαν σημαία τα υπό ελληνική σημαία πλοία για να επωφεληθούν και αυτά;

Το άρθρο 1 παράγραφος γ' περίπτωση ββ', αναφέρεται στη βεβαίωση και την είσπραξη της ειδικής εισφοράς για κάθε επιβάτη που επιβιβάζεται στο λιμένα αφετηρίας του ταξιδιού, η οποία θα εισπράττεται στο λιμάνι αφετηρίας του ταξιδιού. Τα έσοδα από τις εισφορές θα διατεθούν υπέρ του Κεφαλαίου Ανεργίας και Ασθενείας των Ναυτικών, ΚΑΑΝ. Το ύψος της εισφοράς θα ορίζεται με απόφαση του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Για κάθε επιπλέον ελληνικό λιμάνι που θα περιλαμβάνεται στο ταξίδι θα γίνεται μείωση του τέλους κατά 7%. Με την αύξηση των τελών των επιβατών θα προστίθεται άλλο ένα μειονέκτημα στα ήδη προβληματικά έως ανύπαρκτα λιμάνια της χώρας. Και γιατί το τέλος ορίζεται στο 7% και όχι σε κάποιο άλλο ποσοστό ή ακόμη και σε συγκεκριμένο ποσό;

Επιπλέον, πρέπει να υπάρχει ένα όριο στη μείωση του τέλους, έστω 50%. Βέβαια, εγώ δεν είμαι ο ειδικός για να απαντήσω στα συγκεκριμένα αυτά ποσοστά, αλλά ένας προβληματισμός είναι αυτός, που όλους μάς διακατέχει.

Το ενημερωτικό σημείωμα για το σχέδιο νόμου κλείνει με την παρακάτω παράγραφο: «Επομένως, με τις διατάξεις του σχεδίου νόμου εξομοιώνονται τα πλοία με σημαία τρίτης χώρας με ό,τι ισχύει με τα πλοία με σημαία των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών του ΕΟΧ. Εξασφαλίζεται η σχέση αμοιβαιότητας μεταξύ των τρίτων χωρών, τη σημαία των οποίων φέρουν τα πλοία που θα εκτελέσουν τους πλόες που ρυθμίζονται με το σχέδιο νόμου με τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΕΟΧ για τη διενέργεια αντίστοιχων πλόων, καθώς και εξομοιώνονται τα πλοία με σημαίες τρίτων χωρών με τα ελληνικά και κοινотικά πλοία ως προς τις πειθαρχικές και ποινικές ευθύνες, χωρίς εξαιρέσεις».

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να δούμε την περίπτωση να δημιουργείται αθέμιτος ανταγωνισμός στα υπό ελληνική σημαία πλοία, διότι εξομοιώνει τα ξένα πλοία με τα ελληνικά, μόνο ως προς τα δικαιώματα που έχουν και όχι ως προς τις υποχρεώσεις τους.

Υπάρχει και ένα άλλο θέμα εδώ –δεν έχω, βέβαια, πολύ χρόνο για την τροπολογία που κατέθεσε το Υπουργείο Οικονομικών.

Κυρία Υπουργέ, ζητάτε πάλι εδώ τα 25 δισεκατομμύρια με τα οποία θα ενισχυθούν οι τράπεζες. Και, βέβαια, έρχεται στη σκέψη μου αυτό που λέει ο λαός «βόθηθα με φτωχέ, να μη γενούμε ίσα». Ενισχύθηκαν πλουσιοπάροχα οι τράπεζες. Και αυτό έγινε για να ενισχυθεί, υποτίθεται, η ρευστότητα. Έγινε αυτό; Ενισχύθηκαν οι επιχειρήσεις; Δεν το είδαμε. Και ξέρουμε ότι όλα αυτά τα χρό-

νια, αυτές τις δεκαετίες, οι ελληνικές τράπεζες θησαύρισαν με αμύθητους θησαυρούς, με μια σειρά διατάξεις οι οποίες είναι ευνοϊκές. Ξέρουμε ότι εάν κατέθετε κάποιος ένα ποσό, εισέπραττε έναν τόκο 0,5% ή 1% το πολύ και αν επρόκειτο να δανειστεί, οι τόκοι άρχιζαν από 8%, 10% μέχρι 18%. Πού πήγαν αυτά τα τεράστια ποσά; Τι έγιναν; Πώς χρησιμοποιήθηκαν; Πώς αξιοποιήθηκαν;

Θα πω συγκεκριμένα μόνο ένα, το οποίο εσείς, κύριε Υπουργέ, το ξέρετε καλύτερα. Τότε που το Χρηματιστήριο ήταν στις μεγάλες του δόξες, το 1999, οι τράπεζες παρότρυναν τους πολίτες να πάρουν δάνεια χωρίς να τους ζητούν καμμία εγγύηση, όπως ζητούν για να δώσουν οποιοδήποτε άλλο δάνειο, αρκεί μόνο να τα κατέθεταν στο Χρηματιστήριο. Μιλάμε για τότε που γινόταν αυτή η «φούσκα», η οποία έσκασε και τα λεφτά αυτά χάθηκαν! Και τώρα κυνηγά τους πολίτες που δανείστηκαν μ' αυτόν τον τρόπο.

Ποιοι έδωσαν αυτές τις κατευθύνσεις; Ποιοι επωφεληθήκαν; Ποιοι τιμωρήθηκαν; Και εδώ ερχόμαστε τώρα πάλι να πληρώσουμε, γιατί οι τράπεζες δεν αντέχουν –λέει– και θα πρέπει να πληρώσουμε και άλλα. Νομίζω ότι αυτή η διάταξη είναι πέρα για πέρα απαράδεκτη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, Β' Αθήνας κ. Χρήστος Πρωτόπαπας.

Κύριε Πρωτόπαπα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση για το νομοσχέδιο. Άκουσα με προσοχή τον κ. Βορίδη. Συνεχίζω να μην καταλαβαίνω γιατί ο ίδιος και το κόμμα του δεν ψηφίζουν το σχετικό νομοσχέδιο. Ο κ. Βορίδης έκανε κάποιες νομικούς χαρακτήρα παρατηρήσεις –εξάλλου είναι γνωστό ότι είναι έγκριτος νομικός– στο θέμα της σύμβασης που μας έδωσε χθες η κυρία Υπουργός. Ωραιοί! Πιθανόν, γι' αυτό το έδωσε το σχέδιο της σύμβασης η κυρία Υπουργός, προκειμένου να γίνουν και κάποιες παρατηρήσεις από τους Βουλευτές. Και είναι σαφές ότι και οι παρατηρήσεις ενός έγκριτου νομικού, όπως είναι ο κ. Βορίδης, θα ληφθούν υπ' όψιν.

Όμως, σε κανένα σημείο αυτό δεν στερεί την αναγκαιότητα να ψηφισθεί το νομοσχέδιο. Θα έλεγα το αντίθετο. Η τοποθέτηση του πολιτικού Βορίδη και όχι του νομικού Βορίδη ενισχύει το γιατί πρέπει το νομοσχέδιο να γίνει πράξη. Θεωρώ, λοιπόν, ότι θα πρέπει κάποιες πολιτικές δυνάμεις να επανεξετάσουν τη θέση τους.

Είναι σαφές από τη συζήτηση που κάνουμε και χθες και σήμερα στη Βουλή ότι αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να συμβάλει πολύ θετικά στη δημιουργία εισοδήματος στα νησιά μας και στην ενίσχυση του ελληνικού τουρισμού. Είναι μια θετική τομή η οποία έπρεπε να έχει γίνει. Είναι μια πραγματική απελευθέρωση σε ένα θέμα που δεν έχουμε τίποτα να κερδίσουμε κρατώντας τους περιορισμούς. Γίνεται με τρόπο που ενισχύει τα ελληνικά συμφέροντα και νομίζω ότι γι' αυτό θα πρέπει –και επί της αρχής έγινε χθες– και σήμερα να ψηφισθεί κατ' άρθρον.

Θα αναφερθώ τώρα σε δυο ζητήματα που αφορούν τις τροπολογίες. Το ένα το ανέφερα και χθες, αλλά θα το επαναλάβω και σήμερα, κυρία Υπουργέ. Είναι το θέμα που έθιξε ο κ. Δρίτσας –ίσως και άλλοι συνάδελφοι– και αφορά το ζήτημα του προσωπικού που πρέπει να κατανεμηθεί ανάμεσα στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και στο Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Δεν ξέρω εάν πρέπει να γίνει δεκτή η τροπολογία στο σύνολό της, αλλά είναι ένα θέμα που πρέπει να λυθεί.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι θα πρέπει να πάρετε μια πρωτοβουλία. Και θα ήθελα ίσως και μία τοποθέτησή σας πάνω σ' αυτό, ίσως με τροπολογία, ίσως με κάποιον άλλον τρόπο που εσείς θεωρείτε προσφορότερο, ώστε να έχουμε μια θετική λύση για τους εργαζόμενους σ' αυτόν τον τομέα.

Θα αναφερθώ στη δεύτερη τροπολογία, για την οποία είναι εδώ ο Υπουργός Οικονομικών, ο κ. Παπακωνσταντίνου, στην οποία αναφέρθηκε προηγουμένως και ο κ. Λεβέντης. Είναι σαφές ότι σύμφωνα με αυτήν την προτεινόμενη διάταξη, αυξάνουμε

κατά 25 δισεκατομμύρια ευρώ τις εγγυήσεις –διότι πρόκειται περί εγγυήσεων- που δίνονται προς το τραπεζικό σύστημα. Εδώ είναι γνωστό το γιατί γίνεται αυτό. Λέω ξανά ότι είναι εγγυήσεις και δεν είναι ζωντανό χρήμα. Έχει μια διαφορά. Όμως, εν πάση περιπτώσει, είναι μία κίνηση η οποία δημιουργεί εύλογα ερωτηματικά.

Εγώ θα πω την άποψή μου και την προσέγγιση που κάνουμε εμείς πάνω σ' αυτό. Αναμφίβολα, κατανοούμε όλοι γιατί γίνεται και κατανοούμε ότι είμαστε αναγκασμένοι –χρησιμοποιώ συνειδητά τη λέξη «αναγκασμένοι»- να προχωρήσουμε σ' αυτή τη ρύθμιση. Είναι σαφές ότι οι τράπεζες πρέπει να αντλήσουν από κάπου κεφάλαια, να δανειστούν. Λόγω των γενικότερων συνθηκών οι οποίες υπάρχουν στη χώρα, δεν μπορούν να δανειστούν ελεύθερα από το Διεθνές Τραπεζικό Σύστημα και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα και με αυτές τις εγγυήσεις να μπορέσουν να εκδώσουν ομόλογα και να τα βάλουν ενέχυρο, προκειμένου να εξασφαλίσουν τα απαραίτητα κεφάλαια, τα οποία απαιτούνται για τη ρευστότητά τους.

Ωραία! Κατανοώ ότι είμαστε αναγκασμένοι στις δύσκολες οικονομικές συνθήκες που περνάμε να κάνουμε αυτήν την κίνηση. Δημιουργούνται, όμως, κάποια προβλήματα και κάποια ερωτήματα στον ελληνικό λαό. Ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι δόθηκαν την περασμένη περίοδο και όχι σε συνθήκες που οι τράπεζες δεν μπορούσαν ελεύθερα να κάνουν το δανεισμό τους –προσέξτε, έχει διαφορά το ένα διάστημα από το άλλο- 28 δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν κρύβω ότι ασκήσαμε δριμεία κριτική σ' αυτήν την απόφαση. Εγώ θα ήθελα να ξέρω, κύριε Υπουργέ –και νομίζω πως όλοι μας θα θέλαμε να ξέρουμε- ποιος είναι ο απολογισμός αυτής της ιστορίας των 28 δισεκατομμυρίων ευρώ, τα οποία έδωσε η προηγούμενη κυβέρνηση προς τις τράπεζες, όχι μόνο υπό μορφή εγγυήσεων, αλλά και με άλλες μορφές και τι ακριβώς έχει γίνει με αυτήν την ιστορία.

Το δεύτερο θέμα –για να γίνει και αυτή η επέκταση των εγγυήσεων- είναι το πού θα χρησιμοποιηθούν αυτά τα χρήματα. Είπα προηγούμενως ότι κατανοούμε ότι η εγγύηση θα χρησιμοποιηθεί για να εκδοθούν ομόλογα, αλλά και για να μπουν ενέχυρα προς τους διεθνείς τραπεζικούς οίκους, προκειμένου να εξασφαλιστεί ο δανεισμός τους. Όμως, θα πρέπει να γίνουν τα αδύνατα δυνατά! Εδώ θέλουμε να ακούσουμε τι θα κάνει η Κυβέρνηση προς αυτήν την κατεύθυνση, προκειμένου ένα μεγάλο μέρος –ή το σύνολο, θα έλεγα εγώ- των χρημάτων, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν έστω και ως εγγυήσεις, να περάσει στην πραγματική οικονομία, να χρησιμοποιηθεί για την ενίσχυση της αγοράς, της ελληνικής επιχείρησης και της ελληνικής μικρομεσαίας επιχείρησης, ακόμα και ως στεγαστικά δάνεια προς τους καταναλωτές.

Εδώ πρέπει να δούμε τι σχεδιάζει να κάνει η Κυβέρνηση. Εμείς την καλούμε να πιέσει προς αυτήν την κατεύθυνση, εξαντλώντας όλες τις δυνατότητές της, ώστε να έχει την αίσθηση ο πολίτης ότι αυτές οι εγγυήσεις που δίνουμε θα χρησιμοποιηθούν πρακτικά προς όφελος της εθνικής οικονομίας, προς όφελος της ρευστότητας της αγοράς, προς όφελος της δημιουργίας θέσεων εργασίας για τον ίδιο και την οικογένειά του. Νομίζω ότι αυτό το οφείλουμε στον ελληνικό λαό και αυτό θα πρέπει να γίνει.

Περιμένουμε, λοιπόν, και τις δηλώσεις του κυρίου Υπουργού, οι οποίες πιστεύω ότι θα είναι ιδιαίτερα σημαντικές. Κατανοούμε ότι είναι μια αναγκαία κίνηση η οποία πρέπει να γίνει. Όμως, παράλληλα με τη δική μας μεταφορά της πίεσης προς την Κυβέρνηση –και προς τη Βουλή επομένως που θα ψηφίσει για να λύσει αυτό το πρόβλημα- χρειάζεται, κύριε Υπουργέ, να ασκηθεί πίεση και προς τις άλλες πλευρές και προς τις τράπεζες, προκειμένου να επιτελέσουν και τον πραγματικό τους ρόλο στην οικονομία που σήμερα, κάτω από τις σημερινές δύσκολες συνθήκες που περνάμε και στην ανηφορική προσπάθεια που κάνει η χώρα, καθίσταται απαραίτητος και αναγκαίος και χρειάζεται και αυτές να τεθούν μπροστά στις ευθύνες τους και να συμβάλουν στην προσπάθειά μας.

Γι' αυτούς τους λόγους θα ψηφίσουμε την τροπολογία. Νομίζω ότι πρέπει να ψηφισθεί η τροπολογία, αλλά είναι λογικό να περιμένουμε και τις περαιτέρω δηλώσεις που θα γίνουν προς τις κατευθύνσεις, που νομίζω ότι όλοι περιμένουμε να ακούσουμε.

Κατά τα άλλα, νομίζω ότι οι υπόλοιπες τροπολογίες που αφορούν και το λήμενο της Θεσσαλονίκης και το θέμα της Πλοηγικής Υπηρεσίας, είναι σε ιδιαίτερα θετική κατεύθυνση. Δεν ακούσαμε μια κριτική. Επίσης, είναι σαφές ότι και προς αυτήν την κατεύθυνση θα πρέπει να ψηφισθούν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζήτησα το λόγο για να αναφερθώ στην τροπολογία της Κυβέρνησης στο νομοσχέδιο, που αφορά στην ενίσχυση του εγγυοδοτικού πυλώνα του άρθρου 2 του ν. 3723/2008 κατά 25 δισεκατομμύρια ευρώ, ώστε να διασφαλιστεί η χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας, μέσω της ρευστότητας του ελληνικού τραπεζικού συστήματος.

Θέλω, όμως, πριν μιλήσω για τη συγκεκριμένη τροπολογία, να κάνω μερικές γενικότερες αναφορές, προκειμένου να τοποθετήσω και το πλαίσιο μέσα στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα. Ξέρουμε ότι πριν από τρεις μήνες βρέθηκε μία ανάσα πριν από τη στάση πληρωμών. Καταφέραμε να αποφύγουμε τα χειρότερα, καταφέραμε να αποφύγουμε τη χρεοκοπία. Καταφέραμε να δώσουμε τη δυνατότητα και το χρόνο, από τη μία να μαζέψουμε τα δημοσιονομικά μας, τα οποία όλοι ξέρουμε ότι η σημερινή Κυβέρνηση παρέλαβε στη χειρότερη κατάσταση που έχει παραλάβει μεταπολιτευτικά οποιαδήποτε κυβέρνηση τα δημοσιονομικά της χώρας και ταυτόχρονα να κάνουμε τις μεγάλες αλλαγές, για τις οποίες μας δόθηκε εντολή από τον ελληνικό λαό. Μία πιο ανταγωνιστική οικονομία, μία πιο δίκαιη οικονομία με τα φορολογικά βάρη να επιμερίζονται δίκαια και σωστά και να πληρώνουν οι φοροφυγάδες, ένα καλύτερο κράτος που είναι στην υπηρεσία του πολίτη.

Αυτή η προσπάθεια, η προσπάθεια του συμμαζέματος των δημοσιονομικών της χώρας, αλλά και των μεγάλων αλλαγών στηρίζεται από ένα πρόγραμμα 110 δισεκατομμυρίων ευρώ, ένα πρόγραμμα που χρηματοδοτείται από τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Ξέρετε, ότι κάθε τρεις μήνες η πρόοδος της χώρας, με βάση τα κριτήρια που θέτει το συγκεκριμένο πρόγραμμα πολιτικής που έχουμε συμφωνήσει, αξιολογείται από τους εταίρους μας και πριν από μερικές εβδομάδες ολοκληρώθηκε η πρώτη αξιολόγηση του προγράμματος αυτού και πρέπει να πούμε με επιτυχία.

Έγινε σαφές ότι το συμμαζέμα, η δημοσιονομική προσαρμογή που πρέπει να γίνει, προχωρά καλά, προχωρά με τις θυσιές βεβαίως των Ελλήνων πολιτών και τη μεγάλη προσπάθεια που κλήθηκε να καταβάλει όλη η ελληνική κοινωνία. Ταυτόχρονα, προχωρούν και μεγάλες αλλαγές, μερικές εκ των οποίων προχωρούν πριν από το χρονοδιάγραμμα. Αλλαγές σε ριζικές τομές, όπως η δημιουργία ενός πιο βιώσιμου ασφαλιστικού συστήματος, έχουν προχωρήσει πριν από το χρονοδιάγραμμα, το οποίο έχει τεθεί.

Προβλήματα φυσικά παραμένουν. Η ελληνική οικονομία είναι σε ύφεση. Είναι όμως σε μία ύφεση, η οποία είναι πιο ρηχή, από αυτήν την οποία θα μπορούσαμε να αναμένουμε. Η αγορά βρίσκεται σε δυσκολία, χωρίς καμία αμφιβολία. Πιστεύουμε όμως, ότι με βάση το γεγονός ότι το πρώτο εξάμηνο η ελληνική οικονομία συρρικνώθηκε κάτω από 3% -στο 2,9% για την ακρίβεια- συνολικά ο χρόνος θα κλείσει με μία καλύτερη επίδοση από αυτήν που προβλέπεται στο πρόγραμμα, δηλαδή τη συρρίκνωση σε πραγματικούς όρους κατά 4%.

Χάνονται και θα χαθούν θέσεις εργασίας, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία γι' αυτό. Είναι μία περίοδος προσαρμογής την οποία η Κυβέρνηση επιθυμεί να στηρίξει, επιχειρεί να επιταχύνει όσο μπορεί, για να βγούμε το συντομότερο δυνατόν από την υφεσιακή κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε, όμως με μία οικονομία που να στηρίζεται, όχι σε πηλίνα πόδια, αλλά σε σοβαρές βάσεις και μ' ένα κράτος το οποίο διαχειρίζεται σωστά τα χρήματα του Έλληνα πολίτη.

Αρχίζουμε να βλέπουμε το φως στο τέλος του τούνελ, αρχίζουμε να βλέπουμε το χρόνο εκείνο στον οποίο θα μπορούμε να πούμε στους Έλληνες πολίτες ότι έχουν περάσει τα πιο δύσκολα, ότι η ελληνική οικονομία είναι πιο δυνατή, ότι το εισόδημα αυξάνεται και πάλι, ότι δημιουργούνται πολλές νέες θέσεις εργασίας και ότι μπορούμε να διανέμουμε τον πλούτο, ο οποίος παράγεται, πιο δίκαια.

Και είναι θετικό ότι μετά από πολλούς μήνες μίας απόλυτης μαυρίλας, γύρω από τις προοπτικές της χώρας μας, με όλα τα ξένα μέσα και όλους τους ξένους αναλυτές να έχουν ξεγράψει την Ελλάδα, αυτή η εικόνα πλέον αλλάζει.

Μέσο μετά από μέσο, αναλυτής μετά από άλλο αναλυτή, με πιο πρόσφατο ένα χθεσινό άρθρο του Ευρωπαϊκού Επιτρόπου για τις οικονομικές υποθέσεις του κ. Ρεν στη γνωστή εφημερίδα «Wall Street Journal», μιλούν για μία αναγέννηση της Ελλάδας, μιλούν για μία Ελλάδα η οποία πήρε δύσκολες αποφάσεις, η οποία προχωράει να τις εκτελέσει και από την οποία θα βγει πιο δυνατή, προς όφελος των Ελλήνων πολιτών. Παραμένουν όμως βέβαια στη δημόσια αυτή συζήτηση αμφιβολίες για τη μεσοπρόθεσμη προοπτική της ελληνικής οικονομίας, παραμένουν αμφιβολίες για το κατά πόσο η Ελλάδα θα μπορέσει να διαχειριστεί το μεγάλο δημόσιο χρέος της.

Εμείς, δηλώνουμε πολύ καθαρά, αυτό το οποίο έχουμε πει επανειλημμένα: Ποτέ δεν τέθηκε και δεν πρόκειται να τεθεί ζήτημα αναδιάρθρωσης του ελληνικού δημοσίου χρέους. Αυτό το οποίο τίθεται και στο οποίο η Κυβέρνηση έχει δεσμευτεί, είναι στην υλοποίηση ενός συγκεκριμένου οικονομικού προγράμματος και σε μέτρα με τα οποία θα μπορέσει να μετασχηματιστεί η ελληνική οικονομία, να ανακάμψει και να ξαναβρεθεί σε υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης. Αυτή είναι η απάντηση σε όλους, όσοι εξακολουθούν να προβλέπουν ένα ζοφερό μέλλον για την ελληνική οικονομία. Είναι το συμμάζεμα των δημοσίων οικονομικών και είναι όλες εκείνες οι διαρθρωτικές αλλαγές που μαζί δημιουργούν μία πιο ανταγωνιστική οικονομία, η οποία οδηγεί σε πιο ψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και άρα σε χαμηλότερο δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Πριν μερικές μέρες, όπως γνωρίζετε, δημοσιοποιήθηκαν τα κείμενα που ήταν το αποτέλεσμα αυτής της εξέτασης της ελληνικής οικονομίας, δημοσιοποιήθηκαν στις ιστοσελίδες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δημοσιοποιήθηκαν βεβαίως και στις ιστοσελίδες του Υπουργείου Οικονομικών στη χώρας μας. Και βεβαίως, με αφορμή αυτή τη δημοσιοποίηση άνοιξε μία μεγάλη συζήτηση. Πολλοί αναφέρθηκαν σ' ένα νέο μνημόνιο. Έγινε μία μεγάλη συζήτηση για τα νέα μέτρα. Δεν υπάρχει νέο μνημόνιο, δεν υπάρχουν νέα μέτρα. Υπάρχει ένα κείμενο, το οποίο μετά από κάθε τριμηνιαία εξέταση της προόδου της χώρας μας, θα επικαιροποιείται. Θα επικαιροποιείται, αφαιρώντας αυτά τα οποία έχουν γίνει, εξειδικεύοντας τις περαιτέρω κινήσεις, όπως για παράδειγμα γίνεται με την εξειδίκευση που έχει κάνει το Υπουργείο Υποδομών γύρω από τον τρόπο αναδιάρθρωσης του ΟΣΕ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα χρειαστώ λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Όπως γίνεται με την εξειδίκευση που έχει κάνει το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, γύρω από το πώς ακριβώς θα απελευθερωθεί η αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, αποφεύγοντας ορισμένες από τις λύσεις οι οποίες είχαν μπει στο δημόσιο διάλογο και είχαν προταθεί από διάφορους συνομιλητές μας.

Έχουμε, λοιπόν, ένα κείμενο το οποίο επικαιροποιείται και θα συνεχίσει να επικαιροποιείται, αλλά πάνω απ' όλα έχουμε την εφαρμογή μίας οικονομικής πολιτικής η οποία ενσωματώνει, αλλά υπερβαίνει το μνημόνιο, το οποίο έχουμε συνυπογράψει με τους Ευρωπαίους εταίρους μας.

Αυτόν τον καιρό η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Οικονομικών ετοιμάζουν τον προϋπολογισμό για το 2011. Ξεκινούμε μέσα στο πλαίσιο της προσαρμογής, η οποία πρέπει να γίνει, να κάνουμε τις επιλογές εκείνες οι οποίες θα μπορέσουν ταυτόχρονα να στηρίξουν τη μείωση του ελλείμματος, χωρίς να δημιουργήσουν περαιτέρω προβλήματα στην ελληνική οικονομία.

Στο πλαίσιο αυτό, επιζητούμε εναλλακτικές λύσεις για δε-

σμεύσεις οι οποίες υπάρχουν, όπως για παράδειγμα την μετάταξη ενός συγκεκριμένου ποσοστού προϊόντων από το ποσοστό του 11% ΦΠΑ στο υψηλότερο του 23%, γιατί αντιλαμβανόμαστε πάρα πολύ καλά ότι μία μαζική μετάταξη των προϊόντων από τον ένα στον άλλο συντελεστή, θα δημιουργούσε πολύ μεγάλα προβλήματα στην πραγματική οικονομία. Και επιχειρούμε να βρούμε εναλλακτικές λύσεις, όπως έχουμε συμφωνήσει με τους συνομιλητές μας της τρόικας, για να αποφύγουμε προβλήματα παρόμοιου είδους.

Έρχομαι τώρα στο θέμα των τραπεζών. Όλοι γνωρίζουμε ότι ανάπτυξη χωρίς ένα ισχυρό και υγιές χρηματοπιστωτικό σύστημα, δεν μπορεί να υπάρξει. Εάν δούμε πίσω, η ελληνική οικονομία αναπτύχθηκε με τους ρυθμούς που αναπτύχθηκε και επειδή μπόρεσε να χρηματοδοτηθεί η ελληνική επιχείρηση, το στεγαστικό του ελληνικού νοικοκυριού, οι καταναλωτικές του δαπάνες, από ένα ελληνικό τραπεζικό σύστημα. Αν δούμε τα νούμερα, θα διαπιστώσαμε ότι το Δεκέμβριο του 2008, η πιστωτική επέκταση ήταν της τάξης του 16%. Παραλάβαμε την πιστωτική επέκταση τον Οκτώβριο του 2009 στο 4,4%, μία τεράστια πτώση. Και σήμερα η πιστωτική επέκταση είναι στο 2,4%, δηλαδή έχει μειωθεί περαιτέρω, αλλά έχει μειωθεί μέσα σε μία περίοδο πρωτοφανούς κρίσης για τις ελληνικές τράπεζες και αδυναμίας άντλησης ρευστότητας από τις διεθνείς αγορές.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο έρχεται η Κυβέρνηση σήμερα και επεκτείνει τον πυλώνα των εγγυήσεων. Τι είναι ο πυλώνας των εγγυήσεων; Το ποσό αυτό αφορά εγγυήσεις του δημοσίου, που μπορούν να δοθούν στις ελληνικές τράπεζες, εφόσον αυτό χρειαστεί, προκειμένου αυτές να εκδώσουν δικά τους ομόλογα, τα οποία θα χρησιμοποιήσουν ως ενέχυρο για τη συνέχιση της άντλησης ρευστότητας, δηλαδή δανειακής χρηματοδότησης από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Να τονίσουμε, ότι οι ελληνικές τράπεζες έχουν αυτή τη στιγμή μία συνολική χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία ξεπερνά τα 90 δισεκατομμύρια ευρώ. Η κίνηση αυτή της Κυβέρνησης δεν συνεπάγεται αυτόματα την παροχή εγγυήσεων ενός ποσού 25 δισεκατομμυρίων. Αυτό θα γίνει αν και εφόσον προκύψουν ανάγκες ρευστότητας στα διαφορετικά πιστωτικά ιδρύματα και βεβαίως, μετά από εισήγηση της Τράπεζας της Ελλάδος.

Εύλογα το ερώτημα -τέθηκε και από μια σειρά από Βουλευτές- είναι: Στηρίζετε τις τράπεζες; Κι άλλο; Η απάντηση είναι: Όχι. Στηρίζουμε την πραγματική οικονομία. Στηρίζουμε τη δυνατότητα να εξακολουθεί να υπάρχει πιστωτική επέκταση, σε μία περίοδο που όλες οι διεθνείς χρηματοπιστωτικές αγορές είναι κλειστές για τις ελληνικές τράπεζες. Αυτό κάνουμε. Στηρίζουμε το νοικοκυριό, στηρίζουμε την επιχείρηση.

Όλοι ξέρουμε ότι οι ελληνικές τράπεζες στη μεγάλη διεθνή χρηματοπιστωτική κρίση γλύτωσαν τα χειρότερα. Δεν επένδυσαν σε τοξικά ομόλογα, δεν έκαναν τα μεγάλα λάθη που έκαναν άλλες τράπεζες του εξωτερικού και έτσι βγήκαν σχετικά αλώβητες από την κρίση. Πρόσφατα έδειξαν καλά αποτελέσματα, περνώντας, με μία εξαίρεση, τα περίφημα τεστ κοπώσεως, τα stress test, δείχνοντας ότι το ελληνικό τραπεζικό σύστημα μπορεί ακόμα να είναι ισχυρό και να στέκεται στα πόδια του.

Όμως, οι ελληνικές τράπεζες τους καλούς καιρούς δεν προετοιμάστηκαν, τους καλούς καιρούς δεν έκαναν τις αναγκαίες κινήσεις, τους καλούς καιρούς είχαν μια υπερβολική κερδοφορία και έδωσαν λιγότερη έμφαση στην πραγματική αναδιάρθρωση που έπρεπε να κάνουν και έτσι, μόλις περιορίστηκε η ρευστότητα στις διεθνείς αγορές και η οικονομική κρίση και ύφεση επηρέασε τις βαλκανικές χώρες, στις οποίες, επίσης, είχε επεκταθεί, ορθά άρχισαν να εμφανίζονται τα πρώτα προβλήματα ρευστότητας στις τράπεζες. Τότε η Νέα Δημοκρατία νομοθέτησε ένα πακέτο 28 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αυτό το πακέτο θα έπρεπε να αξιοποιηθεί για τη στήριξη της ρευστότητας της πραγματικής οικονομίας.

Δυστυχώς, χρησιμοποιήθηκε κυρίως για τη στήριξη του ισολογισμού των τραπεζών. Ασκήσαμε τότε έντονη κριτική. Η κριτική μας ισχύει, δεν την αναιρούμε ούτε οι σημερινές μας πολιτικές διαφοροποιούνται από αυτά που λέγαμε τότε. Και αυτό για έναν πολύ απλό λόγο. Διότι το πακέτο εκείνο δεν παρείχε εξα-

σφαλίσεις στην κατεύθυνση αυτή, ενώ κυρίως χρησιμοποιήθηκαν οι πυλώνες 1 και 3, που ήταν άμεση στήριξη σε κεφαλαιακή επάρκεια και απ' ευθείας διάθεση τίτλων του ελληνικού δημοσίου προς τις τράπεζες.

Όμως, το μεγαλύτερο πρόβλημα στο ελληνικό χρηματοπιστωτικό σύστημα δημιουργήθηκε λόγω του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας. Αυτό επηρέασε τις αγορές, οι οποίες πρακτικά έκλεισαν για τις ελληνικές τράπεζες. Σήμερα, η μοναδική δυνατότητα άντλησης ρευστότητας για τις ελληνικές τράπεζες και άρα η χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας είναι μέσα από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Ο κίνδυνος που είχε η χώρα μας να χρεοκοπήσει, το όργιο φημών που γινόταν γύρω από αυτό οδήγησε, όπως γνωρίζετε και σε μία εκροή καταθέσεων, η οποία ευτυχώς πλέον ομαλοποιείται. Όμως, αυτή η εκροή έχει υπάρξει και έχει μειώσει περαιτέρω τη δυνατότητα πιστωτικής επέκτασης των τραπεζών.

Άρα, με δεδομένο ότι η διατραπεζική αγορά δανείων θα παραμείνει κλειστή τους επόμενους μήνες, ερχόμαστε εμείς σήμερα για να αντιμετωπίσουμε τους κινδύνους ρευστότητας που μπορεί να έχει δυναμικά το ελληνικό τραπεζικό σύστημα. Ερχόμαστε με την επέκταση του πυλώνα 2 κατά 25 δισεκατομμύρια, τονίζοντας ότι το ποσό αυτό δεν αποτελεί ούτε στήριξη της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών, ούτε σημαίνει έκδοση ομολόγων από την πλευρά του ελληνικού δημοσίου. Κατά συνέπεια, δεν έχει καμία απολύτως επίπτωση στο δημοσιονομικό έλλειμμα και στο δημόσιο χρέος.

Είναι προφανές, όμως, ότι μία παρόμοια κίνηση δεν μπορεί να είναι μία κίνηση χωρίς αντίκρισμα. Και έτσι, ανταποκρινόμενοι και στις τοποθετήσεις Βουλευτών που έχουν γίνει, κάνουμε κάτι απολύτως σαφές. Η ρευστότητα αυτή θα δοθεί μ' ένα προαποτιμώμενο: Με την κατάθεση συγκεκριμένων σχεδίων πιστωτικής επέκτασης από κάθε τράπεζα χωριστά. Μόνον έτσι θα δοθούν τα χρήματα αυτά στις ελληνικές τράπεζες. Τα χρήματα αυτά πρέπει να πάνε και θα πάνε στην πραγματική οικονομία. Τα χρήματα αυτά θα πάνε στην πιστωτική επέκταση, θα πάνε στις επιχειρήσεις και θα πάνε στα νοικοκυριά. Αυτός είναι ο στόχος της ελληνικής Κυβέρνησης και αυτό θα διασφαλιστεί με συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις που θα υπάρχουν, πριν δοθούν τα χρήματα αυτά στις διαφορετικές ελληνικές τράπεζες, μετά από την εισήγηση που θα κάνει και η Τράπεζα της Ελλάδος.

Κλείνω λέγοντας ότι η πολιτική που ακολουθούμε για το ελληνικό τραπεζικό σύστημα είναι ριζικά διαφορετική από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Εάν το πρόγραμμα των 28 δισεκατομμυρίων ευρώ είχε διαμορφωθεί μέσα σ' ένα αυστηρό πλαίσιο κανόνων εποπτείας για τη χρήση των χρημάτων που διατέθηκαν για τη στήριξη της ρευστότητας της οικονομίας, ίσως το τραπεζικό σύστημα σήμερα να μην ήταν σε αυτή την κατάσταση.

Το βέβαιο είναι πως στις σημερινές συνθήκες η Κυβέρνηση επιχειρεί την υλοποίηση ενός ολοκληρωμένου προγράμματος για το χρηματοπιστωτικό τομέα μ' έναν και μοναδικό στόχο, να στηρίξει την πραγματική οικονομία: Την στήριξη της ρευστότητας μέσα από το πρόγραμμα εγγυήσεων, που, όπως είπα, δεν επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό και από την οποία βεβαίως, υπάρχει έσοδο για το ελληνικό δημόσιο που ξεπερνά τα 300 εκατομμύρια ευρώ φέτος, τη δημιουργία του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας ως μία δικλείδα ασφαλείας, ένα δίκτυο ασφάλειας, αφ' ότου ζητηθεί από τους μετόχους των τραπεζών να βάλουν το χέρι στην τσέπη σε αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου, για να μπορέσουν να στηρίξουν την κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών τους και αυξημένη εποπτεία με τριμηνιαίες δοκιμές κοπώσεως. Ήδη από 1ης Οκτωβρίου πρέπει να κατατεθεί το σχέδιο αναδιάρθρωσης της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος, με βάση τις επιδόσεις των πρώτων δοκιμών και είμαστε σίγουροι ότι αυτό θα γίνει με επιτυχία και το δημόσιο γνωρίζετε ότι ήδη δεσμεύτηκε πως θα συμμετάσχει σε αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της συγκεκριμένης τράπεζας, της οποίας είναι ο βασικός μέτοχος. Παράλληλα, έχουμε ανοιχτά ενθαρρύνει τις τράπεζες για την υλοποίηση στρατηγικών σχεδίων αναδιάρθρωσης του κλάδου και προχωράμε με διεθνείς συμβούλους στην αποτίμηση της δημόσιας συμμετοχής του δημοσίου στο τραπεζικό σύστημα.

Παραμένουμε στη θέση μας. Θέλουμε έναν ισχυρό δημόσιο πυλώνα στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα. Έχουμε ζητήσει όμως, από ξένους επενδυτικούς οίκους μια συνολική αποτίμηση των στρατηγικών επιλογών του ελληνικού δημοσίου, της αξίας των συμμετοχών του δημοσίου, για να μπορέσουμε μέσα σε αυτό το δύσκολο περιβάλλον να δούμε ποιες είναι οι καλύτερες κινήσεις που διασφαλίζουν το δημόσιο συμφέρον, πάντα μέσα στο πλαίσιο μιας πολιτικής την οποία ανοιχτά είπαμε και συνεχίζουμε να υποστηρίζουμε μπροστά στους Έλληνες πολίτες.

Κλείνω –και ευχαριστώ για την ανοχή του Προεδρείου– λέγοντας ότι η σημερινή τροπολογία είναι μια παρέμβαση η οποία έχει αναπτυξιακό χαρακτήρα. Δεν χαρίζουμε χρήματα, δεν χαρίζουμε τίποτα στις τράπεζες. Τους δίνουμε τη δυνατότητα να συνεχίσουν και να επεκτείνουν την πιστωτική επέκταση προς τις ελληνικές επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά, με συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις, έτσι ώστε, το συντομότερο δυνατόν, η ελληνική οικονομία να βγει από τη σημερινή ύφεση και να ξαναέρθουν οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης προς όφελος του Έλληνα πολίτη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας.

Κύριε Τζαβάρα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούγοντάς σας, κύριε Υπουργέ, προηγουμένως προβληματίστηκα για το αν είναι η κρίσιμότητα των περιστάσεων που διέρχεται ο τόπος αυτό που σας κάνει σήμερα να υιοθετείτε τα μέτρα που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2008 είχε πάρει, ακριβώς για τον ίδιο σκοπό και προς εξυπηρέτηση του ίδιου στόχου.

Αλλά, εάν είναι πράγματι η συναίσθηση της ευθύνης που σας βαρύνει ως Κυβέρνηση να μιλάτε αυτή τη γλώσσα, εάν πράγματι είναι η συναίσθηση του καθήκοντος και της αποστολής που έχει η Κυβέρνηση σε αυτές τις δύσκολες για τον τόπο στιγμές, θα ήθελα να σας ρωτήσω τι σας έκανε τότε, να εκφράζετε δυσπιστία που πράγματι με ρύθμιση του κ. Αλογοσκούφη, εχρηγοούντο κάτω από τις ίδιες *grosso modo* προϋποθέσεις αυτού του είδους οι εγγυήσεις και οι χρηματοδοτήσεις, που σήμερα τις ονομάζετε ως «πυλώνα πιστωτικής επέκτασης των τραπεζών», που σκοπό έχει να ενισχύσει την πραγματική οικονομία; Τι σας έκανε τότε, υπερβάλλοντα σε ανευθυνότητα ως Αντιπολίτευση, εσείς, ο κ. Χρυσόχοϊδης ως υπεύθυνος του τομέα ανάπτυξης του κόμματός σας και η κ. Κατσέλη σε συνέντευξη που είχε δώσει στον FLASH στις 8 Νοεμβρίου του 2008, να εκφράζετε δυσπιστία στα τραπεζικά ιδρύματα της χώρας και να λέτε χαρακτηριστικά –με τις λέξεις της κ. Κατσέλη τότε– ότι αλλοίμονο εάν οι τράπεζες είχαν ρόλο να ενισχύσουν την πραγματική οικονομία.

Το ρόλο αυτόν τον έχει το κράτος. Γι' αυτό και το κράτος πρέπει σε οποιασδήποτε στήριξη παρέχει προς το τραπεζικό σύστημα, να θέτει συγκεκριμένο κανονιστικό πλαίσιο και κυρίως να έχει εξαρτήσει οποιαδήποτε ενίσχυση από την προηγούμενη συμμετοχή του ως επόπτη στη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος. Εν πάση περιπτώσει, κατά οποιαδήποτε μορφή να υπάρχει κρατικός έλεγχος.

Ρωτώ σήμερα ποια είναι εκείνα τα στοιχεία που σας οδηγούν σ' αυτήν την σωστή πράγματι απόφαση, όταν δεν έχετε εξασφαλίσει και ούτε προσπαθείτε να πείσετε ή τουλάχιστον έχετε τα επιχειρήματα, με τα οποία ένας καλόπιστος κριτής θα μπορούσε να πειστεί, ότι προβαίνετε σ' αυτές τις συγκεκριμένες ενέργειες, έχοντας εξασφαλίσει αυτά τα προαπαιτούμενα που τότε από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αξιώνατε.

Άρα, λοιπόν, αυτό που πράγματι μας έχει βυθίσει σε αυτήν τη δεινή κατάσταση είναι μεταξύ άλλων και η πολυγλωσσία σας. Είναι μεταξύ άλλων και η ανευθυνότητά σας να λέτε άλλα εκεί όπου πιστεύετε ότι θα υπάρξει επικοινωνιακή αξιοποίηση των λόγων σας και να πράττετε άλλα εκεί όπου είστε υποχρεωμένοι να το κάνετε, γιατί δεν έχετε περιθώρια άλλων χειρισμών.

Εδώ, πράγματι, θα μπορούσε κάποιος να σας ρωτήσει αν αυτή

η νομοθετική εκδήλωση που εκφράζεται με την συγκεκριμένη τροπολογία αποτελεί έκφραση της ιδεολογίας του κόμματός σας ή αποτελεί συμμόρφωση της Κυβέρνησης στην αναγκαιότητα, η οποία προκύπτει από την κρίσιμότητα των ιστορικών συνθηκών που ο τόπος περνάει.

Κανένας δεν μπορεί να περιμένει από εσάς τίποτε άλλο, εκτός από το να πηγαίνετε όσο γίνεται πιο βαθιά αυτόν τον τόπο στον όλεθρο. Ήδη, υπάρχουν τα πρώτα αποτελέσματα των χειρισμών σας. Ήδη, έχετε ασκήσει κατά τρόπο ανεπίτρεπτο μια επιστήμη, την οποία φαίνεται ότι στο Πανεπιστήμιο μπορεί να την σπουδάσατε επαρκώς, αλλά στην πολιτική την υπηρετείτε κακότερο και κακότεχνα. Πώς αλλιώς να εξηγηθεί το φαινόμενο ότι μετά από αλληπάλληλες δέσμες οικονομικών μέτρων, έχουμε φτάσει στο σημείο να μην μπορούμε, πράγματι, να δούμε με αισιοδοξία το μέλλον, εάν συνεχίσετε με τον τρόπο που επιλέξατε να αντιμετωπίσετε τα οικονομικά προβλήματα της χώρας;

Συγκεκριμένα, πώς μπορεί να εξηγηθεί το γεγονός ότι μετά από το κόσμιο, τον περιορισμό των εισοδημάτων των χαμηλών εισοδηματικών τάξεων φτάσαμε στο σημείο να έχουμε στεγνώσει την αγορά και την πραγματική οικονομία από πόρους, να έχουμε μειώσει δραστικά την κατανάλωση και παρ' όλα αυτά να αυξάνεται ο πληθωρισμός;

Θεωρώ ότι είστε έγκριτος οικονομολόγος, κύριε Υπουργέ. Οφείλτε να μας δώσετε μια εξήγηση. Αυτό το φαινόμενο, πραγματικά, το να μειώνεται η κατανάλωση, το να μειώνονται τα εισοδήματα και ταυτόχρονα να αυξάνεται απαράδεκτα, αναπάντεχα ο πληθωρισμός, σε ποια από τις πολύ σοβαρές πρωτοβουλίες που έχετε αναλάβει οφείλεται;

Είστε ευχαριστημένος απ' αυτό το αποτέλεσμα; Είναι κάτι το οποίο το έχετε εντάξει μέσα στο χρονοδιάγραμμα και στο πρόγραμμα που έχετε για να σώσετε τον τόπο από την κρίση;

Εν πάση περιπτώσει, σας άκουσα προηγουμένως να μιλάτε για το ότι η χώρα αυτή είχε πέσει θύμα κακών φημών, όταν ξεκίνησε η κρίση και ότι εσείς μετά τον Οκτώβριο του 2009 πήρατε την εξουσία από το λαό για να την αντιμετωπίσετε. Λησμονήσατε άραγε, ότι οι πρώτοι, οι ακατάσχετοι και οι χειμαρρώδεις, αν θέλετε, συκοφάντες της χώρας μας στο εξωτερικό υπήρξαν στελέχη σας;

Εσείς δεν είσατε οι πρώτοι που μιλήσατε με τα πιο μελανά χρώματα γι' αυτό που σήμερα βιώνει από πλευράς οικονομικής κρίσης ο τόπος; Εσείς δεν συκοφαντήσατε τη χώρα περιγράφοντας ως κακά και δεινά σημεία αυτής της εξέλιξης ενέργειες, τις οποίες έρχεστε σήμερα να υιοθετήσετε;

Θεωρώ, λοιπόν, ότι σε αυτόν τον τόπο, όπου ασκείται η λαϊκή κυριαρχία, θα πρέπει τουλάχιστον η Κυβέρνηση να έχει την εντιμότητα και την ειλικρίνεια να μιλάει μια γλώσσα, την γλώσσα της αλήθειας. Όχι τη γλώσσα της επικοινωνίας, όχι τη γλώσσα της θεατροποίησης της πολιτικής ζωής, αλλά τη γλώσσα εκείνη που επιβάλλουν τα πράγματα. Θα πρέπει να βοηθήσετε τον τόπο να ξαναζηήσει αληθινά τα προβλήματά του, εάν θεωρείτε ότι έχετε τουλάχιστον κάποιο ψυχικό απόθεμα τέτοιο που να σας δίνει το δικαίωμα να είστε σοβαροί σ' αυτό τον τόπο.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι σήμερα πράγματι κάνετε μια προσπάθεια να ενισχύσετε την πραγματική οικονομία, πλην όμως θα το πω. Θα πρέπει οπωσδήποτε ως Κυβέρνηση να εξασφαλίσετε τις προϋποθέσεις που απαιτούνται, ώστε αυτά τα χρήματα, πράγματι, να φτάσουν να ενισχύσουν την οικονομία, την πραγματική οικονομία και όχι, όπως πολύ σωστά επισημάνετε τους κινδύνους, τις οποιεσδήποτε κεφαλαιακές απαιτήσεις των τραπεζικών ιδρυμάτων.

Γι' αυτό, όμως, δεν βλέπουμε να έχετε περιλάβει στην συγκεκριμένη τροπολογία κάποιο αξιόπιστο μηχανισμό ελέγχου. Άλλωστε, πώς θα μπορέσετε εσείς με τον τρόπο που νομοθετείτε και ρυθμίζετε αυτήν την περίπτωση, να μας πείσετε, εάν αυτό το σχέδιο που είναι υποχρεωμένη η κάθε τράπεζα να σας υποβάλει, που θα δίνει συγκεκριμένα τον τρόπο της πιστωτικής επέκτασης, εάν –επαναλαμβάνω– θα τηρηθεί κατά τέτοιο τρόπο, ώστε πράγματι να υπάρξει αποτελεσματικότητα στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της πραγματικής οικονομίας.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα πρέπει να δώσετε εξηγήσεις.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαβάρα.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Παπουτσης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόλις προηγουμένως ακούσαμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να αναφέρεται σ' εκείνους, οι οποίοι συκοφάντησαν τη χώρα και στην πραγματικότητα άνοιξαν το δρόμο για την αναξιοπιστία της Ελλάδας στις διεθνείς αγορές. Δεν μπορώ να το αφήσω αναπάντητο.

Η απάντηση, λοιπόν, κύριε Τζαβάρα, είναι ότι εκείνοι οι οποίοι συκοφάντησαν και δυσφήμισαν τη χώρα είναι εκείνοι οι οποίοι κυβέρνησαν με ψέματα, εκείνοι που οδήγησαν την Ελλάδα στη χρεοκοπία και το λαό στα αδιέξοδα. Αυτή είναι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η κυβέρνηση Καραμανλή. Μην το ξεχνάτε.

Έρχομαι στη σημερινή παρέμβαση του κ. Πλακιωτάκη, του εισηγητού της Πλειοψηφίας, όσον αφορά το νομοσχέδιο για την ακτοπλοΐα. Άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή. Πρέπει να σας πω πρώτα απ' όλα, κύριε Πλακιωτάκη, καλό αγώνα στη νέα προσπάθεια, την οποία αναλαμβάνετε για να εκπροσωπήσετε τη Νέα Δημοκρατία στις περιφερειακές εκλογές της Κρήτης. Θέλω να σας πω ότι προσωπικά σας έχω μια εκτίμηση. Νέος πολιτικός, καθαρός λόγος. Σήμερα, όμως, με απογοητεύσατε. Με απογοητεύσατε, για ποιο λόγο;

Σας άκουσα να επιχειρηματολογείτε -δεν θέλω να σας προσβάλω- αλλά ειλικρινά θα σας ζήτησε ο καλύτερος συνήγορος των εταιρειών που θα διεκδικούσαν να έρθουν στην Ελλάδα για να αναλάβουν δρομολόγια κρουαζιέρας. Με πολύ εμπειρισμένο λόγο οφείλω να πω, αλλά σας διαβεβαιώ ότι ο καλύτερος συνήγορος αυτών των επιχειρήσεων δεν θα έβρισκε άλλα επιχειρήματα πέραν αυτών, των οποίων εσείς αξιοποιήσατε.

Μας είπατε ότι είσατε υπέρ της απελευθέρωσης. Σας θυμίζω ότι ο κανονισμός 3577, υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο Υπουργών το 1992 επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας, Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Αριστοτέλη Παυλίδη.

Η κυβέρνηση, λοιπόν, της Νέας Δημοκρατίας, η οποία ήταν υπέρ της απελευθέρωσης ζήτησε και απαίτησε, θέτοντας μάλιστα τότε και βέτο στην διαδικασία του Συμβουλίου, έντεκα χρόνια προσαρμογής για την Ελλάδα.

Αφού ήσασταν, λοιπόν, υπέρ της απελευθέρωσης, γιατί ζητήσατε έντεκα χρόνια προσαρμογής για την Ελλάδα; Για να προστατέψετε προφανώς την ελληνική κρουαζιέρα. Την προστατεύσατε; Αυτό είναι το ερώτημα. Εξαφανίστηκε, είναι η απάντηση. Δεν υπάρχει ελληνική κρουαζιέρα. Δεν υπάρχει ελληνόκτητος στόλος πλοίων κρουαζιέρας στην Ελλάδα σήμερα. Υπάρχουν πέντε πλοία του Ομίλου «ΛΟΥΗΣ» κυπριακών συμφερόντων με τριακόσιους σαράντα οκτώ εργαζόμενους ναυτικούς, όχι που δημιουργήσατε εσείς -όπως είπατε σήμερα το πρωί εσείς, κύριε Πλακιωτάκη- αλλά που έτσι και αλλιώς απασχολούσε η εταιρεία. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Σας το είπα και χθες, το επαναλαμβάνω και σήμερα: Η καθυστέρηση για την απελευθέρωση των συγκοινωνιών των θαλασσίων μεταφορών -όχι της αγοράς όπως πιστεύετε εσείς- έντεκα χρόνια είχε σαν αποτέλεσμα ακριβώς να πριμοδοτήσει τα συμφέροντα, τα οποία λειτούργησαν εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος και μάλιστα μ' έναν Κανονισμό στον οποίο αναφέρθηκε και χθες αναλυτικά, ο οποίος είναι από τους λίγους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που στα πλαίσια της ενσωμάτωσής του στο εθνικό δίκτυο επιτρέπει στο κράτος να λειτουργεί με νομοθετικές πρωτοβουλίες υπέρ του δημοσίου συμφέροντος. Είναι ελάχιστοι αυτοί οι κανονισμοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ένας εξ αυτών είναι ο Κανονισμός 3577.

Όσον αφορά το μέλλον της κρουαζιέρας, η πραγματικότητα είναι ότι η πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης -η πολιτική επιλογή που κατά τη γνώμη μου όλες οι πολιτικές δυνάμεις πρέπει να στηρίζουν στην Ελλάδα- είναι να καταστήσουμε την Ελλάδα ισχυρή ανταγωνίστρια χώρα στον τομέα του θαλάσσιου τουρισμού, με αφηγήριους λιμένες, όχι γενικά και αόριστα. Όχι νομοθεσία για την αρπαχτή, αυτό το οποίο είπατε εσείς να επιτρέ-

ψουμε στις εταιρείες να έρχονται να κάνουν δύο – τρεις γύρους και να φεύγουν. Όχι! Να δημιουργήσουμε, όμως, ένα πλαίσιο τέτοιο, ούτως ώστε όσοι θελήσουν να έρθουν στην Ελλάδα και να συμμετάσχουν στο θαλάσσιο τουρισμό, να δημιουργήσουν υποδομές, να ενισχύσουν την παρούσα τους εδώ με προσωπικά, με εργαζόμενους, με σταθερά δρομολόγια, ούτως ώστε το κράτος να είναι σε θέση να δημιουργήσει συντονισμένες μεταφορές, δηλαδή, να λειτουργήσουν τα αεροδρόμιά του και στο κέντρο και στην περιφέρεια και τα μικρά και τα μεγάλα, να λειτουργήσει η πολιτική του τουρισμού μας και ταυτόχρονα η πολιτική μας όσον αφορά τον πολιτισμό. Να εξασφαλίσουμε με δύο λόγια, δηλαδή, ότι θα αξιοποιήσουμε στον καλύτερο δυνατό βαθμό το συγκριτικό πλεονέκτημα που έχει η χώρα μας να συνδυάζει τουριστικές υποδομές, πλούσιο πολιτισμό και ιστορία. Μοναδική περίπτωση –θα έλεγα– όχι μόνο στην περιοχή της Μεσογείου, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Από αυτά ακριβώς τα πλεονεκτήματα, σε συνδυασμό δηλαδή με σχεδιασμούς όσον αφορά την ανάπτυξη της κρουαζιέρας και με τις άλλες χώρες της Μεσογείου, θα μπορούσαμε κάλλιστα να επωφεληθούμε, όχι μόνο για τα ελληνικά νησιά, αλλά για το σύνολο των κρατών της Μεσογείου.

Τέλος, επειδή πολλή συζήτηση γίνεται και η μόνη κριτική στην οποία έχει εστιάσει και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, αλλά και η Νέα Δημοκρατία αφορά τη σύμβαση. Γιατί να υπάρχει σύμβαση; Γιατί να μην είναι δηλαδή –για να το πω με απλά λόγια, όπως ακριβώς αυτό που εννοείτε– ανεξέλεγκτα; Γιατί να μην είναι ξέφραγο αμπέλι; Γιατί αυτό μας λέτε. Γιατί να μην έρχεται ο καθένας και να κάνει κρουαζιέρα στα ελληνικά νησιά; Μας λέτε κιόλας και ρωτάτε την κυρία Υπουργό επιμόνως: «Πείτε μας μια άλλη χώρα που ισχύουν αυτά». Η απάντηση είναι ότι δεν υπάρχει άλλη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον κόσμο ολόκληρο που να έχει πολυνησία, που να έχει δηλαδή τόσο μεγάλο νησιωτικό χώρο. Δεν υπάρχει άλλη χώρα στην οποία ο νησιωτικός χώρος αυτός να είναι κατοικημένος, να ζουν δηλαδή οικογένειες, πολίτες, να υπάρχει κόσμος, λαός, να υπάρχει κοινωνία, η οποία ζει από τον τουρισμό, ζει από την ακτοπλοΐα, ζει από την κρουαζιέρα. Δεν υπάρχει, λοιπόν, άλλη τέτοια χώρα. Και δεν υπάρχει άλλη χώρα που θα κινδύνευε η κρουαζιέρα να λειτουργήσει ως ακτοπλοΐα.

Για το λόγο αυτό χρειάζονται οι συμβάσεις. Και οι συμβάσεις αυτές χρειάζονται για ποιο λόγο; Για να υπάρχει σταθερό πλαίσιο από τη μία πλευρά, όσον αφορά τις ίδιες τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα του θαλασσιού τουρισμού και από την άλλη πλευρά να υπάρχει η ελάχιστη δυνατότητα διασφάλισης, από την πλευρά της πολιτείας, του δημοσίου συμφέροντος, λογική την οποία ακριβώς όχι απλώς επιτρέπει, αλλά υποστηρίζει ο Κανονισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον οποίο ενσωματώνουμε με τη συγκεκριμένη νομοθεσία.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα να πω δύο λόγια ακόμα, κύριε Πρόεδρε, πριν κλείσω, όσον αφορά την εξαιρετική παρέμβαση προηγουμένως, του Υπουργού Οικονομικών. Θα ήθελα να πω ότι ο Υπουργός Οικονομικών, με πολλή μετριοπάθεια και με πολύ καθαρό λόγο, έθεσε τέρμα στα σενάρια, τα οποία διακινούνται τόσο καιρό αυτή την περίοδο, κυρίως από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, όσον αφορά τα φημολογούμενα νέα μέτρα. Εξήγησε με πολύ καθαρό λόγο, τί ακριβώς συμβαίνει και ποια είναι η πραγματικότητα, αυτή την οποία επιμόνως θέλετε να αγνοείτε. Διότι, επιμόνως θέλετε να κάνετε πολιτική, παίζοντας με τον πόνο και την αγωνία του κόσμου, με τον πόνο και την αγωνία κάθε ελληνικής οικογένειας, η οποία στενάζει αυτή τη στιγμή, για να μπορέσει να βοηθήσει και να συμμετάσχει στη μεγάλη προσπάθεια της χώρας να βγούμε από την κρίση. Η προσπάθεια συνεχίζεται και θα συνεχιστεί.

Βεβαίως και έχουμε προβλήματα. Και βεβαίως, τα προβλήματα μπορεί να γίνουν και πιο μεγάλα τους επόμενους μήνες. Ένα, όμως, είναι βέβαιο: Η προσπάθεια αυτής της Κυβέρνησης θα συνεχιστεί και θα συνεχιστεί με απόλυτο τρόπο. Και θα συνεχιστεί, σε ποια κατεύθυνση; Στην κατεύθυνση της ορθολογικοποίησης της χρήσης των δημοσίων οικονομικών. Γιατί είναι ο μόνος τρόπος για να μπορέσει να χρηματοδοτηθεί και να πυροδοτηθεί η

ανάπτυξη και ταυτόχρονα να λειτουργήσει η αγορά.

Γνωρίζετε πολλές φορές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πόσο και ο Πρωθυπουργός προσωπικά και πολλοί συνάδελφοι από τη Συμπολίτευση επιμένουν προς αυτήν την κατεύθυνση, στην κατεύθυνση δηλαδή της χρηματοδότησης της διαδικασίας της ανάπτυξης. Από την άλλη πλευρά, όμως, εκείνο που ξέρουμε είναι ότι ο μείζων στόχος, ο μεγάλος στόχος, η μεγάλη επιλογή και ταυτόχρονα η μεγάλη υποχρέωση όλων μας είναι πρώτα από όλα να βγει η χώρα από την κρίση.

Δεύτερον, να εγγυηθούμε την προοπτική της Ελλάδας, την προοπτική της ελληνικής οικονομίας, την προοπτική της ελληνικής κοινωνίας με συνοχή της κοινωνίας, με αλληλεγγύη στην κοινωνία, με ανάπτυξη και πρόοδο. Εμείς θέλουμε να ξαναφέρουμε την ελπίδα στον ελληνικό λαό, θέλουμε να ξαναφέρουμε την προοπτική και την αισιοδοξία. Για το λόγο αυτό επιμένουμε να μιλούμε τη γλώσσα της αλήθειας. Γι' αυτόν το λόγο επιμένουμε, να διερευνούμε λύσεις και πρακτικές που θα απαλύνουν το βαρύ φορτίο και τον πόνο του κόσμου.

Σας είπα μόλις προηγουμένως ο κύριος Υπουργός ότι όλη αυτή η συζήτηση, η οποία γίνεται για τη διερεύνηση εναλλακτικών λύσεων, δεν είναι νέα μέτρα, αλλά είναι η ισχυρή και μόνιμη προσπάθεια για να μπορέσουμε με κάθε τρόπο να βρούμε εναλλακτικές λύσεις. Και αυτή θα είναι μόνιμη προσπάθεια της Κυβέρνησης. Διότι, δεν μπορούμε να αφήσουμε κανέναν και δεν μπορεί να μην είναι η Κυβέρνηση πάνω στα προβλήματα καθημερινά, σταθερά, μόνιμα, να βρίσκει νέες διεξόδους ανάλογα με τις αντοχές της οικονομίας, με τις αντοχές των μικρομεσαίων, με την αντοχή της αγοράς για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε.

Θέλω να πω ένα ακόμη και να κλείσω: Αυτή η προσπάθεια δεν είναι μόνο προσπάθεια της Κυβέρνησης, αλλά αφορά όλους μας. Αφορά όλες τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις. Αφορά τους πάντες, όλο τον ελληνικό λαό. Είναι προσπάθεια όλων. Και σε αυτή την κατεύθυνση δεν αρκεί μόνο η ενεργός προσπάθεια της Κυβέρνησης, δεν αρκεί μόνο η διαχείριση της κυβερνητικής εξουσίας, δεν αρκεί ούτε καν ο αυστηρός έλεγχος –που είναι αναγκαίος– της εξουσίας από τη Βουλή ή από τα πολιτικά κόμματα, από τους ίδιους τους πολίτες. Απαιτείται και η συμμετοχή των πολιτών. Διότι, ένα είναι βέβαιο: Μετά το τέλος της κρίσης –που ελπίζουμε να είναι όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, στην τριετία ή και νωρίτερα αν μπορέσουμε– τίποτα δεν θα είναι το ίδιο όπως πριν. Απολύτως τίποτα! Θα έχουμε μπροστά μας μια νέα Ελλάδα. Και θέλουμε, αυτή η Ελλάδα να οργανωθεί σε σύγχρονες, νέες βάσεις. Ε, αυτό απαιτεί νέα αντίληψη, νέα κουλτούρα. Απαιτεί μία νέα αντίληψη για την οργάνωση της κοινωνίας του μέλλοντος.

Και σε αυτήν την κατεύθυνση δεν συμβάλλουν καθόλου εκείνοι οι οποίοι με τον έναν ή τον άλλον τρόπο επιχειρούν να γεμίσουν την ψυχή του Έλληνα με απαισιοδοξία, που επιχειρούν με κάθε τρόπο να στερήσουν την ελπίδα από τη νέα γενιά για το αύριο. Αντίθετα, μπορούν να συμβάλουν καθοριστικά όσοι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο συμμετέχουν στη διαμόρφωση της κοινωνικής και πολιτικής συνείδησης των πολιτών και δίνουν δύναμη στον πολίτη για να συμμετάσχει και να αγωνιστεί. Όσοι μιλούν τη γλώσσα της αλήθειας, αλλά δεν ωραιοποιούν τα πράγματα. Όσοι μιλούν τη γλώσσα της αλήθειας, αλλά ανοίγουν δρόμους για αισιοδοξία και ελπίδα στο μέλλον. Αυτό κάνει η Κυβέρνηση.

Και θέλω να απευθύνω έκκληση σε όλους και στους συναδέλφους όλων των πολιτικών κομμάτων, αλλά κυρίως στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, αυτήν την κρίσιμη περίοδο για τη χώρα, αυτήν την περίοδο που είναι, πράγματι, ένα μεταίχμιο της προσπάθειας, γιατί φαίνονται τα πρώτα αποτελέσματα –τα πρώτα αποτελέσματα από την πολιτική της Κυβέρνησης– ταυτόχρονα, όμως, αυτά τα αποτελέσματα πρέπει να επενδυθούν και να προχωρήσουμε ακόμη πιο αποφασιστικά περνώντας στα μέτρα της ανάπτυξης και της ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους, για τη συνέργεια όλων –γιατί τώρα ακριβώς χρειάζεται– όσον αφορά την υποστήριξη και την αισιοδοξία της προσπάθειας του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον

Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, κ. Παπουτσή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αθανάσιος Παφίλης.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αν κάτι μπορεί να δώσει ελπίδα και προοπτική στη χώρα μας είναι να ξεσηκωθεί ο λαός, τα εργατικά λαϊκά στρώματα που είναι παγιδευμένα και ψηφίζουν ή ψήφισαν το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, να δημιουργηθεί ένα μεγάλο λαϊκό μέτωπο, μια λαϊκή συμμαχία για να σαρώσει τον εργασιακό μεσαίωνα. Γιατί αλλιώς πράγματι, δεν θα είναι τίποτα όπως πριν, θα είναι ένα σεληνιακό τοπίο. Αυτό διαμορφώνετε. Έχουμε άδικο, κύριε Παπουτσή; Με 350 ευρώ ένας άνθρωπος είκοσι πέντε χρονών θα πάει να δουλέψει; Τα 350 ευρώ τι είναι; Δυσρουφηξιάς από το πόουρο του τάδε κυρίου. Με ανθρώπους που θέλουν σαράντα χρόνια να πάρουν σύνταξη και αν πάρουν σύνταξη. Σοβαρολογείτε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Έχετε άδικο. Μου επιτρέπετε να σας εξηγήσω γιατί έχετε άδικο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτή είναι η ελπίδα που δίνετε για τη χώρα με τον αμύθητο πλούτο και τα δισεκατομμύρια που δίνετε απλόχερα στο μεγάλο κεφάλαιο και στους μονοπωλιακούς ομίλους; Μια ελπίδα υπάρχει, η ελπίδα της ανατροπής. Να υπάρξει ένα λαϊκό ποτάμι για να ακυρώσει αυτήν την πολιτική και να διεκδικήσει και την ίδια την εξουσία. Αυτό το μήνυμα φέρνουμε και στέλνουμε σε όλους τους εργαζόμενους που βλέπουν σήμερα κόπους γενεών ολόκληρων να θυσιάζονται στην κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου. Αυτή είναι η μεγαλύτερη ελπίδα και ιδιαίτερα με τη νέα γενιά.

Ο κύριος Υπουργός ήταν αποκαλυπτικός. Έφυγε βέβαια τώρα ο κ. Παπακωνσταντίνου, αλλά το κατανού. Ομολόγησε, ανοιχτά πλέον, ότι όλο αυτό το περιρρέον περιβάλλον, ότι «τι να κάνουμε, η κρίση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Ένωση, η τρόικα, μας στριμώχνει» αυτό είναι μύθος, δεν είναι αλήθεια. Τι είπε ο κ. Παπακωνσταντίνου; Ότι μας έδωσε τη δυνατότητα η κατάσταση που περνάμε να περάσουμε και μάλιστα να εφαρμόσουμε πιο γρήγορα την πολιτική μας. Αυτό είπε ακριβώς και τον παρακολούθησα με προσοχή και μπράβο του που είναι ειλικρινής.

Αυτό λέγαμε και εμείς και το λέγαμε και προεκλογικά, ότι όλα τα μέτρα που παίρνονται έχουν σαν πρόσχημα την κρίση. Ήταν στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ και έχουν ένα στόχο, να ισοπεδώσουν όλες τις λαϊκές κατακτήσεις, να δημιουργήσουν ένα τέτοιο πεδίο, ώστε να αναπτυχθεί εκ νέου η κερδοφορία του κεφαλαίου, να φύγει από την κρίση με τις λιγότερες απώλειες, να την φορτώσει στον ελληνικό λαό και στην ανάκαμψη, να μπορέσει να εξασφαλίσει μεγαλύτερα κέρδη και να έχει να κάνει με εργασιακές σχέσεις μεσαίωνα. Είναι ψέματα; Αποδείξτε μας. Θα σας τα πούμε ένα-ένα αν είναι έτσι ή όχι.

Άρα, λοιπόν, αυτό που λέγεται, αυτή η συμπαγής Ευρωπαϊκής Ένωσης, Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ είναι ένα πρόσχημα που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση σήμερα για να εφαρμόσει αυτήν την πολιτική της. Είναι πραγματικά να απορεί κανένας. Καλά, σοβαρολογείτε όταν μιλάτε για αναγέννηση της Ελλάδας; Ποιας Ελλάδας; Εκτός αν εννοείτε αναγέννηση των επιχειρηματικών ομίλων, των εφοπλιστών, των βιομήχανων, των τραπεζιτών. Μιλάτε για αναγέννηση; Έχετε πάει όμως στον κόσμο να ρωτήσετε -εσείς που πηγαίνετε, όσοι πάτε και δεν σας διώχνουν- πώς νιώθει όταν του κλέβεις επτά-οκτώ χιλιάδες το χρόνο και όταν λες ότι θα πάνε οι άνεργοι στο ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες; Αυτό είναι αναγέννηση της Ελλάδας; Αλλά όταν λέτε «αναγέννηση της Ελλάδας» -γι' αυτό λέω ότι ήταν καθαρός ο κ. Παπακωνσταντίνου, δεν ξέρω ποιος παράγοντας της Ευρωπαϊκής Ένωσης το έγραψε αυτό- αλλά εννοείται ότι αναγεννώνται τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου και συντρίβονται κυριολεκτικά οι κατακτήσεις των εργαζομένων, οι οποίοι στέλνονται στην κόλαση.

Δεν είναι αλήθεια ότι δεν υπάρχουν νέα μέτρα. Το επικαιροποιημένο μνημόνιο, όπως ονομάζεται, έχει και νέα μέτρα. Υπάρχουν νέα μέτρα και έχουν δυο κατευθύνσεις: Η μια είναι να εξολοθρευτούν ό,τι έχει απομείνει -και είναι ελάχιστα- από τις εργατικές λαϊκές κατακτήσεις και η άλλη είναι να δημιουργήσει

συνθήκες παράδεισου για το μεγάλο κεφάλαιο. Λέμε ψέματα; Για να δούμε, υπάρχουν νέα μέτρα;

Συλλογικές συμβάσεις; Πάμε προς κατάργηση συνολική. Το νέο πλήγμα ποιο είναι; Ότι οι επιχειρησιακές συμβάσεις θα είναι η βάση και δεν θα αναγνωρίζονται οι κλαδικές. Τι σημαίνει πρακτικά αυτό; Ότι τέλος ουσιαστικά οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις με τις οποίες μπορούν να έχουν κάποιες κατακτήσεις οι εργαζόμενοι.

Δεύτερον, κατάργηση περιορισμού χρόνου μερικής απασχόλησης. Το Μάιο ψηφίσατε νόμο και βάλατε κάποιο χρόνο για την μερική απασχόληση και έρχεστε τώρα να τον καταργήσετε. Εσείς το φέρατε αυτό, οι ίδιοι και μάλιστα, το διαφήμισε ο κ. Λοβέρδος. Θα τα ξαναπούμε, βέβαια.

Τρίτον, επέκταση της δοκιμαστικής περιόδου, από δυο μήνες σ' ένα χρόνο. Πριν, η δοκιμαστική περίοδος -και αυτή απαράδεκτη, αλλά δεν έχει σημασία- ήταν δυο μήνες. Δύο μήνες δούλευε ο εργαζόμενος και αν δεν του έκανε του εργοδότη, τον έδιωχνε. Τώρα τι λέει; Ένα χρόνο. Ποιος κερδίζει; Ο εργαζόμενος; Θα τον έχει ένα χρόνο και μετά θα τον διώχνει χωρίς αποζημίωση και χωρίς τίποτα. Ποιος είναι κερδισμένος; Δεν δίνετε έτσι στους εργοδότες κέρδος συνολικά; Περιορίζετε το επίδομα της ανεργίας. Ακούστε: Η κοινωνική πολιτική του ΠΑΣΟΚ και όχι μόνο του ΠΑΣΟΚ θα δίνεται, λέει, στα ελάχιστα μέσα διαβίωσης. Αυτό είναι βάρβαρο. Δηλαδή τι; Δυο πιάτα φαί την ημέρα; Αυτή είναι η κοινωνία το 2010.

Συντάξεις. Με το τέχνασμα της Εθνικής Αναλογιστικής Αρχής οι συντάξεις κινδυνεύουν και οι επικουρικές πλέον αμφισβητούνται αν θα δίνονται ή όχι. Είναι αλήθεια ή όχι; Προβλέπονται ή δεν προβλέπονται;

Από την άλλη μεριά έχουμε και άλλη επιδρομή. Θα αυξηθεί ο ΦΠΑ; Βγείτε και κάντε δήλωση ότι δεν θα αυξηθεί. Μπαίνουν νέοι φόροι, για ποιους; Για τις offshore που έχουν 500.000.000.000 ευρώ τζιρό τον χρόνο βάζετε νέο φόρο; Όχι, τίποτα. Βάλτε τους φόρο 20% για να πάρετε 100.000.000.000 ευρώ, που παίρνετε 700.000.000 ευρώ από όλη αυτήν την αντιλαϊκή επίθεση.

Η άλλη πλευρά είναι η απελευθέρωση τομέων στρατηγικής σημασίας, όπως οι μεταφορές, η περιβόητη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ξεχωρίζει τις υποδομές από την εκμετάλλευση. Δηλαδή, ο λαός θα πληρώνει τις υποδομές και η εκμετάλλευση που είναι κερδοφόρα, θα δοθεί σε ιδιώτες, δηλαδή σε πολλές επιχειρήσεις και μονοπωλιακά συμφέροντα. Πακτωλός εκατομμυρίων στις τράπεζες τώρα που θα πάνε στην πραγματική, λέει, οικονομία. Μα ποιον κοροϊδεύετε; Σε ποιον θα πάνε, δηλαδή; Στους εργαζόμενους; Στους επιχειρηματίες θα πάνε. Όπως πάνε και όλες οι επιδοτήσεις όλα αυτά τα χρόνια.

Για τους εργαζόμενους υπάρχουν τα μέτρα που είπαμε προηγουμένως. Υπάρχει το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών, που είναι νέο πεδίο κερδοφορίας και πάλι για τους επιχειρηματικούς ομίλους. Το συμπέρασμα, λοιπόν, είναι ότι αυτή η πολιτική δεν πρέπει να περάσει και μπορεί να μην περάσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, φαντάζομαι να έχετε την ανοχή που είχατε και στους προηγούμενους.

Ο λαός να μην αναγνωρίσει το χρέος. Να κηρύξει ο ίδιος στάση πληρωμών, να μην αναγνωρίσει το μνημόνιο και να έχει έναν ενιαίο αγώνα για την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Θα ήθελα, επίσης, να πω δυο λόγια σε ό,τι αφορά το θέμα του νομοσχεδίου που συζητάμε και επειδή τέθηκαν ορισμένα θέματα και από τον κ. Βορίδη και όχι μόνο και δεν είναι θέμα προσωπικό. Τι λέτε σήμερα στον ελληνικό λαό και στους ναυτεργάτες; Να το αποκωδικοποιήσουμε. Λέτε, λοιπόν: Η διεθνής αγορά εργασίας είναι αυτή. Δηλαδή ποια; Διακόσια με 300 δολάρια το μήνα. Αφού είναι έτσι η διεθνής αγορά τι να κάνουμε; Μπορούμε να κάνουμε αλλιώς; Θα πάρουν τα καράβια τους και θα φύγουν. Άρα, τι λέτε στους ναυτεργάτες και στους εργαζόμενους; Λέτε ουσιαστικά: υποταχθείτε γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς. Αυτό τους λέτε και ο κ. Βορίδης το είπε και προς τιμήν του ειλικρινέστατα: Αυτή είναι η παγκόσμια αγορά. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Μα λέμε ότι υπάρχει η διεθνής σύμβαση της ILO που δεν εφαρμόζεται. Γιατί δεν εφαρμόζεται;

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Είναι μέσα, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα το δούμε, κυρία Κατσέλη, και μακάρι να είναι αλλιώς.

Αλλά, όμως, το «ROPAX1» και το «ROPAX2» που ήταν στην Κόρινθο...

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Διαβάστε το νομοσχέδιο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Να έρθετε και να μας απαντήσετε εδώ. Κατηγορήσατε το ΠΑΜΕ γιατί μπλόκαρε τα δύο καράβια. Πόσο πληρώνονταν οι ναυτεργάτες εκεί; Διακόσια δολάρια το μήνα, ναι ή όχι;

Τι τους κάνετε; Τίποτα. Πόσους είχαν προσωπικό; Αντί για σαράντα οκτώ, που είναι το κατώτερο επίπεδο ασφαλείας, είχαν τριάντα δύο. Τι τους κάνετε; Τίποτα όλα αυτά τα χρόνια ως Κυβέρνηση μια και μιλάμε για το ποιο είναι το νόμιμο και ποιο δεν είναι, γιατί το νόμιμο διαβάζεται το ίδιο και από την αρχή και από το τέλος.

Άρα, λοιπόν, καλείτε τον κόσμο σήμερα να υποταχθεί στη βαρβαρότητα που διαμορφώνεται παγκόσμια. Και το δилημμα είναι το εξής: Θα πάμε με μισθούς Ασίας και Λατινικής Αμερικής ή θα υπερασπιστούμε αυτούς που υπάρχουν και θα πάμε για αυξήσεις από τη στιγμή που τα κέρδη των εφοπλιστών είναι αμύθητα; Εσείς τι τους λέτε; «Αυτή είναι η παγκόσμια αγορά και έτσι πρέπει να υποταχθούμε». Εμείς λέμε το αντίθετο, λοιπόν. Και να συζητήσουμε και για το νόμιμο και να το ξεκαθαρίσουμε τι πάει να πει. Εμείς επιμένουμε ότι νόμος είναι το δίκιο του εργάτη. Όταν οι εργάτες πάλευαν από ήλιο σε ήλιο να δουλεύουν οκτάωρο, παράνομοι ήταν. Τους κρέμασαν στον Σικάγο, ναι ή όχι; Για το οκτάωρο δεν τους κρέμασαν; Ποιος ήταν νόμιμος τότε. Αυτοί που κρεμούσαν ή οι εργάτες που πάλευαν γιατί ήταν παράνομοι; Όταν πάλευαν για την κοινωνική ασφάλιση, πάλι παράνομοι ήταν, τους τουφεκάγαν στη Θεσσαλονίκη, τους σκότωναν οι χωροφύλακες με διαταγές της κυβέρνησης τότε του Μεταξά. Όλες οι κινητοποιήσεις και όλες οι κατακτήσεις δεν ήταν νόμιμες, ποτέ δεν ήταν νόμιμες. Νόμιμο είναι αυτό που υπάρχει κάθε φορά και που το καθορίζει ο συσχετισμός των δυνάμεων, δηλαδή ποια τάξη έχει την εξουσία. Και αλίμονο, αν η ανθρωπότητα και τα λαϊκά κινήματα υποτάσσονταν στη νομιμότητα, θα ήμασταν το λιγότερο στα σπήλαια, καμμία κατάκτηση δεν θα υπήρχε σήμερα. Άρα, λοιπόν, τι είναι νόμιμο; Να βγάξει ο εφοπλιστής 150.000 δολάρια την ημέρα και να πληρώνεται ο ναυτεργάτης για δεκαοκτώ ώρες δουλειάς με 1000 ευρώ –αν πληρώνεται– και με 300 ή νόμιμο είναι να τον σταματάει και να διεκδικεί τουλάχιστον ανθρώπινους μισθούς και συνθήκες δουλειάς; Νόμιμο είναι να κατέχουν αυτοί τα μέσα παραγωγής και να εκμεταλλεύονται τον κόσμο ή νόμιμο είναι αυτοί που παράγουν να έχουν και τα μέσα παραγωγής; Για εμάς το δεύτερο είναι και δεν πρόκειται να κάνουμε πόντο πίσω σε αυτό, ποτέ. Αυτό καθόρισε και την κίνηση της ανθρωπότητας προς την πρόοδο. Η διαφορετική είναι ο μεσαιώνας που προσπαθείτε να επιβάλετε σήμερα.

Άρα, λοιπόν, κλείνω και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Εδώ αποκαλύπτεται ποιος είναι με ποιον. Ή θα είσαι με τους εφοπλιστές ή θα είσαι με τους ναυτεργάτες. Ή θα είσαι με τους βιομήχανους ή θα είσαι με τους εργαζόμενους. Δεν γίνεται μεσαία λύση. Και εδώ αποδεικνύετε όλοι μαζί ότι είστε με τους εφοπλιστές. Αυτό είναι το ερώτημα. Λέτε, λοιπόν: ότι η διεθνής αγορά εργασίας λέει 300 και 200 ευρώ, λέει αυτά και αυτά, άρα υποταχτείτε εκεί για να έχουν αμύθητα κέρδη οι εφοπλιστές. Εμείς λέμε ακριβώς το αντίθετο, γιατί η κινητήρια δύναμη της κοινωνίας είναι η πάλη αυτή και η αντιπαράθεση. Εκείνος που παράγει τον πλούτο είναι ο εργαζόμενος, η μεγαλύτερη πρωτοπόρα παραγωγική δύναμη της κοινωνίας, που πρέπει να πάρει και την ίδια την εξουσία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Ιωάννης Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώντας την ομιλία μου, γιατί έχω πάρα πολλά πράγματα

να θέσω στην Κυβέρνηση, το έχει φέρει έτσι η τύχη να μιλάω μετά από το ΚΚΕ και πάντα με βγάξει εκτός προγράμματος. Θα ήθελα, λοιπόν, έτσι, χάριν οικονομίας της συζήτησής, να θέσω έναν κανόνα στη συζήτηση που κάνουμε. Εάν ξεκινήσουμε να κάνουμε μία συζήτηση επιστημονικού περιεχομένου και η συζήτησή μας είναι από τι αποτελείται ο πυρήνας του πλανήτη γη, θα πει ο κ. Τζαβάρας: «Αποτελείται από σίδηρο». Θα πει η κ. Κατσέλη: «Όχι, αποτελείται από νικέλιο». Θα πει κάποιος άλλος: «Όχι, αποτελείται από τιτάνιο». Εάν έρθει κάποιος στη συζήτηση και πει: «Αποτελείται από μαρμελάδα πορτοκάλι», δεν μπορούμε να κάνουμε συζήτηση, είναι προφανώς στη σφαίρα του φανταστικού.

Θέλω να ξαναπώ, κύριε Παφίλη, για να το καταλάβετε, γιατί δεν το έχετε καταλάβει, αναφέρετε πάλι το «ROPAX». Μάλιστα. Το «ROPAX» είχε ιταλική σημαία. Δεν μπορούσε η ελληνική πολιτεία να του κάνει απολύτως τίποτα, πλην την κήρυξη πολέμου στην Ιταλική Δημοκρατία. Πείτε μας, αυτό προτείνετε; Μα, είστε σοβαροί επιτέλους;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έρχεστε στη Βουλή των Ελλήνων και δεν μπορώ να πω επειδή είμαι εδώ τη λέξη γι' αυτό το οποίο λέτε; Μα δεν καταλαβαίνετε; Ιταλικό πλοίο. Δεν έχει σχέση με την ελληνική νομοθεσία, χριστιανέ μου, πώς να το κάνουμε τώρα; Δεν μπορούμε να του κάνουμε τίποτα. Και εσείς να ήσασταν...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευρωπαϊκή δεν υπάρχει;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν υπάρχει κανένας. Ό,τι θέλει κάνει. Και εν πάση περιπτώσει, ό,τι κάνει δεν το κάνει με ευθύνη της Ελλάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Βαρβαρότητα, λοιπόν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Προσπαθώ να καταλάβω από χθες γιατί κατηγορείτε την Ελλάδα. Τι πρέπει να κάνουμε; Να βγάλουμε τα αντιτορπιτικά στο Αιγαίο και να βυθίζουμε τα πλοία; Έλεος. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η συζήτηση του παραλόγου.

Και εν πάση περιπτώσει, σας ακούω για τα δακρύβρεχτα που λέτε, για τους μισθούς των 400 ευρώ, για συντάξεις ύστερα από σαράντα χρόνια. Έχετε πάει στην Ουκρανία, κύριε; Εγώ έτυχε να πάω με τη Βουλή στη Μαριούπολη, που παίρνουν σύνταξη μετά από ογδόντα χρόνια 40 ευρώ, κύριε Καζάκε; Μετά από ογδόντα χρόνια 40 ευρώ. Άνθρωποι ογδόντα χρόνων σαράντα ευρώ σύνταξη παίρνουν, από αυτά που τους άφησε το σοβιετικό καθεστώς. Τα ξέρετε αυτά ή δεν τα ξέρετε; Χωριά που δεν έχουν ακόμα νερό. Μας πήγαν στα χωριά στη Μαριούπολη και δεν έχουν νερό τον εικοστό πρώτο αιώνα! Αυτά αφήσατε πίσω και θα μας κάνετε και κήρυγμα; Λοιπόν, ας τελειώσει αυτή η συζήτηση. Προφανώς, είστε στην κατηγορία της μαρμελάδας πορτοκάλι.

Πάμε, λοιπόν, τώρα, κυρία Υπουργέ. Λυπάμαι που έφυγε ο κ. Παπακωνσταντίνου. Ήθελα να ξεκινήσω με την τροπολογία των 25 δισεκατομμυρίων. Και θέλω να απευθυνθώ στον κ. Τζαβάρα. Κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, έχει λίγο πλάκα. Όταν έφερε εδώ ο κ. Αλογοσκούφης το πακέτο των 28 δισεκατομμυρίων, αυτό το θέμα των 28 δισεκατομμυρίων, το οποίο σφόδρα πολέμησε το ΠΑΣΟΚ, βρέθηκε σε όλα τα κανάλια, σε όλες τις εφημερίδες ως σύνθημα –τα 28 δισεκατομμύρια– για τουλάχιστον έξι μήνες, τουλάχιστον μέχρι τις εκλογές. Ξαφνικά, μέσα στο καλοκαίρι το ΠΑΣΟΚ, τώρα, μας φέρνει τα 25 δισεκατομμύρια. Αυτό, κύριε συνάδελφε από το ΠΑΣΟΚ, δεν το άκουσα, δεν έγινε σύνθημα στη ΓΣΕΕ, δεν το είδα στα παράθυρα των δελτίων ειδήσεων. Μάλλον ήταν ο αριθμός, τελικά τους ενοχλούσε το είκοσι οκτώ. Δεν το κάνατε και εσείς, βρε αδελφέ, είκοσι πέντε να μην έχετε μπλεξίματα; Το λέω, για να καταλάβει ο κόσμος το μέγεθος της κοροϊδίας που έχουμε υποστεί από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα. Δύο δρόμοι υπάρχουν: Ή το πακέτο Αλογοσκούφη ήταν σωστό, τα 28 δισεκατομμύρια έπρεπε να δοθούν και το ΠΑΣΟΚ τότε έλεγε ψέματα, κηρύσσοντας ανένδοτο κατά του πακέτου Αλογοσκούφη, οπότε σε αυτήν τη λογική μπορεί να δώσει και τα 25 επιπλέον, γιατί τελικά τα 28 ήταν λίγα ή το ΠΑΣΟΚ εξακολουθεί να ψεύδεται δις, άλλωστε είναι το κόμμα της επιστήμης του ψεύδους και της λογιστικής απάτης, οπότε υπό αυτήν την έννοια μπορεί να λέει ό,τι θέλει και κανείς

δεν το παίρνει στα σοβαρά. Περί αυτού πρόκειται.

Εγώ, κυρία Υπουργέ, λυπούμαι που λείπει ο συνάδελφός σας, θα σας θέσω τους λόγους για τους οποίους ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός εξακολουθεί να καταψηφίζει, όπως και επί της περιόδου Αλογοσκούφη, με πολιτική συνέπεια το νέο πακέτο αυτό των 25 δισεκατομμυρίων και δεν ξέρω αν εσείς είστε αρμόδια να μου απαντήσετε στα ερωτήματα που θα σας θέσω. Γράφει εδώ η ειδική έκθεση που μας έχει έρθει από τον Υπουργό των Οικονομικών το εξής: «Από τις διατάξεις της εν λόγω τροπολογίας, προκαλείται επί του κρατικού προϋπολογισμού ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν κατάπτωση των πρόσφατων παρεχομένων εγγυήσεων του ελληνικού δημοσίου 25 δισεκατομμυρίων ευρώ που χορηγούνται για δάνεια των πιστωτικών ιδρυμάτων διάρκειας από τρεις μήνες έως τρία έτη που συνάπτονται με ή χωρίς έκδοση τίτλων. Η ανωτέρω δαπάνη θα καλύπτεται από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού». Και σας ερωτώ. Ήρθε ο κ. Παπακωνσταντίνου εδώ, έκανε μία ωραία ομιλία, πήρε τα συγχαρητήρια από τον κ. Παπουτσή και έφυγε. «Γιά νηνες κερνάει, Γιά νηνες πίνει». Το Κοινοβούλιο δεν είναι να κάτσει ο κ. Παπακωνσταντίνου να ακούσει τον κ. Παπουτσή. Προφανώς, ο κ. Παπουτσή συμφωνεί με τον κ. Παπακωνσταντίνου. Το Κοινοβούλιο είναι να κάτσει ο κ. Παπακωνσταντίνου να απαντήσει στην Αντιπολίτευση. Η εμφάνισή του, δεν μου άρεσε, μου θύμισε λίγο Καίσαρα. Εν πάση περιπτώσει, το προσπερνάω.

Η ερώτηση: Ποιες είναι οι εγγυήσεις που λαμβάνει το ελληνικό δημόσιο, αν φαλινώσει μία τράπεζα; Εγώ δηλαδή, ο Έλληνας φορολογούμενος, που με βάζετε σε αυτό το ρίσκο, ποια εγγύηση έχω; Αν με πείσετε ότι έχετε, ας πούμε, ενέχυρο τα ακίνητα των τραπεζών και αν πείσουν αυτά τα δάνεια αξίας 5, 10, 20 δισεκατομμυρίων, αυτά θα τα πάρει ο Έλληνας φορολογούμενος πίσω από αυτήν την περιουσία, γιατί εγώ, όταν πάρω ένα δάνειο από μία τράπεζα, κύριε συνάδελφε του ΠΑΣΟΚ, πάει η τράπεζα και ψάχνει όλη μου την κατάσταση τι έχω και ζητάει εγγυήσεις. Εδώ ο κ. Παπακωνσταντίνου μας λέει ότι δυνητικά χρεώνω τον κρατικό προϋπολογισμό έως 25 δισεκατομμύρια. Είναι έτσι; Μάλιστα. Ερώτηση: Εάν, λοιπόν, κάτι πάει στραβά «ξύλο να χτυπήσω», δεν λέω να πάει, λέω «αν κάτι πάει» ποιος αποζημιώνει τον Έλληνα φορολογούμενο; Απάντηση σε αυτό που μας έχετε φέρει εδώ: Κανένας. Γι' αυτό δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε. Ναι, να δοθεί δυνατότητα να υπάρχει ρευστότητα στην αγορά. Ερώτηση: Εμένα, τον Έλληνα φορολογούμενο, που δυνητικά με χρεώνετε με 25 δισεκατομμύρια, κύριε συνάδελφε του ΠΑΣΟΚ -αναφέρομαι σ' εσάς, διότι δεν υπάρχει κανένας άλλος- ποιος με διασφαλίζει σαν Έλληνα φορολογούμενο; Κανένας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Αν καταρρεύσει το σύστημα, ποιος σας διασφαλίζει;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και επίσης, έχω και μία δεύτερη ερώτηση, γι' αυτό στενοχωριέμαι που έφυγε ο Καίσαρ, συγγνώμη, ο κ. Παπακωνσταντίνου. Ποια είναι η δεύτερη ερώτηση; Εδώ λέει ότι αυτά τα δάνεια -και εδώ λέει ότι είναι η διαφορά από το πακέτο Αλογοσκούφη- είναι για τον πυλώνα δύο.

Και θα παίρνουν, λέει, οι τράπεζες αυτά τα δάνεια, μόνο αν καταθέσουν σχέδιο ότι πρόκειται αυτά τα χρήματα να πάνε στην πραγματική οικονομία. Και αν καταθέσουν ψευδές σχέδιο οι τράπεζες, τι θα γίνει; Για παράδειγμα, αν πάνε οι τράπεζες -γιατί έχουν ανάγκη την κεφαλαιακή τους επάρκεια- και πάρουν τα χρήματα, τι θα γίνει; Υπάρχει καμμία ποινή; Καμμία!

Και το λέω αυτό, αγαπητέ κ. Ζωΐδη, γιατί το ίδιο επιχείρημα όσον αφορά τη ρευστότητα στην αγορά -και αυτό το θυμάμαι πολύ καλά, γιατί ήμουν πάλι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπός μας το έλεγε εδώ ο κ. Αλογοσκούφης και εσείς του ΠΑΣΟΚ λέγατε «όχι». Και τότε, ακουγόταν το ίδιο ακριβώς επιχείρημα, δηλαδή ότι τα δάνεια αυτά δεν θα δοθούν για την κεφαλαιακή τους επάρκεια. Μάλιστα, θυμάμαι και το νούμερο. Ο κ. Αλογοσκούφης είχε πει ότι το πολύ 5 δισεκατομμύρια θα πάνε για την κεφαλαιακή τους επάρκεια και ότι όλα τα υπόλοιπα είναι για την αγορά.

Ήρθε, λοιπόν, εδώ προηγουμένως ο κ. Παπακωνσταντίνου και μας είπε ότι τα πήραν μόνο για την κεφαλαιακή τους επάρκεια. Ποιος μας διασφαλίζει, λοιπόν, τώρα ότι εσείς θα ασκήσετε αποτελεσματικότερο έλεγχο από αυτόν που άσκησε ο κ. Αλογο-

σκούφης; Πείτε μου για να καταλάβω: για ποιο λόγο; Πάντως, εδώ δεν φαίνεται κάτι τέτοιο. Θέλετε να πιστέψουμε την καλή σας πρόθεση; Η καλή σας πρόθεση δεν μου λέει τίποτα, γιατί και ο κ. Αλογοσκούφης μπορεί να ήταν άνθρωπος καλών προθέσεων. Άρα, λοιπόν, εδώ υπάρχει πρόβλημα και γι' αυτό ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός καταψηφίζει.

Και στο σημείο αυτό, θα ήθελα να προσθέσω και ένα πολιτικό θέμα για να καταλάβετε τι συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, θα ήθελα για λίγο την ανοχή σας.

Χθες ήρθαν στο γραφείο μου, κυρία Υπουργέ, δέκα καταστηματαρχές από αυτούς των οποίων τα καταστήματα είχαν καταστραφεί από τα γεγονότα του Δεκεμβρίου. Ο τότε Πρωθυπουργός είχε πει ότι εγγυάται στο λόγο της τιμής του ότι θα πάρουν τα λεφτά τους. Έγιναν, λοιπόν, επιτροπές, επιμελητήρια, μηχανικοί κ.λπ. και για να μη σας τα πολυλογώ, βγήκαν τα χρήματα, αλλά και οι εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου εδώ και έξι μήνες παρακαλώ!

Εδώ και έξι μήνες, λοιπόν, έχουν βγει οι εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου που έχουν εγκρίνει τις μελέτες για τη ζημιά που έχει υποστεί ο κάθε καταστηματαρχής. Εδώ και έξι μήνες οι καταστηματαρχές, κυρία Υπουργέ, γυρνάνε τις τράπεζες με τις εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου ανά χείρας και εδώ και έξι μήνες οι τράπεζες τους λένε ότι δεν τους ενδιαφέρουν οι εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου!

Και σας ερωτώ: Πού ήταν η Κυβέρνησή σας -μιλάμε για έξι μήνες που στην εξουσία είναι το ΠΑΣΟΚ- εδώ και έξι μήνες -αφού λέτε, κύριε συνάδελφε, ότι εσείς θα ελέγξετε τα 25 δισεκατομμύρια- και δεν «έπιασε από το αυτάκι» τις τράπεζες να τους πει ότι είναι υποχρεωμένες να δώσουν το δάνειο, όταν έρχεται ένας πολίτης στην τράπεζα με εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου και με απόφαση υπογεγραμμένη -προσέξτε, γιατί τις ξέρω τις αποφάσεις- από τον Πρωθυπουργό της χώρας; Διότι για να υπάρχει αυτή η τράπεζα, έχει πάρει προηγουμένως από το κορόιδο τον Έλληνα φορολογούμενο, κύριε συνάδελφε, τα 28 δισεκατομμύρια και άλλα 70 με 80 στην ουσία με ομόλογα του ελληνικού δημοσίου.

Ελέγξατε, λοιπόν, τις τράπεζες -και σας μιλάω για συγκεκριμένα πράγματα- που γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια -για να μην πω τίποτε άλλο, γιατί είμαι μέσα στη Βουλή- τις εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου που έχουν στα χέρια τους οι πολίτες και την υπογραφή του Γιώργου Παπανδρέου; Όχι! Μάλιστα.

Εσείς, λοιπόν, που δεν τα καταφέρατε και έξι μήνες οι πολίτες ταλαιπωρούνται και δεν έχουν πάρει ευρώ, εσείς τώρα θα ελέγξετε τις τράπεζες στα 25 δισεκατομμύρια! Ε, δεν σας εμπιστευόμαστε! Τόσο απλά είναι τα πράγματα. Διότι αν μπορούσατε, θα το είχατε κάνει.

Και έρχομαι τώρα πολύ γρήγορα στο σχέδιο νόμου, για να σας εξηγήσω γιατί το καταψηφίζουμε. Ήρθε ο κ. Παπουτσή και κατηγορήσε τον κ. Πλακωτάκη. Επί τη ευκαιρία, θα ήθελα και εγώ να ευχηθώ «καλή επιτυχία» στον κ. Πλακωτάκη, γιατί είναι ένας νέος και αξιοπρεπής συνάδελφος. Οι πολιτικοί μπορεί να είμαστε αντίπαλοι, αλλά μεταξύ μας μπορούμε να έχουμε ευγένεια.

Ήρθε, λοιπόν, ο κ. Παπουτσή και κατηγορήσε τον κ. Πλακωτάκη για το ότι είναι, όπως λέει, ο καλύτερος εκπρόσωπος αυτών που δυνητικά θα ήθελαν να έρθουν στην Ελλάδα. Δεν ξέρω αν το καταλάβατε, αλλά αυτό δεν ήταν κατηγορία. Μάλιστα, αυτό θα έπρεπε να προβλημάτιζε τον κ. Παπουτσή. Διότι έρχεστε εδώ, κυρία Υπουργέ, λέγοντάς μας ότι ο διακηρυγμένος στόχος σας είναι να φέρετε στην Ελλάδα αυτούς που δραστηριοποιούνται στην κρουαζιέρα, για να έρθουν περισσότερα χρήματα στη χώρα. Μάλιστα. Δηλαδή για να το καταλάβουμε, αντικειμενικός μας στόχος δεν είναι τα χαρτιά και οι νόμοι. Τα χαρτιά και οι νόμοι που φέρνουμε είναι το μέσον για να πετύχουμε το μείζον, το στόχο μας δηλαδή, που είναι να έρθουν λεφτά.

Άρα, αν δεχθούμε ότι ο κ. Πλακωτάκης έχει επιχειρήματα τα οποία θα ήθελαν να πουν αυτοί οι οποίοι δραστηριοποιούνται στο χώρο της κρουαζιέρας, θα έπρεπε να τον είχατε ακούσει.

Και προσέξτε, γιατί ο κ. Παπουτσή του αναγνώρισε αυτόν το

ρόλο, γιατί τον αναγόρευσε ως εκπρόσωπο αυτών των εταιρειών. Τον αναγνώρισε, δηλαδή, ως εκπρόσωπο ποιων; Τον αναγνώρισε ως εκπρόσωπο των πελατών που θέλουμε να φέρουμε. Και ξέρετε, από τον «ΑΒ Βασιλόπουλο» και τις εκδόσεις «Γεωργιάδη» μέχρι την Ελληνική Δημοκρατία, ο πελάτης έχει πάντα δίκιο. Έτσι δουλεύει το σύστημα.

Αν, λοιπόν, σας είπε ο κ. Πλακιωτάκης κάποια πράγματα που ο κ. Παπουτσής αναγνώρισε ότι είναι αυτά που θα ήθελαν να πουν αυτοί οι επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στο χώρο της κρουαζιέρας, καλά θα κάνετε να τον είχατε ακούσει με μεγαλύτερη προσοχή.

Φυσικά, η κριτική παραμένει πάντα και στον κ. Πλακιωτάκη, γιατί δεν μας εξήγησε, όπως δεν έκανε και ο κ. Τζαβάρας, γιατί δεν τα κάνετε αυτά τα πέντε χρόνια που ήσασταν κυβέρνηση. Είχατε επί πέντε χρόνια την εντολή να τα κάνετε.

Εγώ πιστεύω βαθύτατα πως αν είχατε κάνει αυτά και άλλα δέκα, θα μένατε στην εξουσία πενήντα χρόνια. Βλέπατε επί πέντε χρόνια την ιστορία να τρέχει, «ξυνόσασταν», «είχατε φαγούρα», δεν ξέρω τι κάνετε και δεν τα κάνετε και τώρα βλέπετε αυτούς να κυβερνάνε. Αυτή είναι η δική σας ευθύνη. Η Νέα Δημοκρατία δεν έδωσε απάντηση σ' αυτό. Και αυτό το λέω, γιατί θα πρέπει να είμαστε ειλικρινείς.

Εγώ θα ήθελα πολύ να μου πει ο κ. Τζαβάρας ότι δεν τα κάναμε για τον άλφα, βήτα ή γάμα λόγο. Εγώ, όμως, δεν έχω ακούσει ακόμα επιχείρημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Κλείνοντας, θα ήθελα να προσθέσω το εξής.

Κυρία Υπουργέ, χθες μας φέρατε τη σύμβαση. Βέβαια, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι για μας το μείζον δεν είναι οι όροι της συμβάσεως. Εμείς θεωρούμε ότι η ύπαρξη αυτής καθ' αυτής της συμβάσεως ως ένα επιπλέον γραφειοκρατικό εμπόδιο στην προσπάθεια κάποιου να επιλέξει την ελληνική αγορά θα λειτουργήσει αποτρεπτικά. Αυτό είναι το επιχείρημά μας.

Και εξηγώ τι εννοώ. Εγώ, για παράδειγμα, είμαι ένας επιχειρηματίας κρουαζιέρας και έχω να επιλέξω μεταξύ Ιταλίας, Ισπανίας, Τουρκίας, Αιγύπτου, Μάλτας κλπ. και Ελλάδας. Οι άλλοι δεν μου ζήτηνε τίποτα, ενώ η Ελλάδα μου ζητάει αυτά. Θα έλεγα «άσε, ρε αδερφέ, να πεινάσουν λίγο ακόμα και να έρθουν και χωρίς αυτά». Έτσι θα σκεφτόμουν ως επιχειρηματίας. Αυτό θα κάνουν και οι επιχειρηματίες. Και πιθανολογώ ότι δεν θα έρθει κανένας στην Ελλάδα. Το νομοθέτημα θα αποτύχει. Ο λόγος, δηλαδή, για τον οποίο το καταψηφίζουμε είναι γιατί πιστεύω ότι θα αποτύχει.

Και κλείνοντας, όσον αφορά το επιχείρημα που θέσατε για το ότι οι ίδιοι το ζήτησαν, γιατί ήθελαν να έχουν ένα σταθερό επιχειρηματικό περιβάλλον, θα ήθελα να σας πω ότι από χθες έχω θέσει ένα ερώτημα το οποίο η σύμβαση έκανε πιο έντονο.

Στο άρθρο 4 παράγραφος 2 της συμβάσεως, όπως τουλάχιστον μας την παρουσιάσατε, έχει το δικαίωμα ανά πάσα στιγμή ο Υπουργός να αλλάζει το ύψος των εισφορών.

Θα μου επιτρέψετε, κυρία Υπουργέ, να σας διαβεβαιώσω –και δεν είμαι πλειοκτήτης, αλλά ένας ταπεινός βιβλιοπώλης, αλλά δόξα τω Θεώ, έχω κάνει και συμβάσεις στη ζωή μου και συμβόλαια και έχω καταφέρει να σταθμίσω μέσα μου τι με συμφέρει και τι όχι– ότι κανένας επιχειρηματίας στον κόσμο δεν πρόκειται να υπογράψει σύμβαση, όταν από τη μια του λέτε στο νόμο «7% και μείον σε κάθε λιμάνι που θα πηγαίνεις...» και όλα αυτά που του λέτε, αλλά μέσα στη σύμβαση έχετε το δικαίωμα μονομερώς να αλλάξετε ανά πάσα στιγμή το ύψος αυτού του ποσού. Εάν αυτό παραμένει στη σύμβαση, τότε δεν έχετε σταθερό επιχειρηματικό περιβάλλον.

Επίσης, θα ήθελα μια απάντηση όσον αφορά το πώς μπορείτε να συνδυάσετε το επιχείρημα του σταθερού επιχειρηματικού περιβάλλοντος και αυτού του τύπου της συμβάσεως.

Εν πάση περιπτώσει, το καταψηφίζουμε, γιατί θεωρούμε ότι δεν θα επιτύχει το στόχο. Και ο στόχος είναι να έρθουν επιπλέον πλοία και να κάνουν πλόες στα ελληνικά λιμάνια και τα ελληνικά νησιά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Επειδή μόλις τώρα κα-

τέλαβα την Έδρα, θα ήθελα να ευχηθώ σε όλους τους συναδέλφους καλό φθινόπωρο.

Επίσης, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Βουλευτές κ. Ελισσάβητ Βόζεμπεργκ και κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης ζητούν άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Το Τμήμα εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το Τμήμα ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι έχουμε μία ακόμη παρέμβαση του κ. Δρίτσα για έξι λεπτά.

Κυρία Υπουργέ, κρίνετε ότι θα πρέπει να παρέμβετε πριν τον κ. Δρίτσα;

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Όχι, ας μιλήσει πρώτα ο κ. Δρίτσας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το λόγο έχει ο κ. Δρίτσας για έξι λεπτά, διότι πρόκειται για ένα είδος δευτερολογίας από την πλευρά του.

Κύριε Δρίτσα, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήδη από χθες το απόγευμα ζήτησα και από το Προεδρείο, αλλά κυρίως από την Κυβέρνηση και την παρισταμένη κυρία Υπουργό να αποσυρθεί αυτή η τροπολογία με την οποία αυξάνεται κατά 25 δισεκατομμύρια ευρώ η εγγυοδοσία προς τις τράπεζες. Φυσικά, δεν περίμενα ότι κάτι τέτοιο θα γινόταν δεκτό, όπως και δεν έγινε.

Όμως, η τοποθέτηση αυτή εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ είχε τη δική της βαρύτητα. Και σήμερα επιβεβαιώνεται ότι ορθώς επιλέξαμε να θέσουμε ζήτημα απόσυρσης αυτής της τροπολογίας, διότι ο Υπουργός κ. Παπακωνσταντίνου προσήλθε και εξέθεσε μια σειρά από σκέψεις, προβληματισμούς και σκέψεις προσωπικές, αλλά και της Κυβέρνησής του και εν συνεχεία έφυγε, χωρίς το Κοινοβούλιο –ή έστω το Τμήμα– κύριε Πρόεδρε, να έχει τη δυνατότητα να συμμετάσχει –και όχι μόνο διά των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, αλλά μέσω όλων των Βουλευτών του– σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα.

Και μ' αυτήν τη διαδικασία, λοιπόν, πρόκειται να ψηφιστεί η προσθήκη άλλων 25 δισεκατομμυρίων στα 28 δισεκατομμύρια του 2008 –όλα αυτά, δηλαδή, μαζί με τα διάφορα άλλα που δόθηκαν στην ίδια κατεύθυνση συνιστούν περίπου έναν πρακτικό προϋπολογισμό– που είναι εγγυήσεις και χρήματα του ελληνικού λαού από τα οποία κρίνονται ζητήματα τεράστιας σημασίας.

Δεν θα έπρεπε, κύριε Πρόεδρε, όταν έρχεται ένας Υπουργός και λέει «εγώ δίνω εγγυοδοσία, και δεν δίνω χρήματα», να μας πει γιατί προ ολίγων μόλις ετών, στην αντίστοιχη περίπτωση το 2008, κατηγορούσε τότε την προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ότι δίνει χρήματα του ελληνικού λαού και τώρα δεν δίνει;

Κοιτάξτε, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ μιλάει για δικομοταισμό, δεν εννοεί απλώς και μόνο την εναλλαγή δύο ισχυρών κομμάτων στην εξουσία. Αυτό θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι και επιλογή του ελληνικού λαού. Μιλάμε για δύο πολιτικούς οργανισμούς που διαρκώς τείνουν να ομοιάζουν και να επιλέγουν τις ίδιες πολιτικές και μάλιστα χωρίς να λογοδοτούν, όχι μόνο στον ελληνικό λαό, αλλά ούτε καν στο Κοινοβούλιο. Είναι, δηλαδή, χωρίς δημοκρατική νομιμοποίηση.

Και αυτό έχει συμβεί με αυτήν την Κυβέρνηση Παπανδρέου, την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με το διαφορετικό της πολιτικό πρόγραμμα και τα μηνύματά της προ των εκλογών και τη σημερινή της διαφορετική πολιτική, με τον πιο πανηγυρικό τρόπο.

Πώς μπορεί ένας Υπουργός Οικονομίας να καταθέτει μια τέτοια σοβαρότητας τροπολογία στο Θερινό Τμήμα της Βουλής, σε άσχετο νομοσχέδιο και να μην το φέρνει, έστω ως ένα σχέδιο νόμου, εάν θεωρεί ότι έχει ένα χαρακτήρα επείγοντος που πρέπει να καλύψει; Πώς μπορεί η ελληνική Βουλή να μην αναλαμβάνει τις ευθύνες της; Διότι, κύριε Πρόεδρε, δεν είναι αυτή απόφαση Κοινοβουλίου, δεν συμμετέχουν καν οι Βουλευτές. Έχουν ήδη μιλήσει όσοι ήθελαν να μιλήσουν, πριν εμφανιστεί ο κύριος Υπουργός.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, θα πρέπει να μας εξηγηθούν ορισμένα πράγματα. Τι είναι αυτή η περιφημη πραγματική οικο-

νομία, που εγγυάται ο κύριος Υπουργός ότι αυτή θα ωφεληθεί και προς αυτήν την κατεύθυνση θα κινηθούν αυτές οι εγγυήσεις, που παρέχει η εγγυοδοσία των 25 δισεκατομμυρίων ευρώ;

Ποιος κρίνει το ποια είναι η πραγματική οικονομία; Οι τράπεζες. Οι τράπεζες, όμως, κρίνουν με κριτήριο την εξυπηρέτηση της κερδοφορίας τους. Λειτουργεί αυτόματα αυτή η εξίσωση; Το κριτήριο τραπεζών για εξυπηρέτηση κερδοφορίας ισούται με την πραγματική οικονομία; Πραγματική οικονομία δεν είναι τα εκατοντάδες χιλιάδες μικρομεσαία νοικοκυριά, που συνθλίβονται αυτήν τη στιγμή και εξαφανίζονται από την παραγωγική διαδικασία της χώρας;

Αυτός, όμως, είναι στόχος των πολιτικών της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, όπως και όλων των νεοφιλελεύθερων κυβερνήσεων στην Ευρώπη, στη Γερμανία, παντού, η συμπίεση του εργατικού κόστους και η εξαφάνιση σημαντικών τμημάτων των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, η συγκεντροποίηση, σε λίγα χέρια, του πλούτου και της παραγωγικής διαδικασίας.

Γι' αυτήν την πραγματική οικονομία μιλάμε; Ποιος θα ορίσει αυτά τα κριτήρια, αν όχι ένας δημόσιος χώρος, μία κυβέρνηση, ένα κράτος, μία βουλή; Θα τα αναθέσουμε στις ιδιωτικές τράπεζες να τα ορίσουν τα κριτήρια της πραγματικής οικονομίας!

Εν πάση περιπτώσει, τα προηγούμενα 28 δισεκατομμύρια ευρώ, πού δόθηκαν; Δεν είναι εντελώς αναγκαίος ένας λεπτομερής και εξαντλητικός απολογισμός; Για να ξέρουμε, εν πάση περιπτώσει, πού θα δοθούν και αυτά τα 25 δισεκατομμύρια ευρώ.

Πολύ σωστά, επεσήμανε πριν ο συνάδελφος κ. Γεωργιάδης, ότι ήδη στο κείμενο της τροπολογίας και στην ειδική έκθεση αναφέρεται ότι υπάρχει ενδεχόμενη δαπάνη εις βάρος του ελληνικού δημοσίου από τυχόν κατάπτωση των πρόσθετων παρεχομένων εγγυήσεων και αυτό το δηλώνει η ίδια Κυβέρνηση, ότι δηλαδή, δίνει χρήματα, ανεξέλεγκτα στην πραγματικότητα, στο ιδιωτικό τραπεζικό σύστημα με κερδοσκοπικά κριτήρια. Αυτό, λέει ο κύριος Υπουργός αποτελεί διαδικασία παραγωγικής ανάπτυξης. Αυτό, επίσης, αποτελεί συνέχεια της πολιτικής του κ.Αλογοσκούφη, την οποία συνεχίζει ο κ. Παπακωνσταντίνου.

Πού είναι η δημοκρατική νομιμοποίηση; Πού είναι η διαφορά των πολιτικών των δύο κομμάτων; Πού είναι η διαφορετική προσέγγιση; Ποια είναι, εν πάση περιπτώσει, ακριβώς η λειτουργία της δημοκρατίας σ' αυτό τον τόπο;

Σωστά επισημάνθηκε ότι είχαμε ξεσηκωθεί οι πάντες, συμπεριλαμβανομένου και του ΠΑΣΟΚ. Εμείς παραμένουμε ξεσηκωμένοι. Έτσι πρέπει. Το ΠΑΣΟΚ πού είναι; Πού είναι απέναντι στα 28 δισεκατομμύρια ευρώ του κ. Αλογοσκούφη και στα 25 δισεκατομμύρια ευρώ του κ. Παπακωνσταντίνου;

Δεν είναι δυνατόν, λοιπόν, να μην τεθούν τα ζητήματα του δημοσίου πυλώνα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Δεν είναι δυνατόν να δίνονται 25 δισεκατομμύρια ευρώ και να περνάει στη ζούλα –κυριολεκτικά, και συγγνώμη για τη λέξη, κύριε Πρόεδρε– από τη Βουλή μία τέτοια απόφαση. Και από την άλλη μεριά, να μην τίθενται τα ζητήματα υπεράσπισης του δημόσιου πυλώνα της οικονομίας, των δημόσιων επενδύσεων, του ελέγχου με κριτήρια δημοσίου συμφέροντος των εγγυοδοτήσεων, των χορηγήσεων, των επιδοτήσεων, των οποιονδήποτε, που είναι ενταγμένες σε ένα συνολικό σχεδιασμό που κατατίθεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ συμπεριλάβετε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Συμπεριλαμβάνω, κύριε Πρόεδρε.

Κατά τα λοιπά, για μία ακόμα φορά, ο κύριος Υπουργός επιβεβαίωσε την πλήρη εξάρτηση από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Ένωση, την περίφημη τρόικα.

Θέλω μόνο μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, για να επαναλάβω την παράκλησή μου προς την κυρία Υπουργό, την κ. Κατσέλη, σχετικά με την αποδοχή της τροπολογίας, που έχουμε καταθέσει με γενικό αριθμό 175 και ειδικό 13, που αναφέρεται στη δυνατότητα που έχουν σε διάστημα δύο μηνών οι πολιτικοί υπάλληλοι του πρώην Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας που έχει διχαστεί, να καταθέσουν αίτηση για να μεταταγούν από το ένα Υπουργείο στο άλλο.

Έχουν εκτεθεί οι λόγοι, έχουν εκτεθεί τα επιχειρήματα. Δεν προκαλείται δαπάνη για το δημόσιο. Είναι προς το συμφέρον και

της διοίκησης και του δημοσίου. Από όσο γνωρίζω και η ηγεσία του πρώην Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, σήμερα Προστασίας του Πολίτη, ο Υπουργός, ο κ. Χρυσόχοιδης το έχει αποδεχθεί. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην προωθηθεί αυτή η ρύθμιση. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Θέλω να κάνω μία παρατήρηση κατά το μέρος που μερικές από τις σκέψεις σας αφορούσαν το Προεδρείο. Υπάρχει κοινοβουλευτική παράδοση και παραδοχή ότι η Κυβέρνηση είναι ενιαία. Μπορεί κάλλιστα να ερμηνευτεί ότι ο Υπουργός Οικονομικών εξέθεσε τις σκέψεις του και απήλθε, προφανώς για λόγους ανωτέρας βίας ή υπηρεσιακών ή άλλων καθηκόντων του.

Επίσης, το γεγονός ότι η Κυβέρνηση είναι ενιαία σημαίνει –και με τη συνάφεια των κυβερνητικών τομέων– ότι θα λάβετε στα ερωτήματά σας τις κατάλληλες απαντήσεις από την κ. Κατσέλη.

Το λόγο έχει η Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, κ. Λούκα Κατσέλη.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ολοκληρώνεται η συζήτηση που είχαμε δύο μέρες τώρα γι' αυτό το νομοσχέδιο και για τις τροπολογίες. Ακούστηκαν πολλά και από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, για το θέμα της τροπολογίας, για το τραπεζικό σύστημα.

Δεν θα μπω σε αυτήν τη συζήτηση, που είναι πολύ μεγάλη, αλλά νομίζω ότι θα είναι πολύ σημαντικό για τη Βουλή των Ελλήνων να υπάρξει μία πραγματικά ενδελεχής εισήγηση και μία συζήτηση σε επίπεδο και Επιτροπής αλλά και Ολομέλειας για το τραπεζικό σύστημα, για τη ρευστότητα του, για το ποια ήταν τα αποτελέσματα των 28 δισεκατομμυρίων ευρώ και για το γιατί είναι απαραίτητο να υπάρχει σε επίπεδο κάθε τράπεζας ένα σχέδιο, όπως είπε ο Υπουργός, για το πού θα πάει αυτή η πιστωτική επέκταση.

Εγώ θέλω να πω ένα μόνο πράγμα, απευθυνόμενη κυρίως στον κ. Δρίτσα, αλλά και στον κ. Γεωργιάδη και στους άλλους. Η πρότασή μας, όταν είχαν γίνει τα 28 δισεκατομμύρια, ήταν ότι έπρεπε να είχε συσταθεί ένα ταμείο –αν θυμόσαστε– αναχρηματοδότησης, έτσι ώστε όταν δίνονται ενισχύσεις προς το τραπεζικό σύστημα –όπως είχε γίνει στη Γαλλία– να υπάρχει ένα ταμείο, στο οποίο θα καταβάλουν οι τράπεζες τότε αντίστοιχης αξίας δάνεια προς την πραγματική οικονομία. Αυτό το ταμείο, λόγω της χρηματοπιστωτικής κρίσης, έτσι όπως διαμορφώθηκε τους τελευταίους μήνες, δεν έχει μπορέσει ακόμη να συσταθεί. Είμαστε στην τελική ευθεία να γίνουν τα πρώτα βήματα σύστασης ενός τέτοιου ταμείου.

Επομένως, αυτήν τη στιγμή, ως απόρροια της χρηματοπιστωτικής κρίσης και της στεγνότητας στην αγορά και της πιστωτικής ασφυξίας, οι ίδιες οι τράπεζες αντιμετωπίζουν ένα πρόβλημα ρευστότητας και ένα πρόβλημα άντλησης κεφαλαίων και από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία λόγω του συστημικού ρίσκου ουσιαστικά υποβαθμίζει. Για κάθε 1 ευρώ οι ελληνικές τράπεζες παίρνουν πολύ πολύ λιγότερο, λόγω της χρηματοπιστωτικής κρίσης, λόγω και της υποβάθμισης των ελληνικών ομολόγων.

Γι' αυτό ήταν απαραίτητο και είναι απαραίτητο αυτήν τη στιγμή, εάν θέλουμε να πάει κάτι στην οικονομία, να υπάρχουν εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου. Υπάρχει το ρίσκο αυτό που είπατε. Βεβαίως. Γι' αυτό ο Υπουργός Οικονομικών δεσμεύθηκε στη Βουλή, προκειμένου να δοθούν οι εγγυήσεις προς κάθε τράπεζα, ότι θα υπάρξει υποχρέωση κάθε τράπεζας να καταβάλει ένα εμπεριστατωμένο σχέδιο για την πιστωτική επέκταση την οποία προβλέπει. Αλλά, είναι ένα θέμα πάρα πολύ σοβαρό, ένα θέμα το οποίο θα κρίνει –αν θέλετε– και την αναπτυξιακή δυναμική της οικονομίας τους επόμενους μήνες και τον επόμενο χρόνο και πιστεύω και είμαι σίγουρη ότι στην αρμόδια επιτροπή θα δοθεί η ευκαιρία και στον Υπουργό και σε όλους εμάς να κάνουμε τεκμηριωμένες εισηγήσεις και μια ουσιαστική συζήτηση.

Εγώ θέλω να έλθω στο νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι, ένα νομοσχέδιο που πραγματικά είναι ένα αναπτυξιακό νομοσχέδιο. Άκουσα με προσοχή τις γνώμες όλων των συναδέλφων Βουλευ-

τών. Ακόμη δεν έχω κατανοήσει, αν εξαιρέσει κανείς τη θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας που είναι μια πολύ διαφορετική θέση, ποιο είναι, πραγματικά, το βασικό επιχείρημα για τη μη ψήφιση του νομοσχεδίου.

Πριν, όμως, μπω σε δύο-τρεις παρατηρήσεις επί του νομοσχεδίου και των όσων ελέγχθησαν, επιτρέψτε μου να πω δύο λόγια γενικότερα για το θέμα της ανάπτυξης και γιατί αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα βαθύτατα αναπτυξιακό νομοσχέδιο.

Όλοι μιλάμε για ανάπτυξη και το στοίχημα της ανάπτυξης είναι ένα εθνικό στοίχημα. Νομίζω ότι σε αυτό μπορούμε όλοι να συμφωνήσουμε. Θα πρέπει, όμως, να καταλάβουμε ότι η ανάπτυξη δεν γίνεται αυτόματα. Δεν είναι αποτέλεσμα ενός νόμου, μιας ρύθμισης ούτε καν ενός Υπουργείου. Είναι, πραγματικά, αποτέλεσμα μιας συστράτευσης όλων των φορέων, όλων των Υπουργείων οπωσδήποτε, αλλά κυρίως όλων των παραγωγικών και κοινωνικών φορέων του τόπου μας. Αν δεν αποφασίσουμε όλοι μαζί ότι θέλουμε να αλλάξουμε την παραγωγική βάση της χώρας, ότι πρέπει να γίνουν παραγωγικές αναδιαρθρώσεις, ότι πρέπει να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις, ώστε να υπάρξουν καινούργιες παραγωγικές μονάδες στον τόπο, οι οποίες να είναι βιώσιμες και ανταγωνιστικές σε ένα αμείλικτο διεθνές περιβάλλον, ότι είμαστε όλοι διατεθειμένοι να δουλέψουμε σκληρά γι' αυτό το θέμα, ο κάθε πολίτης, ο κάθε επιχειρηματίας, ο κάθε εργαζόμενος και ότι θα πρέπει να βάλουμε στην «μπάντα» νοσοτροπίες του παρελθόντος, αυτή η χώρα δεν θα έχει προοπτική. Ήδη, χάνουμε μερίδια σημαντικά σε όλους τους τομείς, ακόμα και μερίδια σε αγορές που έχουμε εν δυνάμει συγκριτικό πλεονέκτημα.

Η κρουαζιέρα είναι ένα πάρα πολύ καλό παράδειγμα. Ουσιαστικά, κλείσαμε από μόνοι μας την αγορά. Πυροβολήσαμε τους εαυτούς μας και πολλές φορές φοβάμαι ότι αυτοκτονούμε συλλογικά με τις γραφειοκρατικές διαδικασίες, με τις νοσοτροπίες, με τα δήθεν ιδεολογήματα.

Επομένως εάν θέλουμε να έχουμε ποιοτική παραγωγή στον τόπο, εάν θέλουμε τα επόμενα χρόνια να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας στον τόπο, πρέπει να σκύψουμε με πολλή προσοχή πάνω σε κάθε ζήτημα, να δούμε ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να προχωρήσουμε, χωρίς βεβαίως –και το τονίζω αυτό– να ακυρώσουμε βασικά ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα. Και σ' αυτό το νομοσχέδιο είναι κοινωνικό και ατομικό δικαίωμα ο μισθός, ο οποίος συμφωνείται στην Εθνική Συλλογική Σύμβαση και γι' αυτό μου κάνει έκπληξη αυτό που άκουσα από τον κ. Παφίλη ότι θα είναι μισθοί πείνας.

Μέσα στη σύμβαση, αγαπητοί συνάδελφοι, ακριβώς κατοχυρώνεται η Εθνική Συλλογική Σύμβαση, οι ισχύουσες διατάξεις και επίσης, κατοχυρώνεται και το θέμα της ασφάλισης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ελληνική νομοθεσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, να χρειαστώ λίγο χρόνο ακόμη.

Επομένως αν στόχος μας είναι η παραγωγική αναδιάρθρωση και η ποιοτική, ανταγωνιστική παραγωγή στον τόπο, αυτό πρέπει να το κάνουμε με μεγάλες ρυθμιστικές τομές. Και το προωθούμε εδώ και οκτώ μήνες με συνέπεια, τομές που έχουν να κάνουν με την απλούστευση των διαδικασιών ίδρυσης, αδειοδότησης λειτουργίας επιχειρήσεων, τομές για το άνοιγμα των αγορών και των κλειστών επαγγελματιών, τομές για την αναβάθμιση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, τομές για τη μείωση της τιμής των φαρμάκων, τομές για τη διαφάνεια των τιμών στο ράφι, τομές για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, τομές για την προστασία του καταναλωτή.

Είναι αποτέλεσμα, επίσης, σωστής και αποτελεσματικής χρήσης των δημοσίων πόρων. Πρέπει να «μπει φρένο» σε αυτό που γινόταν για πάρα πολλά χρόνια, στη διασπάθιση δημοσίων πόρων. Και γι' αυτό υπογράψαμε επιχειρησιακές συμφωνίες υλοποίησης με τα αρμόδια Υπουργεία και με κάθε περιφέρεια, ώστε τα χρήματα του ΕΣΠΑ, αλλά και οι εθνικοί πόροι να πιάσουν τόπο στην ελληνική περιφέρεια. Και ωριμάζουμε τα έργα, έτσι ώστε πραγματικά να υπάρχουν αναπτυξιακά έργα στην ελληνική περιφέρεια και τα καταφέρνουμε. Έχουμε αυξήσει το ποσοστό απορρόφησης του ΕΣΠΑ από 3,5% που το παραλάβαμε σε 9% περίπου -8,9% και κάτι- και μέχρι το τέλος του χρόνου έχουμε

θέσει ένα στόχο να ξεπεράσουμε το 15%.

Αλλά, πάνω απ' όλα, αυτό που έχει σημασία είναι να χρησιμοποιήσουμε σωστά και αποτελεσματικά τους δημοσious πόρους, να μη γίνεται μοίρασμα χρημάτων δεξιά και αριστερά και πραγματικά να πάει εκεί που πιάνει τόπο, σε μεγάλα, σημαντικά, μικρότερα και μεγάλα έργα στην ελληνική περιφέρεια.

Ο τρίτος πυλώνας αυτής της στρατηγικής, πέρα από τις ρυθμιστικές του τομές και τη στήριξη των δημοσίων επενδύσεων και τη σωστή χρήση των δημοσίων πόρων, είναι πραγματικά η ενεργοποίηση των ιδιωτικών επενδύσεων, όχι μόνο μέσω κινήτρων, αλλά μέσω απλούστευσης όλου αυτού του γραφειοκρατικού μηχανισμού που έχει καταδυναστεύσει την ελληνική οικονομία τόσα χρόνια. Και ψηφίσαμε ήδη το νόμο για την απλούστευση της ίδρυσης και θα φέρουμε στη Βουλή πολύ σύντομα το νόμο για την απλούστευση της διαδικασίας αδειοδότησης. Και από τις 17 Οκτωβρίου ακριβώς και μετά θα ιδρυθούν οι πρώτες επιχειρήσεις σε μία μέρα, έτσι όπως έχουμε δεσμευθεί και έχουμε ψηφίσει.

Η ενεργοποίηση των ιδιωτικών επενδύσεων και η κινητοποίηση, τόσο από Έλληνες, όσο και από ξένους επενδυτές, δεν γίνεται αυτόματα. Χρειάζεται πάρα πολύ ουσιαστική δουλειά. Χρειάζονται καινούργια κίνητρα.

Ολοκληρώθηκε χθες η διαβούλευση για τον αναπτυξιακό νόμο και την επόμενη εβδομάδα θα έλθει στη Βουλή για συζήτηση και ψήφιση ο νόμος αυτός, που βάζει μία τελειάα διαφορετική φιλοσοφία, μια φιλοσοφία στήριξης της καινοτομίας, στήριξης της ανταγωνιστικότητας, στήριξης της ποιοτικής παραγωγής στον τόπο μας και για τα προϊόντα και για τις υπηρεσίες με ειδικά καθεστώτα για καινοτομικές δράσεις.

Έτσι, πραγματικά, οι νέοι επιστήμονες θα μπορούν να παράγουν στον τόπο τους. Έτσι, θα μπορούμε να έχουμε ένα σωστό πλαίσιο για την υγιή επιχειρηματικότητα, γιατί ουσιαστικά ένα από τα στοίχημα της ανάπτυξης είναι να ενισχυθεί η υγιής επιχειρηματικότητα. Δηλαδή, αυτοί που θέλουν να δημιουργήσουν στον τόπο μας, να κάνουν να το κάνουν.

Και, βεβαίως, ο τέταρτος μεγάλος πυλώνας έχει να κάνει με τη στήριξη των βιώσιμων επιχειρήσεων, μέσα στο 2010 και το 2011, που είναι χρονιές που λόγω της χρηματοπιστωτικής κρίσης και λόγω του μνημονίου που έχουμε, είναι πολύ δύσκολες χρονιές ιδιαίτερα για τους μικρούς και μεσαίους επιχειρηματίες. Και γι' αυτό υπογράψαμε το συμβόλαιο στήριξης των μικρομεσαίων ύψους 9 δισεκατομμυρίων, γι' αυτό δίνουμε μάχη για την εφαρμογή του και προωθούμε νέα εργαλεία, όπως το Ταμείο Επιχειρηματικότητας το οποίο το υπέγραψα σήμερα, έτσι ώστε από τον Οκτώβριο και μετά να υπάρχει κατευθείαν ρευστότητα στην αγορά και, αν θέλετε, μία αντίρροπη δύναμη, όταν αυτήν τη στιγμή υπάρχει η πιστωτική ασφυξία μέσω του τραπεζικού συστήματος. Και προωθήσαμε τις διατάξεις για τη ρύθμιση χρεών τόσο για τις μικρές επιχειρήσεις, όσο και για τα νοικοκυριά, καθώς και μία σειρά μέτρων για την εποπτεία στην αγορά.

Αν, λοιπόν, ο μεγάλος μας εθνικός στόχος είναι αυτή η αναπτυξιακή διαδικασία, αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι ακριβώς ένα πετραδάκι σ' αυτήν τη στρατηγική, αλλά πολύ σημαντικό. Είναι μία μεγάλη ρυθμιστική τομή. Ανοίγει την αγορά και ταυτόχρονα προωθεί δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις και συμπράξεις του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα με κανόνες.

Και επειδή άκουσα πολλά για τη σύμβαση, είναι η πρώτη φορά, αγαπητοί συνάδελφοι, αν δεν απατώμαι, που δίνεται σύμβαση και κοινή υπουργική απόφαση που θα βγει στη Βουλή για συζήτηση. Είναι η πρώτη φορά! Και εντάσσεται ακριβώς στη λογική της διαφάνειας και της ανάγκης που έχει αυτή η Κυβέρνηση να ακούσει από τους Βουλευτές τη γνώμη τους για κάτι το οποίο δεν είναι νομοθέτημα, αλλά είναι κάτι για το οποίο πραγματικά θέλουμε να ακούσουμε τη γνώμη σας και την εμπειρία σας που τα σεβόμαστε.

Και χαίρομαι που το κάναμε. Και ευχαρίστως δεχόμαστε μία πολύ σωστή παρατήρηση που μας είχε διαφύγει στο άρθρο 4, κεφάλαιο 2, εκεί που λέει ότι το ύψος της εισφοράς αναπροσαρμόζεται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Μετά τη συζήτηση που έγινε, το επισημάναμε και ουσιαστικά αυτό θα γίνει σε περίπτωση παρα-

τάσεως –γιατί περί αυτού πρόκειται, όταν γίνει παράταση της σύμβασης στο τέλος της τριετίας- με συμφωνία των μερών.

Αυτή ήταν η σκέψη πίσω από τη σύμβαση. Και έτσι θα μπει, διότι αλλιώς δεν έχει νόημα, εφ' όσον βάσεις ένα πλαίσιο. Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, η σύμβαση πρέπει να υπάρχει. Και πρέπει να υπάρχει, διότι βασικά οι τρεις όροι που θέτουμε του άρθρου 1 του νόμου –για τους οποίους δεν άκουσα κανέναν, μα κανένα συνάδελφο να λέει ότι δεν πρέπει να μπουν- πρέπει να ενσωματώνονται στη σύμβαση. Ουσιαστικά, είναι βασικά δικαιώματα και υποχρεώσεις που πρέπει να αποτυπωθούν σε μία σύμβαση μερών. Και είναι μία σύμβαση, για την οποία δεν έχει καμμία αντίρρηση καμμία από τις επιχειρήσεις με τις οποίες ήρθαμε σε επαφή και συζητήσαμε.

Θα αναφερθώ τώρα στο θέμα που έθεσε ο κ. Δρίτσας για την τροπολογία.

Αγαπητέ συνάδελφε, τα δύο Υπουργεία αποφασίσαμε να μην κάνουμε την αλλαγή αυτή ως τροπολογία, γιατί αυτό θέτει μία σειρά από νομικά ζητήματα. Βγαίνει, όμως, την επόμενη εβδομάδα μία κοινή απόφαση των δύο Υπουργών, που θα καλεί τους υπαλλήλους, το πολιτικό προσωπικό που υπηρετεί στις δύο γενικές γραμματείες, να δηλώσουν πού θέλουν να πάνε και τις γενικές γραμματείες να δηλώσουν βασικά τις ανάγκες τους, έτσι ώστε να μπορεί να γίνει αυτή η επιλογή και η σωστή χρήση του ανθρώπινου δυναμικού. Άρα, η βούλησή σας που είναι και δική μας βούληση –και ήταν πάντοτε η βούλησή μας- θα ρυθμιστεί με μία κοινή υπουργική απόφαση.

Κλείνω, αγαπητοί συνάδελφοι, λέγοντας ότι αυτό το σχέδιο νόμου είναι πραγματικά μία τομή για την ελληνική οικονομία, γιατί ανοίγει προοπτικές. Δεν είναι πανάκεια. Δεν θα πει ότι επειδή ψηφίζουμε ένα νόμο, θα έχουμε αυτόματα ουσιαστικά αναπτυξιακά αποτελέσματα, γιατί αυτό θα εξαρτηθεί και από μία σειρά άλλες ενέργειες που έχουν να κάνουν με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και με το πώς θα στηρίξει τους τουρίστες οι οποίοι έρχονται και επισκέπτονται ένα λιμάνι, έχουν να κάνουν με την περιφέρεια. Πρόκειται για δημόσιους πόρους οι οποίοι θα πρέπει να κατευθυνθούν στα λιμάνια και στις γύρω περιοχές για την αναβάθμιση των υποδομών εκεί. Πρόκειται για ενέργειες που έχουν να κάνουν με τους ιδιώτες τους ίδιους και τις εταιρείες. Και γι' αυτό δίνουμε τη δυνατότητα οι ίδιοι να κάνουν προτάσεις για αναβάθμιση, για επενδύσεις και για συμπράξεις με το ελληνικό δημόσιο, προκειμένου για τις ελληνικές υποδομές και υπηρεσίες.

Είναι ένα νομοθέτημα που έχει να κάνει με ενέργειες όλων των άλλων Υπουργείων, αλλά ουσιαστικά αυτήν τη στιγμή ανοίγει ένα καινούργιο δρόμο για τη θαλάσσια κρουαζιέρα, για το θαλάσσιο τουρισμό, για την ανάπτυξη του τόπου μας.

Ευχαριστώ πολύ για όλες τις παρατηρήσεις σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Κατσέλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, νομίζω ότι θα πρέπει άπαξ διά παντός σ' αυτήν την Αίθουσα να ξεκαθαριστεί το θέμα εάν ή όχι η Κυβέρνηση υποχρεούται να λάβει νέα μέτρα με βάση το ισχύον μνημόνιο, όχι το επικαιροποιημένο, αλλά το ένα και μοναδικό που ισχυρίζεστε ότι είναι και το μόνο δεσμευτικό.

Και ερωτώ το εξής, για να απαντήσετε. Υπάρχει διάταξη σ' αυτό το μνημόνιο που λέει ότι σε περίπτωση που δεν προκύψουν τα αναμενόμενα, τα προσδοκώμενα αποτελέσματα από τα μέτρα που θα πάρει η Κυβέρνηση, υποχρεούται να λάβει καινούργια μέτρα; Και εν όψει αυτής της ρύθμισης, με δεδομένο ότι ήδη έχουν προκύψει αστοχίες τουλάχιστον όσον αφορά το ζήτημα της υστέρησης των εσόδων, είστε υποχρεωμένοι με βάση το μνημόνιο να πάρετε νέα μέτρα;

Επιτέλους, αυτός ο εμπαιγμός πρέπει να σταματήσει! Υπεύθυνα, λοιπόν, καλείστε να απαντήσετε στην Εθνική Αντιπροσωπεία και στον ελληνικό λαό, με τις δεσμεύσεις του ενός και μοναδικού μνημονίου το οποίο έχετε υπογράψει, αν είστε άνευ άλλου τινός υποχρεωμένοι σε περίπτωση που τα μέτρα σας δεν

έχουν τα προσδοκώμενα, τα στοχευόμενα αποτελέσματα, να πάρετε καινούργια μέτρα! Πρέπει να σταματήσει ο εμπαιγμός!

Ένα δεύτερο ζήτημα είναι το εξής: Κυρία Υπουργέ, πράγματι, είναι πρωτοφανής η διάταξη του άρθρου 1, παράγραφος 1, περίπτωση γ', αυτή δηλαδή που το συγκεκριμένο νομοσχέδιο επιχειρεί να εισάγει σαν προϋπόθεση, προκειμένου μία εταιρεία, πλοιοκτήτρια ή εφοπλιστική, για να πάρει το προνόμιο της διενέργειας περιηγητικών πλόων στα ελληνικά νησιά, να υφίσταται τη δέσμευση της υπογραφής αυτής της σύμβασης.

Και πράγματι, το σχέδιο αυτής της σύμβασης που μας διανεμήθηκε, μετά από προσεκτική ανάγνωση, για ένα μόνο πράγμα μιλάει, δηλαδή για το ότι κατά τρόπο που δεν συμβιβάζεται με τα δογματικά θεμέλια του νομικού μας και του δικαίου μας συστήματος, εσείς εγκαινιάζετε μία πρακτική που θα μπορούσε να ονομαστεί «συμβατικοποίηση» ή «σχετικοποίηση» της εφαρμογής των νόμων στην ελληνική επικράτεια.

Γνωρίζετε –γιατί και παιδεία και καλλιέργεια και επιστημονική κατάρτιση ζηλεύτη διαθέτετε- ότι σ' αυτήν τη χώρα, σ' αυτόν τον τόπο, ήδη από τις αρχές που το ελληνικό έθνος άρχισε να συνειδητοποιεί τον εαυτό του με το κίνημα του Νεοελληνικού Διαφωτισμού, η δημοκρατία είχε ονομαστεί και «Νομαρχία».

Και αυτή η «Νομαρχία», λοιπόν, επιβάλλει στην Ελλάδα οι νόμοι να εφαρμόζονται άνευ άλλου τινός, χωρίς να εξαρτώνται από την προηγούμενη σύμβαση που δημοσίου με εκείνον ο οποίος υπόκειται στην εφαρμογή των νόμων. Είναι αδιανόητο να καλείτε επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα να συμβληθούν μαζί σας για το ότι πρέπει να εφαρμόζουν τους νόμους που έχει ψηφίσει η ελληνική Βουλή. Ειλικρινά σας λέγω, είναι και αυτήν την ώρα χρόνος να αποσύρετε αυτού του είδους τα τεχνάσματα. Τρίζουν τα θεμέλια του δικαίου μας συστήματος.

Ο κύριος Πρόεδρος που διευθύνει τη συζήτηση αντιλαμβάνεται και με την παιδεία του και με την κατάρτισή του, ότι πλέον κινούμεθα οριακά σε περιοχές όπου μόνο κίνδυνος μπορεί να προκύψουν για την ίδια τη λειτουργία της δημοκρατίας. Ιδιωτικοποιείται η εφαρμογή των νόμων, ιδιωτικοποιείται το δημόσιο στις πολύ βασικές και στοιχειώδεις εκδηλώσεις της κρατικής αυθεντίας. Προσέξτε πάρα πολύ.

Περίμενα βεβαίως να δω και τη διάταξη του άρθρου 6, όπου με βάση τη διάταξη του άρθρου 1 παράγραφος 1γ', μεταξύ των άλλων ορίζεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ότι θα πρέπει να είναι αντικείμενο της σύμβασης αυτής και οι επενδύσεις που θα κάνουν οι συγκεκριμένοι πλοιοκτήτες ή οι συγκεκριμένοι εφοπλιστές. Αντ' αυτού διαβάζουμε επί λέξει: «Η εταιρεία δύναται να υποβάλει σχέδιο εκσυγχρονισμού των λιμενικών υποδομών». Υπό ποια έννοια αυτό αποτελεί συμβατική δέσμευση; Η δυνητική, λοιπόν, διατύπωση οδηγεί αβίαστα στο ερμηνευτικό συμπέρασμα ότι άμα θέλει κάνει, άμα δεν θέλει δεν κάνει. Άραγε, ποιος ο λόγος να έχετε περιλάβει σε αυτήν τη νομοθετική ρύθμιση ως στοιχείο απαραίτητο του περιεχομένου της σύμβασης τη διενέργεια επενδύσεων, όσον αφορά το θέμα του εκσυγχρονισμού των λιμενικών υποδομών;

Και ερωτώ: Εάν αυτήν τη σύμβαση δεν την είχατε υπογράψει ή δεν την είχατε καταστήσει όρο για την παροχή, την αναγνώριση του προνομίου της εκτέλεσης περιηγητικών πλόων από αλλοδαπούς από τρίτες χώρες στην Ελλάδα, σε τι η νομοθεσία μας θα είχε καταστεί πλουσιότερη, αποτελεσματικότερη, επωφελέστερη για το κοινωνικό σύνολο; Και εκτός των άλλων, αυτή ακριβώς η ασάφεια, αυτή ακριβώς η ανασφάλεια, αυτή, λοιπόν, η εξάρτηση από τη βούληση του εκάστοτε Υπουργού του περιεχομένου της σύμβασης ως όρου και προϋπόθεσης, δεν νομίζετε ότι μας καθιστά εντελώς κατώτερους, σε σχέση με τους ανταγωνιστές μας στη Μεσόγειο;

Υπό ποια έννοια μπορείτε να ισχυρίζεστε, ότι θέτοντας τέτοιου είδους προϋποθέσεις και όρους, άρα και περιορισμούς, διευκολύνετε και ενισχύετε την ανταγωνιστικότητά μας; Η ανταγωνιστικότητα ενισχύεται, μόνο όταν το νομοθετικό περιβάλλον και το οικονομικό και το κανονιστικό έχουν λιγότερα εμπόδια απέναντι στην εγκατάσταση επιχειρήσεων στην Ελλάδα σε σύγκριση με τα εμπόδια που υπάρχουν στους δύναμι ανταγωνιστές μας. Σε σύγκριση, λοιπόν, με την Ιταλία και με την Ισπανία καλείστε

να απαντήσετε για τα εμπόδια που αφορούν όχι την ακτοπλοΐα, γιατί, πράγματι, και εγώ διαπιστώνω ότι υπάρχει μία σύγχυση. Κυρία Υπουργέ, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε -που σας τιμώ, πράγματι, και προσέχω πάρα πολύ τα λεγόμενά σας κάθε φορά που ανέρχεστε στο Βήμα- θα πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ της ακτοπλοΐας και της κρουαζιέρας. Υπάρχει μια βασική ουσιώδης, εγώ θα έλεγα και ρηγματική σχέση μεταξύ αυτών των δυο οικονομικών θεσμών.

Άρα, λοιπόν, δεν μπορούμε να προσεγγίζουμε το φαινόμενο της ανάπτυξης της τουριστικής, της ανάπτυξης του θαλάσσιου τουρισμού με παραστάσεις, με κριτήρια και με ρυθμίσεις που αφορούν την ακτοπλοΐα, που είναι η εκτέλεση ενός συγκοινωνιακού έργου, που γίνεται κάτω από ορισμένες ρυθμίσεις νομοθετικές και αφορά άλλου είδους επιχειρήσεις. Αφορά μετακίνηση επιβατών για συγκοινωνιακούς λόγους, όχι για λόγους αναψυχής. Εδώ μιλάμε για μια καθαρά τουριστική υπόθεση και γι' αυτό ακριβώς τα εργαλεία μας πρέπει να είναι εξειδικευμένα για την ενίσχυση αυτού του είδους της συγκεκριμένης ανάπτυξης.

Τελειώνω, κυρία Υπουργέ, με μια παράκληση, μια παράκληση την οποία από το Βήμα από τη διατύπωση, θα έλεγα και με στεντόρεια τη φωνή, εκφράζοντας όλον τον ελληνικό λαό και όλη την ελληνική ναυτοσύνη. Όσο πιο γρήγορα επανιδρύσετε το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, τόσο μεγαλύτερη και ωφέλιμότερη θα είναι η παρουσία σας, στο χώρο της εδώ και τρεις χιλιάδες χρόνια αθλούμενης επιχειρηματικότητας στο ναυτικό τομέα.

Εγώ, λοιπόν, μαζί με όλους τους Έλληνες σας παρακαλώ να αντιληφθείτε πόσο ολέθρια ήταν η κατάργηση αυτού του Υπουργείου, πόσα πολλά προβλήματα δημιούργησε και στην Ελλάδα και στην κοινωνία, αλλά και σε εσάς που μονίμως πειραματιζόσαστε πού θα υπαγάγετε το Λιμενικό Σώμα, πού θα υπαγάγετε την τάδε μαρίνα, πού θα υπαγάγετε τους τάδε λιμένες. Εδώ, λοιπόν, ένα και μόνο δρόμο έχετε, να ξαναχτίσουμε το μεγάλο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, το μεγαλύτερο Υπουργείο του κόσμου, το οποίο δυστυχώς απερίσκεπτα το καταργήσατε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαβάρα. Εκφράζω την ικανοποίησή μου, κύριε Τζαβάρα, διότι υπενθυμίσατε τη συνωνυμία μεταξύ «Νομαρχίας» του «Ανώνυμου Έλληνο» και δημοκρατίας.

Κύριε Παπουτσή, έχει ζητήσει το λόγο πριν από σας ο κ. Γεωργιάδης. Θέλετε να μιλήσετε τώρα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Γεωργιάδη, θα προηγηθεί ο κ. Παπουτσης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο για έξι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να κάνω ένα μικρό σχόλιο όσον αφορά τη μνημονολογία στην οποία επανήλθε ο κ. Τζαβάρας με την έναρξη της ομιλίας του. Θέλω να κάνω μια πρόταση για όσους, πραγματικά, ενδιαφέρονται για το μέλλον της χώρας και κυρίως για όσους ενδιαφέρονται, πραγματικά, για τη διαμόρφωση της αναγκαίας κοινωνικής συνείδησης των πολιτών. Αφήστε την πολιτική συνείδηση γιατί η πολιτική συνείδηση στο κάτω-κάτω της γραφής είναι και η επιμέρους επιδίωξη των κομμάτων. Αλλά η κοινωνική συνείδηση των πολιτών πρέπει να διαμορφώνεται υπεύθυνα από όλους μας. Προτείνω, λοιπόν, να αντικαταστήσουμε στην ορολογία μας και στο λόγο μας τις λέξεις «μνημόνιο και τρόικα» με τις λέξεις, αντί για μνημόνιο «πρόγραμμα σωτηρίας της χώρας» και αντί για τρόικα «υπεύθυνη κυβέρνηση της χώρας».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εσείς επιλέξατε αυτόν τον όρο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Θα συνεννοηθούμε καλύτερα, θα συμβάλλουμε καλύτερα, αγαπητέ, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτό ήταν με δική σας πρωτοβουλία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι, με συγχωρείτε πολύ, κύριε Τζαβάρα.

Σας βλέπω ότι επιδίδεστε και επιμένετε πολύ στη μνημονολο-

γία. Το μνημόνιο είναι το πρόγραμμα σωτηρίας της χώρας, το οποίο ψήφισε η ελληνική Βουλή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εγώ επιμένω στη σωστή ορολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μη διακόπτετε, σας παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Και αυτό το πρόγραμμα σωτηρίας της χώρας, το οποίο ψήφισε η ελληνική Βουλή, το εφαρμόζει η υπεύθυνη Κυβέρνηση της χώρας, η Κυβέρνηση δηλαδή του Γιώργου Παπανδρέου με απόλυτη συνέπεια στις δεσμεύσεις μας, όσον αφορά τις εγγυήσεις της συνοχής της κοινωνίας, της αλληλεγγύης στην κοινωνία και την προοπτική της ανάπτυξης.

Δεύτερον, όσον αφορά την ουσία των λεγομένων του αξιότιμου Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας κ. Τζαβάρα, σχετικά με τους νόμους, το νομοσχέδιο και κυρίως τα θέματα της κρουαζιέρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σπάνιο το φαινόμενο στην ελληνική Βουλή να εμβαθύνεται η συζήτηση, η οποία αφορά τον τομέα της ναυτιλίας. Και αυτό γιατί για πολλά χρόνια, για δεκαετίες θα έλεγα, ο τομέας της ναυτιλίας λειτουργούσε περίπου ως μια αυτόνομη κυβέρνηση. Και επειδή η νομοθεσία είναι διεθνής, είναι περίπλοκη, εντάσσεται πολλές φορές και επηρεάζεται από τους κανόνες του Διεθνούς Ναυτικού Οργανισμού του ΙΜΟ ή από τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολλές φορές υπάρχουν ασάφειες και υπάρχουν κενά.

Σας άκουσα προηγουμένως -και σωστά, δικαιολογημένα θα έλεγα- να αναρωτιέστε πώς είναι δυνατόν να ζητούμε σε κάποιον, ο οποίος έρχεται στην Ελλάδα, να εφαρμόσει τους ελληνικούς νόμους, ότι είναι αδιανόητο για έναν Έλληνα πολίτη. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Όταν εγώ είχα την τιμή να εισγηθώ εδώ στο Σώμα το νομοσχέδιο για την απελευθέρωση της ακτοπλοΐας κατ' εφαρμογή του ίδιου κανονισμού, όλοι οι φορείς χαιρέτισαν αυτήν την πρωτοβουλία, περιλαμβανομένης φυσικά και της δικιάς σας παράταξης, όλοι οι φορείς όμως της ναυτιλίας.

Αφού ψηφίστηκε από την ελληνική Βουλή, την επόμενη ακριβώς ημέρα, ορισμένοι εκ των φορέων της ναυτιλίας άρχισαν να αμφισβητούν τον ίδιο τον νόμο, τον οποίο είχαν χαιρέτισει μόλις προηγουμένως, προσφεύγοντας μάλιστα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για να κάνουν τι; Για να κερδίσουν την ερμηνεία, μια διαφορετική ερμηνεία, από εκείνη την οποία ο νόμος είχε προσεγγίσει. Και αυτό γιατί; Γιατί όπως σας εξήγησα και χθες και επιμένω σήμερα και παρακαλώ πολύ προσέξτε με, γιατί διαφορετικά δεν θα συνεννοηθούμε, ο συγκεκριμένος κανονισμός είναι ένας εκ των ελαχίστων κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της ευρωπαϊκής δηλαδή έννομης τάξης, που επιτρέπει στο κράτος-μέλος να κάνει δική του προσέγγιση όσον αφορά τους όρους δημοσίου συμφέροντος.

Ο κανονισμός, ο κάθε κανονισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είναι οδηγία. Ο κανονισμός ενσωματώνεται στην εθνική έννομη τάξη απόλυτα, αυτούσιος, εκτός από ορισμένους. Δύο-τρεις είναι αυτοί. Ένας εξ αυτών είναι και αυτός ο ν. 3577, γιατί προβλέπει ο ίδιος ο κανονισμός τη δυνατότητα στο κράτος-μέλος, για λόγους εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος, να κάνει νομικές προσεγγίσεις με νομικές πρωτοβουλίες όπως αυτή.

Και αυτό εξηγείται στην Ελλάδα και υποστηρίζεται εδώ στην Ελλάδα. Για ποιο λόγο; Γιατί η Ελλάδα δεν είναι Ιταλία, δεν είναι Ισπανία, δεν είναι Πορτογαλία, δεν είναι Ιρλανδία, δεν είναι σκανδιναβικές χώρες. Γιατί η Ελλάδα έχει νησιωτικούς χώρους, που ταυτόχρονα φιλοδοξούν να είναι αφετήριον λιμένες της κρουαζιέρας. Και δεν θέλουμε έτσι ο καθένας να κάνει κρουαζιέρα της αρπαχτής. Δεν θέλουμε να επιτρέψουμε, δηλαδή, αυτό που λέτε εσείς. Γιατί τι λέτε ακριβώς; Λέτε να μην υπάρχει σύμβαση. Ο καθένας, αφού έχει το δικαίωμα, να έρθει να κάνει κρουαζιέρα, να κάνει ένα-δύο-τρεις γύρους για κάποιους μήνες, ένα μήνα ενδεχομένως, τρεις εβδομάδες στο Αιγαίο ανεξέλεγκτα. Και άμα είναι και Δεκαπενταύγουστος, λέω εγώ ή αν είναι μια περίοδος αυξημένης τουριστικής κίνησης; Σας απαντώ: Να κάνει και συγκοινωνίες; Η απάντηση είναι «όχι» από την Κυβέρνηση. Και για αυτόν ακριβώς το λόγο ζητάει και επιμένει στη σύμβαση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα δεύτερο ερώτημα, που προφανώς δεν έχει γίνει κατανοητό από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, στο οποίο ήταν πάρα πολύ σαφής ο κ. Τζαβάρας και τον ευχαριστώ που επιμένει στις λεπτομέρειες, λέει: Μα τι μας λέτε τώρα; Ότι στη σύμβαση προβλέπεται η εταιρεία να δύναται να υποβάλλει σχέδιο για τον εκσυγχρονισμό των λιμενικών υποδομών; Τι είναι αυτά τα πράγματα; Δύναται, ναι, δύναται. Γιατί στη σύγχρονη αντίληψη λειτουργίας και χρήσης των λιμένων θα μπορούσε κάλλιστα μια εταιρεία, προκειμένου να έρθει εδώ στην Ελλάδα να δραστηριοποιηθεί -επειδή τα πλοία της είναι μεγάλα και η ελληνική Κυβέρνηση τα θέλει, αλλά τα λιμάνια μας δεν χωράνε, θα πρέπει να γίνουν έργα λιμενικών υποδομών, να υπάρχουν νέοι λιμενοβραχίονες για παράδειγμα, να υπάρχουν νέα κρηπιδώματα για παράδειγμα, να υπάρχουν νέα terminals για παράδειγμα - να συζητήσει με τα λιμάνια, το κράτος, την Κυβέρνηση για την προοπτική να έχουν terminal, το οποίο κατά προτεραιότητα να εξυπηρετεί αυτήν την εταιρεία. Αυτά είναι ζητήματα όμως επιμέρους διαπραγματεύσεων και συζητήσεων. Αλλοίμονο αν με τη λογική τη δική σας αφήσετε να γίνει ο ανταγωνισμός και επί των λιμενικών υποδομών που θα εξυπηρετούν τις κρουαζιέρες.

Τα λέω αυτά για να καταλήξω ότι η ανταγωνιστικότητα για την οποία αναφέρθηκε ο κ. Τζαβάρας προηγουμένως, είναι ανταγωνιστικότητα που αφορά άλλον τομέα, όχι αγορά. Δεν είναι αγορά η κρουαζιέρα, δεν είναι αγορά η ακτοπλοΐα. Η κρουαζιέρα, όπως και η ακτοπλοΐα, αφορούν υπηρεσίες κοινωνικοπολιτικές, δηλαδή υπηρεσίες δημοσίου συμφέροντος σε μια χώρα με τα χαρακτηριστικά της Ελλάδας, με πολλά νησιά δηλαδή και μ' ένα εθνικό χώρο, η ενότητα του οποίου εγγυάται και από το κοινωνικοπολιτικό δίκτυο, το οποίο εξυπηρετεί τους πολίτες.

Ως εκ τούτου ο ανταγωνισμός πρέπει να λειτουργεί, αλλά στο πλαίσιο του τομέα των υπηρεσιών. Και στις υπηρεσίες πάντοτε, σε ολόκληρη την κοινοτική νομοθεσία, στην έννομη τάξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιλαμβάνεται ο άλλος πυλώνας, ο οποίος είναι η εξυπηρέτηση των υπηρεσιών δημοσίου συμφέροντος. Αυτό για τη διευκρίνιση και για την υποβοήθηση της συζήτησης και της κατανόησης της φιλοσοφίας αυτού του κανονισμού και φυσικά, της νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπουτσή.

Παρακαλούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Σπυρίδωνα-Άδωνι Γεωργιάδη να λάβει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν αντέχω να μην ξεκινήσω με αυτό το σχόλιο το οποίο έκανε ο κ. Παπουτσης. Και πρέπει να του πω ότι λέμε «γλώσσα λανθάνουσα την αλήθεια λέγει». Δεν ξέρω αν καταλάβατε τι είπατε. Είπατε ότι προτείνετε να αλλάξουμε στο δημόσιο λόγο μας τους όρους «μνημόνιο» με «πρόγραμμα σωτηρίας της χώρας» μάλιστα και τον όρο «τρίκα» με τον όρο «υπεύθυνη Κυβέρνηση της χώρας». Αυτή είναι, λοιπόν, η παραδοχή από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ μέσα στη Βουλή των Ελλήνων, ότι η τρίκα είναι η υπεύθυνη Κυβέρνηση της χώρας.

Εάν θέλατε να πείτε ότι θέλετε να αλλάξετε την ονομασία της Κυβερνήσεως Παπανδρέου σε υπεύθυνη Κυβέρνηση της χώρας, θα το καταλάβαινα. Εσείς όμως, κύριε Παπουτσή, είπατε να αλλάξουμε από σήμερα τη χρήση του όρου «τρίκα» με τη φράση «η υπεύθυνη Κυβέρνηση της χώρας». Πρόκειται περί της πιο επίσημης παραδοχής μέσα στη Βουλή των Ελλήνων, της πλήρους παραδόσεως εξουσίας της χώρας από το ΠΑΣΟΚ, που είναι ο νόμιμος εντολοδόχος, κύριε Πρόεδρε, στην τρίκα. Δεν την έκανα εγώ αυτήν την παραδοχή, την έκανε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ. Πρόκειται περί πρωτοφανούς δηλώσεως, η οποία προφανώς χρήζει διευκρινήσεως, διότι εάν περάσει έτσι στον Τύπο θα έχουμε πολύ μεγάλο πρόβλημα.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ξεκινήσω, επεκτείνοντας λίγο το σχόλιο που κάνατε για τον κανονισμό. Είναι προφανές ότι αντιλαμβάνομαστε πως ότι η Κυβέρνηση είναι ενιαία και βεβαίως, ένας

Υπουργός έχει φόρτο εργασίας και μπορεί να φεύγει από την Αίθουσα, εφόσον τον αντικαθιστά ένας άλλος συνάδελφός του, πόσο μάλλον σ' ένα συναφές Υπουργείο. Ναι, αυτό όμως θέτει, ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, τη βουλγαράκι ρήση περί νομίμου και ηθικού. Διότι φαντάζομαι ότι εδώ μπορούμε όλοι μας να κάνουμε τη διάκριση μεταξύ εκείνων των ιδιαίτερως σημαντικών θεμάτων, τα οποία δεν μπορεί να αποφεύγει να συζητήσει ο εκάστοτε Υπουργός μπαίνοντας και φεύγοντας.

Και θέλω να δώσω τα εύσημα στην κ. Κατσέλη, η οποία είπε και παραδέχτηκε -άλλη μια παραδοχή κυβερνητική- ότι βεβαίως πρέπει να γίνει μια διεξοδική συζήτηση στην επιτροπή -έτσι είπε, κύριε Δρίτσα- για να συζητήσουμε πού πήγαν τα 28 δισεκατομμύρια, για να συζητήσουμε το θέμα της επάρκειας κεφαλαίου των τραπεζών, για να συζητήσουμε εν γένει το τι σημαίνει το τραπεζικό μας σύστημα. Πολύ σωστά το είπατε, κυρία Υπουργέ. Προφανώς, όμως, αυτή η συζήτηση -και θέλω μια απάντηση και σ' αυτό από τον κ. Παπουτσή- πρέπει να προηγηθεί της αναλήψεως της ευθύνης από τον Έλληνα φορολογούμενο ρίσκου 25 δισεκατομμυρίων.

Διότι εάν μας έρχεστε στη Βουλή, όχι εσείς, ο συνάδελφός σας ο κ. Παπακωνσταντίνου, ως ο Καίσαρ, μπαίνει, λέει: φορτώνω στον Έλληνα φορολογούμενο ρίσκο 25 δισεκατομμυρίων και φεύγω, και έρχεστε εσείς η συνάδελφός του και μας λέτε ότι βεβαίως πρέπει να γίνει διεξοδική συζήτηση, αλλά βεβαίως η διεξοδική αυτή συζήτηση θα γίνει αναγκαστικά μετά την ανάληψη αυτού του ρίσκου, θα μου επιτρέψετε να πω ότι αυτή η συζήτηση δεν είναι συζήτηση κοινοβουλευτική. Να πάμε να πιούμε το τσάι μας σ' ένα φιλικό σπίτι να συζητήσουμε, αφού έχουμε πάρει το ρίσκο των 25 δισεκατομμυρίων, αν καλώς το λάβαμε ή κακώς το λάβαμε.

Εδώ είμαστε η Βουλή των Ελλήνων, κυρία Υπουργέ. Εδώ έρχεται η Κυβέρνησή σας και χρεώνει τον Έλληνα φορολογούμενο με ρίσκο 25 δισεκατομμυρίων και έρχεται η Κυβέρνησή σας διά των χειλέων σας -και πολύ σωστά κάνατε- και είπε ότι πράγματι πρέπει να γίνει διεξοδική συζήτηση. Μάλιστα.

Και ερωτώ τον κ. Παπουτσή, που είναι πολύ έγκριτος, αυτή η διεξοδική συζήτηση για την επάρκεια του τραπεζικού συστήματος που πρότεινε στη Βουλή των Ελλήνων η κ. Κατσέλη προηγουμένως να κάνουμε, πρέπει να προηγηθεί των 25 δισεκατομμυρίων κατά τη γνώμη σας ή πρέπει να γίνει μετά;

Ειλικρινά, θέλω μια απάντηση. Θεωρώ δε, κοινοβουλευτικά απαράδεκτη τη στάση του κ. Παπακωνσταντίνου. Εδώ είμαστε Βουλευτές και μας εξέλεξε ο ελληνικός λαός για να εκφράζουμε απόψεις κομμάτων και πολιτών. Δεν μπορεί να έρχεται ο Υπουργός, να φέρνει σε Θερινό Τμήμα, με τροπολογία, ένα τόσο σοβαρό θέμα και να μην κάθεται ούτε μισή ώρα στη Βουλή των Ελλήνων. Είναι καταρράκωση του κύρους του Κοινοβουλίου.

Θέλω να υπενθυμίσω, κύριε Πρόεδρε -και να μεταφερθεί παρακαλώ πολύ στον Πρόεδρο της Βουλής- ότι ο ίδιος ο κ. Πετσάλνικος στην εναρκτήρια ομιλία της Βουλής των Ελλήνων είχε δεσμευτεί ότι δεν θα υπάρχουν τέτοια φαινόμενα και τον είχαμε όλοι χειροκροτήσει.

Έρχεται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μέσα στον Αύγουστο, χωρίς να δώσει λογαριασμό σε κανέναν, χρεώνει 25.000.000.000 ευρώ τον ελληνικό λαό και μας λέει και από πάνω ότι θα κάνουμε κάποτε και μια εκτενή, διεξοδική συζήτηση εν είδει φιλολογικού καφενείου, ξέρω εγώ, «συλλόγου Παρνασσός». Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά!

Θέλω, κυρία Υπουργέ, να κλείσουμε το θέμα του νόμου. Κατ' αρχάς, το έχετε κάνει πολλές φορές και ειλικρινά το θεωρώ και δείγμα ευγένειας, αλλά και δείγμα πολιτικής σωφροσύνης εκ μέρους σας το ότι ακούτε τους Βουλευτές. Σε αντίθεση με αυτά που λέγαμε πριν -για να μην ταυτίσουμε όλους τους Υπουργούς με μια συγκεκριμένη συμπεριφορά- εσείς είστε εδώ πάρα πολλές ώρες, ακούτε όλους τους Βουλευτές και ενσωματώνετε παρατηρήσεις.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι το ότι αναδιατυπώνετε την παράγραφο 2 του άρθρου 4 της συμβάσεως είναι ένα σημαντικό βήμα -εγώ το παραδέχομαι- διότι χωρίς αυτή την αλλαγή θα ήταν σχεδόν αδύνατο να γίνει η σύμβαση.

Προφανώς, αυτό είναι ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση

και σας ευχαριστώ, όχι προσωπικά, αλλά υπό την έννοια ότι εδώ κάτι κάνουμε και εν πάση περιπτώσει, μπορούμε να συνεννοηθούμε.

Θέλω, όμως, να καταστήσω σαφές ποια είναι η βασική μας ένσταση, στην οποία προφανώς διαφωνούμε και το ποιος έχει δίκαιο και το ποιος έχει άδικο θα το δείξει τελικώς η ιστορία. Σ' ένα χρόνο από σήμερα μπορούμε να είμαστε εδώ και να δούμε τι έκανε αυτός ο νόμος.

Εάν ήρθαν επιχειρηματίες και ξεκίνησαν αυτοί οι πλόες, εγώ θα είμαι ο πρώτος – και δεσμεύομαι γι' αυτό – που θα πω ότι είχε δίκαιο η κυρία Υπουργός. Γιατί; Γιατί είναι σίγουρα καλύτερο να μπορούν να γίνουν τέτοιοι πλόες υπό ένα συγκεκριμένο περιβάλλον.

Το επιχείρημα μας, όμως, δεν ήταν αν θα ήταν καλύτερο ή χειρότερο. Το επιχείρημα μας ήταν ότι θα λειτουργήσει αποτρεπτικά και ότι τελικώς δεν θα γίνουν.

Άρα, αυτό είναι μόνο κάτι – για να μην αντιδικούμε χωρίς να υπάρχει λόγος – που θα το δείξει η εξέλιξη των πραγμάτων. Εσείς λέτε ότι με αυτόν τον τρόπο θα γίνουν, εμείς λέμε ότι με αυτόν τον τρόπο δεν θα γίνουν, γι' αυτό και καταψηφίζουμε και δίνουμε το ραντεβού μας για να δούμε ποιος από τους δύο μας είχε δίκαιο και ποιος είχε άδικο.

Θέλω, κλείνοντας να απευθυνθώ και στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Ήδη από χθες θέτω το ερώτημα – το έθεσα στον κ. Τζαβάρα δύο φορές, δύο φορές την ώρα που το έθετα μου είπε ότι θα μου απαντήσει και δύο φορές δεν απάντησε – και εγώ για λόγους φιλανθρωπίας, κύριε Πλακιωτάκη, δεσμεύομαι αυτή να είναι η τρίτη φορά και να μην το ξαναπώ. Απ' ό,τι βλέπω όμως μόλις ήρθε ο κ. Τζαβάρας. Ακόμα καλύτερα.

Έλεγα, λοιπόν, για το ερώτημα, αγαπητέ κύριε Τζαβάρα, που έχω θέσει δις, αλλά απάντηση δεν έλαβα. Γιατί αυτά τα ωραία που μας λέει η Νέα Δημοκρατία σήμερα ως Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν τα νομοθέτησε ως κυβέρνηση;

Εάν δεν δοθεί από την Αξιωματική Αντιπολίτευση πειστική απάντηση σε αυτό το ερώτημα, ο,τιδήποτε λέτε, εμένα προσωπικά από το ένα αυτί μου μπαίνει και από το άλλο αυτί μου βγαίνει, διότι – και το ξέρετε πολύ καλύτερα από εμένα – «αρχή άνδρα δείκνυσιν». Εσείς την αρχή την πήρατε και δείξατε τι αξίζετε. Όχι, εσείς προσωπικά, το κόμμα σας εννοώ. Εσείς δεν πήρατε. Αν θέλετε και τη γνώμη μου, πολύ κακώς δεν πήρατε. Ίσως αν είχατε πάρει εσείς και άλλοι σαν εσάς, να μην ήταν τώρα η Νέα Δημοκρατία στην Αντιπολίτευση, αλλά εδώ πρέπει να απαντηθεί ένα ερώτημα. Θα μας πει η Νέα Δημοκρατία τι πήγε στραβά και αυτά τα ωραία που τώρα λέει, δεν τα νομοθετεί; Αυτό είναι ένα ερώτημα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Η Κυβέρνηση κρίνεται εδώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όχι, όλοι κρινόμαστε εδώ. Θέλω να πω και ένα τελευταίο.

Αυτή η συνεχής αναφορά στο μνημόνιο από τη Νέα Δημοκρατία – που εγώ αντιλαμβάνομαι την πολιτική της σκοπιμότητα – τείνει λίγο να θυμίζει τον ευρωμονόδρομο του ΚΚΕ. Εγώ όταν ακούω ότι ανεβαίνει εκπρόσωπος του ΚΚΕ, μετρώ πόσες φορές θα πει τη λέξη «ευρωμονόδρομος». Το κάνω και λίγο πλάκα.

Θα αγγίξετε αυτού του είδους την πλάκα και εσείς. Εντάξει, το είπατε για το μνημόνιο μία, δύο, πέντε, δέκα. Το καταλάβαμε. Είστε αντίθετοι. Είπατε «όχι». Έχετε δισεκατομμύρια στην τσέπη να μοιράσετε. Εντάξει. Μην το λέτε κάθε φορά, θα γίνει λίγο αστείο. Καταλάβαμε την πολιτική σας αντίθεση, πάμε παρακάτω. Από εδώ και μπρος τι κάνουμε τώρα. Ψηφίστηκε το μνημόνιο, πάει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πείτε τη δική σας θέση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Βεβαίως, θα πω τη δική μου θέση. Η δική μου θέση είναι ότι...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μια το ψηφίζετε μια δεν το ψηφίζετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όχι, καθόλου. Ευχαριστώ πολύ για το ερώτημα. Η δική μας θέση ήταν...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Για νέα μέτρα που θα πάρει η Κυβέρνηση να μας πείτε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Η δική μας θέση ήταν συγκεκριμένη. Στις 5 Μαΐου δυστυχώς, όπως τα καταφέρατε και τα

δύο κόμματα ή χρεοκοπούσαμε ή παίρναμε αυτά τα λεφτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν είναι έτσι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Καλό είναι να φτιάξουμε την Ελλάδα γρήγορα για να φύγουμε από το μνημόνιο όσο μπορούμε γρηγορότερα. Για να φύγουμε, όμως, από το μνημόνιο όσο μπορούμε γρηγορότερα, πρέπει να βρούμε λεφτά. Μαγικός τρόπος δεν υπάρχει. Αυτή είναι η θέση του ΛΑΟΣ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο χρόνο, μόνο για να δώσω κάποιες απαντήσεις.

Ο συνάδελφος, ο κ. Τζαβάρας, αναφέρθηκε στα σχεδόν τρείς χιλιάδες χρόνια ναυτικού εμπορίου στην Ελλάδα. Είστε Πελοποννήσιος, αλλά δεν είναι εδώ η εκλογική σας περιφέρεια, οπότε δεν σας κατηγορώ. Ο κ. Πρόεδρος κ. Πολύδωρας το ξέρει πολύ καλά, είμαι σίγουρος.

Εις το σπήλαιο Φράγχθι της Ερμιονίδος έχει ανασκαφεί από την Αμερικανική Αρχαιολογική Σχολή υπόστρωμα που έχει χρονολογηθεί την ενάτη προ Χριστού χιλιετία, όπου βρήκαν οψιδιανό λίθο από τη Μήλο. Μάλιστα, η αρχαιολογική επιστήμη έχει βγάλει το συμπέρασμα ότι γινόταν εμπόριο του οψιδιανού λίθου για την παραγωγή εργαλείων.

Άρα, να διορθώσω την χρονολογία. Η έννοια του εμπορίου του ναυτικού εις τον ελλαδικό χώρο μετρά όχι τρείς χιλιάδες, αλλά τουλάχιστον δέκα με έντεκα χιλιάδες χρόνια με απόλυτη αρχαιολογική απόδειξη, η οποία βρίσκεται καταχωρημένη σε όλη τη βιβλιογραφία.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

Ο κ. Παπουτσής έχει το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αναγκάζομαι να κάνω αυτήν την παρέμβαση μετά από το πρώτο καυστικό σχόλιο, το οποίο έκανε προηγουμένως ο κ. Γεωργιάδης αναφερόμενος στη δική μου ομιλία.

Η αλήθεια, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι η κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα σήμερα, αλλά και το περιεχόμενο του νομοσχεδίου που αφορά την κρουαζιέρα δεν επιτρέπει ούτε λαϊκισμούς ούτε υποκρισία.

Βεβαίως, ο λαϊκισμός ως τακτική στην πολιτική συζήτηση και στην πολιτική αντιπαράθεση είναι μια πολιτική επιλογή, η οποία μάλιστα όταν συνοδεύεται και με υψηλούς τόνους γίνεται και ακόμα περισσότερο αντιληπτή και είναι και πολύ ελκυστική για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και σε αυτό ο κ. Γεωργιάδης επιδιώκει με θαυμαστό τρόπο. Η υποκρισία, όμως, είναι υποκρισία.

Αναφέρομαι πολύ περισσότερο για έναν πολιτικό, ο οποίος αποδεδειγμένα είναι ένας εξυπνος άνθρωπος με πλήρη κατανόηση, εξαιρετικά μορφωμένος, παρακολουθεί τα πράγματα και έχει αποδείξει ότι αντιλαμβάνεται το τι ακριβώς λέμε. Δεν χρειάζοταν, βέβαια, να κάνω εγώ αυτήν την παρέμβαση, γιατί στο τέλος της ομιλίας του απέδειξε ότι είχε καταλάβει τι ακριβώς εννοούσα...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σας έδωσα την ευκαιρία να το διευκρινίσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατηγόρησα και κατηγορώ όλους εκείνους, οι οποίοι επιμένουν στην μνημονιολογία. Αυτό, το οποίο καυτηριάσατε μόλις προηγουμένως εσείς, απευθυνόμενος προς τον κ. Τζαβάρα και στη Νέα Δημοκρατία.

Σε μια περίοδο εξαιρετικά κρίσιμη για τη χώρα, όπου πρέπει να τονίζουμε σε κάθε στιγμή και ο κάθε Έλληνας πολίτης να αντιλαμβάνεται ότι εδώ η Κυβέρνηση, η υπεύθυνη Κυβέρνηση της χώρας, η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου εφαρμόζει το πρόγραμμα σωτηρίας της Ελλάδος – μη συζητήσω για ποιους λόγους, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτή είναι η κατάσταση της χώρας – ακούμε «το μνημόνιο», «η τρόικα», «ο ευρωμονόδρομος», όπως σωστά αναφερθήκατε προηγουμένως, «ο δικομιστισμός», τον οποίο ακούμε συνέχεια, «το καπιταλιστικό σύστημα», ενώ την ίδια στιγμή ο Έλληνας πολίτης αγωνιά για το αύριο, αγωνιά για τη ζωή του. Εμείς εδώ είμαστε υποχρεωμένοι

να διαχειριστούμε τις ζωές των ανθρώπων, όχι τις ιδεοληψίες του καθενός εξ υμών. Τελεία και παύλα.

Γι' αυτό κατηγορήσα εκείνους, οι οποίοι επιδίδονται και προσπαθούν με κάθε τρόπο να διαμορφώσουν στη συνείδηση των πολιτών ότι εδώ υπάρχει μνημόνιο και τρόικα, αδιαφορώντας ότι υπάρχει Κοινοβούλιο, ότι υπάρχει εθνική έννομη τάξη, ότι υπάρχει Σύνταγμα της χώρας, ότι υπάρχει νόμιμη Κυβέρνηση, η οποία αγωνιά ακριβώς για τη ζωή των πολιτών και για την ελπίδα του τόπου.

Το δεύτερο στο οποίο θέλω να σταθώ είναι στη γενικότερη συλλογιστική, η οποία αναπτύσσεται -και αναπτύσσεται συνεχώς- σχετικά με το ποιος, επιτέλους, προσπαθεί να σώσει τη χώρα. Το είπα και προηγουμένως και θέλω να επιμείνω. Δεν υπάρχει κυβέρνηση από μόνη της, η οποία θα σώσει τη χώρα. Χρειάζονται πολλές συνέργειες της Δημόσιας Διοίκησης, η οποία δεν μπορεί να περιμένει αδρανώντας και να μη λειτουργεί αποτελεσματικά συνεχώς, διαρκώς, υποστηρίζοντας τις πολιτικές και εφαρμόζοντας τις πολιτικές, οι οποίες αποφασίζονται.

Δεν μπορεί να προχωρήσει η χώρα εάν έχουμε συνεχώς την αμφισβήτηση και την αντίσταση των πάντων για την εφαρμογή όλων των μέτρων χωρίς ποτέ κανείς να προτείνει άλλα μέτρα για την έξοδο από την κρίση.

Και θέλω να τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, με μία φράση για να τελειώνουμε: Από αυτήν τη δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα δεν πρόκειται να φύγουμε με ξόρκια. Θα φύγουμε μόνο με πολύ σκληρή δουλειά, με μεγάλη προσπάθεια, προσπάθεια όλων: Της πολιτικής ηγεσίας του τόπου, της Κυβέρνησης, όλων των πολιτικών κομμάτων, όλων των κοινωνικών δυνάμεων, των οργανωμένων δυνάμεων της κοινωνίας, μα, πάνω απ' όλα με την προσπάθεια του κάθε πολίτη ο οποίος -επαναλαμβάνω- δεν φταίει σε τίποτα. Όμως, αυτήν τη στιγμή είμαστε υποχρεωμένοι όλοι να προσπαθήσουμε καταβάλλοντας όλες τις δυνάμεις που μπορούμε. Γιατί υπάρχουν και αντοχές στην κοινωνία. Και έχουμε πλήρη συνείδηση ότι πολλά στρώματα της κοινωνίας έχουν ξεπεράσει αυτήν τη στιγμή τα όρια της αντοχής τους. Η χώρα όμως, πρέπει να διασωθεί και πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, κύριε Παπουτσή.

Το λόγο έχει ζητήσει ο κ. Τζαβάρας για να κάνει μια σύντομη παρέμβαση.

Κύριε Τζαβάρα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα άπαξ διά παντός να τελειώσουμε με κάποιες πλάνες, οι οποίες καλλιεργούνται και καλλιεργούνται όχι για το καλό ούτε του δημοκρατικού διαλόγου ούτε και της ενημέρωσης των πολιτών.

Αρχή πρώτη: Για τη Νέα Δημοκρατία το μνημόνιο με το συγκεκριμένο περιεχόμενο που του έδωσε η Κυβέρνηση δεν ήταν ούτε είναι και μονόδρομος. Αυτή είναι η κρυστάλλινη θέση της Νέας Δημοκρατίας. Την υποστηρίξαμε και την υποστηρίζουμε.

Δεύτερον, αναλάβαμε σαν συνεπής δημοκρατική, μεγάλη, φιλελεύθερη παράταξη την υποχρέωση που απορρέει από την αρχή της συνέχειας του κράτους. Δηλαδή, ότι όταν έρθουμε στην εξουσία ως κυβέρνηση, τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει το κράτος μας θα τις σεβαστούμε. Ταυτόχρονα όμως, θα αγωνιστούμε για να εξέλθει από τη δυσκολία και τη δυστυχία που της επέβαλε η εφαρμογή του μνημονίου η ελληνική κοινωνία.

Φίλτατε, κύριε Γεωργιάδη, πρέπει να σταματήσετε με τους λαϊκισμούς αυτού του περιεχομένου, οι οποίοι λένε ότι ψηφίσαμε το μνημόνιο για να βρούμε χρήματα να πληρωθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι. Το ότι πρέπει να πληρωθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι και το πώς πρέπει να πληρωθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι κατά το Σύνταγμα στις δημοκρατίες υποχρέωση της Κυβέρνησης. Η Αντιπολίτευση έχει ένα και μόνο ρόλο: Να κρίνει και να ελέγχει την κυβερνητική δράση.

Θα πρέπει κάποια στιγμή να αντιληφθούμε ότι οι πλαστές ή οι επίπλαστες συναινέσεις, αυτές οι οποίες επιζητούνται μόνο και μόνο για επικοινωνιακούς λόγους δεν διευκολύνουν ούτε και δυ-

ναμώνουν τη δημοκρατία. Η δημοκρατία δυναμώνει και ενισχύεται από τις αντιπαραθέσεις, τις αντιπαραθέσεις που γίνονται με ειλικρίνεια, που γίνονται με δημοκρατικό ήθος και με επιχειρήματα. Αυτό είναι το πεδίο εντός του οποίου σήμερα βρίσκομαστε και μιλάμε, το πεδίο στο οποίο ασκείται συμβολικά και πραγματικά η λαϊκή κυριαρχία. Από εμάς ο λαός ένα και μόνο περιμένει: Να σέβεται ο καθένας το ρόλο που του έχει αναθέσει.

Επομένως φίλτατε, κύριε Γεωργιάδη, το αν η Κυβέρνηση ήταν σε θέση να πληρώσει ή να μην πληρώσει τους δημόσιους υπαλλήλους αποτελεί υποχρέωσή της, στην οποία ανταποκρίθηκε, με τον τρόπο που ανταποκρίθηκε. Και, βέβαια, κανένας δεν πρόκειται για αυτό το θέμα να δημιουργήσει ζήτημα.

Το ζήτημα που δημιουργούμε είναι ότι από το σύνολο των ρυθμίσεων που δέχθηκε στις διαπραγματεύσεις που έκανε με αυτούς με τους οποίους έχει υπογράψει το μνημόνιο -ή αν θέλετε το σχέδιο εξόδου από τη κρίση ή το σχέδιο σωτηρίας της Ελλάδας- αυτό που προκύπτει σήμερα είναι εντελώς διαφορετικό από αυτό που περιμένει ο ελληνικός λαός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και αν θέλετε, εκλεκτέ Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε της κυβερνητικής παράταξης, και μια ιστορική αναδρομή δεν βλάπτει. Σε ανάλογες ιστορικές περιστάσεις βγήκαμε από την κρίση -ή εκείνοι που πήραν τις αποφάσεις μετά την κρίση του 1929- χωρίς να περιορίζουμε τα εισοδήματα των χαμηλών εισοδηματικών τάξεων, χωρίς να κάνουμε στους μισθωτούς και στους συνταξιούχους περιορισμούς, αλλά αντίθετα ενισχύοντας την αγοραστική δύναμη αυτών των στρωμάτων και λαμβάνοντας αναπτυξιακά μέτρα για να κινηθεί η πραγματική οικονομία.

Και θέτω το ερώτημα: Χωρίς αυτού του είδους τις πρωτοβουλίες, χωρίς να μπει σε λειτουργία αποδοτική και αποτελεσματική η οικονομία της χώρας θα εξέλθουμε ποτέ από το φαύλο κύκλο του δανεισμού; Απαντήστε υπεύθυνα. Πώς είναι δυνατόν σήμερα έχοντας σαν δεδομένα τα πρώτα αποτελέσματα των μέτρων που έχετε πάρει να είμαστε σε θέση να μιλάμε ότι πάμε καλά, ότι το μνημόνιο έπιασε τόπο και ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού έχουν πιάσει τόπο. Κανένας σοβαρός άνθρωπος δεν μπορεί να το πει αυτό. Και λυπάμαι που με την υποστήριξη και των συμβατικών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης ο λαός αφήνεται να πλανάται σε πελάγη άγνοιας, την οποία καλλιεργούν καθημερινά τα δελτία των οκτώ.

Θα πρέπει, λοιπόν, σε αυτό το συγκεκριμένο σημείο η Κυβέρνηση να δώσει μια υπεύθυνη απάντηση. Κανένας δεν μπορεί να είναι ευχαριστημένος από τα αποτελέσματα της εφαρμογής των μέτρων που εσείς επιβάλατε και που εσείς διαπραγματευτήκατε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Διότι πρέπει να τελειώσει επιτέλους και αυτό το θέατρο. Άλλοι εκ των Υπουργών λένε «είμαστε αναγκασμένοι από το μνημόνιο να κάνουμε αυτές τις περιοριστικές πολιτικές, αυτές τις αντιαικές πολιτικές» και κάποιοι άλλοι λένε «όχι, δεν μας εμπόδισε ούτε και μας επέβαλε καμμία τρόικα να παίρνουμε μέτρα. Τα μέτρα αυτά αποτελούν περιεχόμενο συνειδητής, κυβερνητικής επιλογής». Επιτέλους, πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε και αυτό το ζήτημα.

Υπεύθυνη Κυβέρνηση δημοκρατικά νομιμοποιημένη με πολύ μεγάλη πίστωση χρόνου και με πολύ μεγάλη ανοχή ποτέ δεν υπήρξε στο παρελθόν. Θυμηθείτε τη συγκεκριμένη αναφορά που έκανε ο κ. Γεωργιάδης. Εάν είχαμε εμείς αυτήν την ανοχή που σήμερα έχετε όσον αφορά τη χρηματοδότηση των τραπεζικών ιδρυμάτων με 25 δισεκατομμύρια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Τζαβάρα, συμπεριναίτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Έλεος!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θυμηθείτε απλώς ότι το 2008 δεν υπήρχε κανάλι τηλεόρασης, δεν υπήρχε ραδιοφωνικός σταθμός που να μην κατηγορεί την κυβέρνηση Καραμανλή ότι έδινε χρήματα στους τραπεζίτες και τα αφαιρούσε από το λαό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ελέγχθη αυτό. Ευχαριστούμε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Παρακαλώ το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Γεωργιάδη, έχετε το λόγο για ένα λεπτό. Μη διευρύνετε τη επιχειρηματολογία σας αυτήν την ώρα, σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όχι, καθόλου. Εγώ δεν ξεπερνώ το χρόνο μου ποτέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Σε κάποιο συγκεκριμένο θέμα έχετε κάτι να πείτε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Βεβαίως. Θέλω να πω ότι αισθάνομαι πολύ περίεργα γιατί εδέχθην πολύ καλά λόγια από τον κ. Παπουτσή και από τον κ. Τζαβάρα και ταυτοχρόνως κατηγορήθηκα ως λαϊκιστής από τον κ. Παπουτσή και από τον κ. Τζαβάρα. Αυτό είναι πρωτοφανές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτό να σας προβληματίσει.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Με κάνετε και αισθάνομαι υπέροχα θέλω να σας πω.

Θα ήθελα να κάνω δύο ερωτήματα και κλείνω: Κύριε Παπουτσή, όλα αυτά θα ήταν πολύ ωραία που είπατε. Μάλιστα. Δεν μου απαντήσατε, όμως. Η συζήτηση για τα 25 δισεκατομμύρια και την ασφυξία των τραπεζών που πρότεινε στη Βουλή των Ελλήνων να διεξάγουμε η κ. Κατσέλη έπρεπε να προηγηθεί του ρίσκου των 25 δισεκατομμυρίων ή όχι;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όχι απαραίτητα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μάλιστα.

Κύριε Τζαβάρα, εντάξει, εγώ είμαι λαϊκιστής. Εντάξει. Δεν μας είπατε όμως γιατί δεν τα κάνατε πέντε χρόνια;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Το είπα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ το είπα. Εσείς δεν μας το είπατε. Εγώ σας ρώτησα, εσείς δεν απαντήσατε. Αυτό είναι το δύσκολο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

Το λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας, παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι εξαντλήθηκε η συζήτηση ως προς τα θέματα για τα οποία συζητήσαμε. Θα ήθελα απλώς να επισημάνω, μετά την τοποθέτηση του κ. Παπακωνσταντίνου που προηγήθηκε και της Υπουργού κ. Κατσέλη, που ακολούθησε τη δική μου τοποθέτηση και των υπολοίπων, ότι η ίδια η επιχειρηματολογία και του κ. Παπακωνσταντίνου και της κ. Κατσέλη, σε σχέση με την ανάγκη ενός σχεδιασμού των τραπεζών για τη χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας πέραν όλων των άλλων, αλλά και η συμπληρωματική τοποθέτηση της κ. Κατσέλη για την ανάγκη μιας συζήτησης για το ρόλο των τραπεζών αποδεκνούν την ορθότητα του δικού μας αιτήματος. Δηλαδή, ότι ακόμα και αν η Κυβέρνηση θέλει να προχωρήσει στην επιβολή νέου ποσού των 25 δισεκατομμυρίων της εγγυοδοσίας για τις τράπεζες οφείλει να το κάνει με αυτοτελές σχέδιο νόμου, το οποίο θα περιλαμβάνει όλες αυτές τις εγγυήσεις και θα δίνει και τη δυνατότητα στο ελληνικό Κοινοβούλιο να τις αξιολογήσει και να τις σταθμίσει και στην Κυβέρνηση να δεσμευτεί ενώπιον του Κοινοβουλίου, διότι τώρα δεν δεσμεύεται με την τροπολογία.

Η τροπολογία και με τα ίδια τα λόγια των κυρίων Υπουργών, της κ. Κατσέλη και του κ. Παπακωνσταντίνου, πρέπει να αποσυρθεί και να έρθει ως σχέδιο νόμου.

Δεύτερον, κύριε Πρόεδρε, θέλω να απευθυνθώ στην κυρία Υπουργό σε σχέση με την τροπολογία που έχουμε καταθέσει. Η πρόταση σας να λυθεί με κοινή υπουργική απόφαση και η απόφασή σας από ό,τι καταλαβαίνω, θέλω να σας επισημάνω -τουλάχιστον αυτήν τη διερεύνηση έκανα και προς αυτήν την κατεύθυνση νομίζω πως έχω να συνεισφέρω με μια επισήμανση ουσίας- ότι απαιτεί εξουσιοδότηση νόμου για τις μεταάξεις. Για να εκδώσετε, δηλαδή, μια κοινή υπουργική απόφαση πρέπει να υπάρχει ειδική εξουσιοδότηση νόμου. Άρα, δεν θα μπορέσετε. Γιατί δεν επιλέγετε την πιο ομαλή διαδικασία της αποδοχής της τροπολογίας που έχει κατατεθεί; Είναι πολύ απλό.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Κλείνουμε τον κατάλογο των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων

με μια δευτερολογία του Νικολάου Καραθανασόπουλου, ειδικού αγορητού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, εκφράζοντας την αγωνία του να λέει ότι αγωνιά για το μέλλον του λαού και της νεολαίας και ταυτόχρονα με την πολιτική της η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να καταδικάζει το λαό στην φτώχεια και στην εξαθλίωση. Και βεβαίως, η ιδεολογικό-πολιτική διαπάλη και αντιπαράθεση δεν είναι ζήτημα ιδεοληψίας, εκτός και αν κάτω από αυτήν τη λογική η επιδίωξη η οποία γίνεται είναι να ευνοηστεί η κοινωνική συνείδηση και να χειραγωγηθεί η λαϊκή χειραφέτηση.

Η κυρία Υπουργός αναφέρθηκε στο ζήτημα ότι η ανάπτυξη είναι εθνικό στοίχημα και σε αυτό πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι. Δεν συμφωνούμε όλοι, κυρία Υπουργέ. Και δεν συμφωνούμε ακριβώς γιατί το πρωτεύον για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι το «ανάπτυξη για ποιόν;». Το ερώτημα αυτό είναι αυτό το πρωταρχικό; Γιατί πρέπει κάποιος να ξεκινήσει από αυτήν τη βάση; Και ακόμα αν είναι αυθαίρετο αυτό το ερώτημα το οποίο θέτει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας; Γιατί ακριβώς η απάντηση σε αυτό το ερώτημα καθορίζει και τα χαρακτηριστικά της αναπτυξιακής διαδικασίας. Αν, λοιπόν, η απάντηση είναι η ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, τότε χρειάζεται άλλος τρόπος. Ενώ αντίθετα, αν η απάντηση είναι το κέρδος, όπως είναι η δική σας λογική, το οποίο έρχεται σε αντίφαση με την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, έχουμε διαφορετικό προσανατολισμό.

Κατά τη γνώμη μας, λοιπόν, το βασικό ερώτημα είναι τί θα ικανοποιήσει η ανάπτυξη; Τις λαϊκές ανάγκες ή την κερδοφορία του κεφαλαίου; Και με βάση αυτήν την απάντηση καθορίζεται και η πολιτική. Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, η δική σας -και όχι μόνο της Κυβέρνησης της σημερινής και των προηγούμενων- στρατηγική είναι να δημιουργηθεί ένα ευνοϊκό επενδυτικό περιβάλλον, να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα για να στηριχθεί η υγιής επιχειρηματικότητα, όπως τονίσατε. Μόνο που αυτή η διαδικασία προϋποθέτει την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, προϋποθέτει την αφαίρεση εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων που με αγώνες και θυσίες είχαν κατακτήσει τις προηγούμενες δεκαετίες οι εργαζόμενοι.

Το αποτέλεσμα αυτής της διαδικασίας είναι αυτό το οποίο βιώνουμε και βιώνει ο ελληνικός λαός και όχι μόνο, αλλά και οι λαοί των υπόλοιπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των καπιταλιστικών οικονομιών. Δηλαδή, υπάρχει μία συγκέντρωση της οικονομικής δύναμης, της οικονομικής μεγέθυνσης, μια συσσώρευση σε όλο και πιο λίγα χέρια του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου από τη μια μεριά και από την άλλη η εξαθλίωση των άμεσων παραγόντων του κοινωνικού πλούτου, δηλαδή των εργαζόμενων.

Και αποτελεί πρόκληση η ρήση του κυρίου Υπουργού ότι: «Μέσα από αυτήν τη διαδικασία εμείς θα επιβάλουμε τη δικαίη αναδιανομή». Ο λαός στα απλά ελληνικά το λέει: «Να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι». Και ακριβώς επειδή αυτή η διαδικασία είναι αδιέξοδη, οδηγεί στην κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, λόγω ακριβώς αυτής της αντίφασης, επειδή ακριβώς βασίζεται στην αναρχία της αγοράς και της παραγωγής.

Μέσα από αυτήν τη λογική σήμερα θέλετε να εφαρμόσετε το μνημόνιο, που αντί για πρόγραμμα σωτηρίας της χώρας, όπως προσπάθησε να το αποκαλέσει ο κ. Παπουτσης είναι πρόγραμμα σωτηρίας των αναγκών των μονοπωλίων και του κεφαλαιοκρατικού συστήματος. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δεν εμπεριέχονται μέσα μόνο μέτρα τα οποία θα μπορούσαν να συμβάλλουν στην αντιμετώπιση της δημοσιονομικής εκτροπής, αλλά κοιτάνε την επόμενη μέρα, στο πώς δηλαδή θα ξεμπερδέψουμε μια και καλή με τα εργασιακά ασφαλιστικά δικαιώματα και κατακτήσεις.

Και επειδή ακριβώς αυτή η διαδικασία οδηγεί σε μια αναμικτή έξοδο από την κρίση, όπως το παραδέχονται και οι ίδιοι οι διεθνείς οργανισμοί, με αβέβαιο το μέλλον για την εμφάνιση μιας νέας κρίσης, ακόμη πιο βαθιάς και πιο ολοκληρωμένης, αποδεικνύει και επιβεβαιώνει ότι το καπιταλιστικό σύστημα πλέον έχει εξαντλήσει τα όριά του, γίνεται επικίνδυνο για τον άνθρωπο και

γι' αυτόν ακριβώς το λόγο πρέπει να ανατραπεί.

Αυτό είναι το βασικό ζήτημα, κυρία Υπουργέ, και από αυτήν την άποψη υπάρχει απάντηση. Γιατί στο θεωρητικό ερώτημα το οποίο τέθηκε, ότι όταν έτσι είναι δομημένη η παγκόσμια αγορά, είτε είναι της εργασίας είτε οποιοδήποτε άλλου, εμείς πώς μπορούμε να πάμε διαφορετικά, αυτό σημαίνει με πολύ απλά λόγια για παράδειγμα στην αγορά εργασίας -όταν 300 δολάρια είναι δομημένη η αγορά και ο μέσος μισθός- ότι αυτή η λογική οδηγεί στην αποδοχή και στην υποταγή, στη βαρβαρότητα του κεφαλαίου και των συνθηκών που αυτό καθορίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μη διευρύνουμε τη συζήτηση σε αυτό το κοσμοθεωρητικό πρόβλημα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, με αυτό. Στους προηγούμενους εκπροσώπους είχατε δείξει τεράστια ανοχή. Ολοκληρώνω με αυτό, επιτρέψτε μου.

Άρα, λοιπόν, υπάρχει πρόταση και υπάρχει λύση και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καταθέτει συγκεκριμένη πρόταση, για το πώς μπορείς να απαντήσεις σε αυτήν τη βαρβαρότητα. Μπορείς όταν ακριβώς κοινωνικοποιήσεις τα βασικά και συγκεκριμένα μέσα παραγωγής, προχωρήσεις στον εργατικό και λαϊκό έλεγχο, που αυτό σημαίνει αλλαγή της εξουσίας, ανατροπή των συσχετισμών δυνάμεων.

Άρα, λοιπόν, ανυπακοή και απειθαρχία στην πολιτική που εξυπηρετεί τις ανάγκες του κεφαλαίου, βάθεμα των αντιμονοπωλιακών, αντιμπεριαλιστικών χαρακτηριστικών, γιατί σε αυτόν τον τόπο και σε αυτό το κοινωνικό-οικονομικό σύστημα, κυρία Υπουργέ, δεν μπορείς να πατάς σε δύο βάρκες.

Το νομοσχέδιο του οποίου ολοκληρώνουμε σήμερα τη συζήτηση και την ψήφισή του, εξυπηρετεί αποκλειστικά και μόνο τα συμφέροντα των εφοπλιστών ειδικότερα, αλλά και των υπόλοιπων τομέων που δραστηριοποιούνται στον τουρισμό του κεφαλαίου και φαλκιδεύει τα εργασιακά δικαιώματα των ναυτεργατών, των αυτοαπασχολούμενων και των λαϊκών στρωμάτων όσον αφορά τον τουρισμό, την αναψυχή, αλλά και την ασφαλή ακτοπλοϊκή σύνδεση. Γι' αυτό ακριβώς και το καταψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Το λόγο έχει για δύο λεπτά ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, κ. Νικόλαος Ζωίδης, για δύο λεπτά ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Πλακιωτάκης και ο συμπερασματικός λόγος ανήκει στην κυρία Υπουργό.

Ορίστε, κύριε Ζωίδη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, ζήτησα να μιλήσω για δύο λεπτά για να επισημάνω κάτι που και στην επιτροπή, όταν συζητήσαμε διεξοδικά το νομοσχέδιο, είχα πει. Οι αντιδράσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης με κάνουν πλέον να είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι η νομοθετική σας πρωτοβουλία έλυσε ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα στη χώρα μας.

Από τη μια το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας φέρνει την καταστροφή...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς την φέρνετε την καταστροφή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: ...και από την άλλη οι δυνάμεις της Δεξιάς, όπως εκφράστηκαν από τον κ. Άδωνι Γεωργιάδη και από τον κ. Τζαβάρα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μη διακόπτετε, είμαστε στο κλείσιμο της συνεδριάσεως.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: ...την πεποίθηση ότι το νομοσχέδιο δεν θα έχει κανένα αποτέλεσμα, ουσιαστικά δεν θα εφαρμοστεί.

Ο ένας επισημαίνει την αναγκαιότητα της λαϊκής επανάστασης για μην εφαρμοστεί και οι άλλοι εκφράζουν τη βεβαιότητα ότι δεν θα εφαρμοστεί, διότι προβλέπει κάποιες διατάξεις που θα είναι αποτρεπτικές για κάποιους ανθρώπους με τους οποίους θέλουμε ισότιμες σχέσεις, επιχειρηματίες με τους οποίους θέλουμε να έχουμε καθαρό το παιχνίδι.

Κύριε Γεωργιάδη, έχετε κάθε δικαίωμα να μην πιστεύετε τους Υπουργούς, να μην πιστεύετε την Κυβέρνηση. Εμείς και τους πιστεύουμε και τους εμπιστευόμαστε και μαζί με μας θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι τους εμπιστεύεται και ο ελληνικός λαός. Εδώ

θα είμαστε του χρόνου, θα το ξανασυζητήσουμε τέτοια εποχή και θα δείτε ότι θα αναγκαστείτε δυστυχώς να ζητήσετε, όπως εσείς είπατε, συγγνώμη...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μακάρι, γιατί θα έχει βγάλει λεφτά...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: ... για όσα σήμερα καταθέσατε στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, κύριε Ζωίδη.

Ορίστε, κύριε Πλακιωτάκη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ κατ' αρχάς θα ήθελα να ανταποδώσω τις φιλοφρονήσεις των αγαπητών συναδέλφων. Επιτρέψτε μου, όμως, κύριε Πρόεδρε, να περιοριστώ στο νομοσχέδιο. Νομίζω ότι χάνεται μία μοναδική ευκαιρία, ενώ το νομοσχέδιο κινείται στη σωστή κατεύθυνση θα μπορούσε και θα έπρεπε να είναι πολύ πιο τολμηρό.

Άλλωστε, η Νέα Δημοκρατία εξ αρχής και προεκλογικά, αλλά και μετεκλογικά είχε ξεκαθαρίσει ότι είναι υπέρ της άρσης του καμποτάζ. Άρση του καμποτάζ, κύριε Πρόεδρε και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ουσιαστικά και πρακτικά σημαίνει διεθνώς εφαρμογή διεθνών και κοινοτικών κανόνων ασφάλειας της ναυσιπλοΐας, προστασίας του θαλασσιού περιβάλλοντος, αξιοπλοΐας, χωρίς όμως περιοριστικούς όρους. Ακριβώς αυτό κάνει το παρόν νομοσχέδιο. Θέτει ουσιαστικά όρους και προϋποθέσεις, που στην ουσία λειτουργούν ως αντικίνητρα στην προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Ας μη γελιόμαστε. Τέσσερις με πέντε είναι οι εταιρείες οι οποίες ουσιαστικά δραστηριοποιούνται στο συγκεκριμένο κλάδο.

Επομένως, εμείς ως χώρα οφείλουμε, εάν θέλουμε να προσελκύσουμε αυτές τις επενδύσεις, να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις και τα κίνητρα, έτσι ώστε να έχουμε ένα μόνιμο home porting στη χώρα μας. Το παρόν νομοσχέδιο θέτει ως βασική προϋπόθεση ότι το home porting είναι κάτι μόνιμο στη χώρα μας. Ρώτησα και στην πρωτολογία μου τι γίνεται όταν μία εταιρεία θέλει να κάνει ένα περιορισμένο πρόγραμμα με δύο - τρία μόνο turn arounds, κυκλικά δρομολόγια, στη χώρα μας. Τί γίνεται σε αυτήν την περίπτωση; Δεν πήρα καμία απάντηση. Μας είχε πει η κυρία Υπουργός γιατί να υπογράψει σύμβαση -αυτό ερωτώ- διότι και η πάλαι ποτέ ελληνική κρουαζιέρα ακόμα και αυτή ήταν εποχική. Τα πλοία πήγαιναν το χειμώνα στην Καραϊβική. Μας είπε η κυρία Υπουργός ότι πουθενά δεν φαίνεται ότι είναι υποχρεωτική η πρόσληψη Ελλήνων ναυτικών. Και εγώ ερωτώ: Εάν μία εταιρεία πληροί τους όρους σύνθεσης στη σημαία κανονικά και δεν θέλει να προσλάβει Έλληνες ναυτικούς, γιατί συμπεριλαμβάνεται στη σύμβαση την οποία μας κατέθεσε η κυρία Υπουργός και πώς διασφαλίζεται η εταιρεία, όταν έχουμε την ακραία περίπτωση των επεισοδίων που έγιναν και πρόσφατα στη χώρα μας, που στην ουσία ζημιώνει την εταιρεία η οποία επιθυμεί να έρθει και να επενδύσει στη χώρα μας;

Αυτό που με απλά λόγια λέω, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι πρέπει να δημιουργήσουμε κλίμα εμπιστοσύνης. Το έχει ανάγκη η χώρα μας. Και με αυτό το νομοσχέδιο θα μπορούσαμε να έχουμε εκπέμψει πιο ξεκάθαρο μήνυμα ότι η χώρα μας επιθυμεί τέτοιου είδους επενδύσεις και δεν μπορεί να μας λείη η κυρία Υπουργός ότι θέτουμε ως κίνητρο τη δημιουργία επενδύσεων ιδιαίτερω στα λιμάνια, όταν την ίδια ώρα ακυρώνονται πρωτοβουλίες που είχαν ξεκινήσει από την προηγούμενη κυβέρνηση. Ανέφερα ως παράδειγμα το λιμένα του Ηρακλείου, όπου είχαν προγραμματιστεί και μάλιστα με διεθνείς διαγωνισμούς αυτοχρηματοδοτούμενα έργα πάνω από 80 εκατομμύρια ευρώ. Πότε; Σε μία περίοδο που ουσιαστικά δεν υπάρχουν δημόσιες επενδύσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κλείστε, κύριε Πλακιωτάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Εάν, λοιπόν, δεν «τρέξουμε» τα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα, αν δεν τρέξουμε τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, από πού θα γίνουν οι επενδύσεις στα λιμάνια; Επομένως, θα πρέπει να δώσουμε κίνητρα στους υποψηφίους επενδυτές να έρθουν και να επενδύσουν στη χώρα μας. Υπάρχουν προηγούμενα στο εξωτερικό, εταιρείες έχουν δημι-

ουρήσει κοινό terminal με συμβάσεις παραχώρησης. Άρα ουσιαστικά, εάν θέλουμε να δημιουργήσουμε μόνιμο home porting στη χώρα μας, θα πρέπει, κύριε Πρόεδρε, να εκπέμψουμε ξεκάθαρο μήνυμα, εκτός και εάν η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμοστεί ποτέ και γίνονται και θα γίνουν συζητήσεις και συνεννοήσεις με τις εταιρείες κατά περίπτωση.

Τέλος, αυτό που ήθελα να τονίσω, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι είναι ευκαιρία να επενδύσουμε και στην τουριστική και στη ναυτική μας εκπαίδευση. Ο τουρισμός και η ναυτιλία μας αποτελούν τους βραχίονες ανάπτυξης της χώρας μας, όμως δυστυχώς και σε αυτούς τους δύο τομείς έχουμε μείνει πίσω. Οι ανώτεροι αξιωματικοί ναυτικοί δεν έχουν πρόβλημα εργασίας. Τα κατώτερα πληρώματα είναι αυτά που έχουν το πρόβλημα, επομένως θα πρέπει να επενδύσουμε και στον εκσυγχρονισμό της εκπαίδευσης και παράλληλα να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις, έτσι ώστε τα κατώτερα πληρώματα να γίνουν πιο ανταγωνιστικά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πλακιωτάκη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Τι θα θέλατε, κύριε Ζωΐδη;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Ούτε ένα λεπτό. Άλλωστε δεν εξάντλησα το χρόνο προηγούμενως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Να ακούσουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Κατ' αρχάς, να πω στον κ. Πλακιωτάκη ότι, όταν μία εταιρεία δεν θέλει να προσλάβει Έλληνες ναυτικούς, θα διαγράψει το σχετικό άρθρο στη σύμβαση, πάρα πολύ απλά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τι είναι αυτό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Θα πει «ουδείς». Εκεί που λέει «πόσους θα προσλάβεις» θα πει «ουδείς» και τελειώσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αν είναι υπέρ, υπάρχει τεκμήριο ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Κύριε Τζαβάρ, χτες ζητήσατε μόνο μια δήλωση της εταιρείας και σας ήταν αρκετή. Εμείς την ισχυροποιούμε με συνυπογραφή του Υπουργού και δεν σας αρέσει. Εν πάση περιπτώσει, δεν θα ξαναρχίσουμε τη συζήτηση από την αρχή. Είναι πάρα πολύ απλά μερικά πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μη συνεχίζουμε σε αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, για άλλο λόγο εγώ ζητήσω να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Να ακούσουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Θέλω κι εγώ να ενώσω τη φωνή μου, να συστρατευθούμε, άλλωστε ήταν και δικό μας σύνθημα εδώ και αρκετό καιρό, με την τροπολογία που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ για την τακτοποίηση του πολιτικού προσωπικού του πρώην Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Υποστηρίζετε την τροπολογία του ΣΥΡΙΖΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΙΔΗΣ: Ναι και πιστεύω ότι, αν η κυρία Υπουργός το θελήσει, μπορεί να γίνει αποδεκτή και να κλείσει ένα θέμα που ταλανίζει κάποιους ανθρώπους που θα το παρατείνουμε απλώς και ενδεχομένως να έχουμε και νομικές περιπλοκές, κυρία Υπουργέ. Νομίζω ότι και ο κ. Πρωτόπαπας, ο τομεάρχης της παράταξής μας, το είχε ζητήσει. Αν είναι δυνατόν να γίνει, να κλείσει το θέμα τώρα και να τελειώνουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ζωΐδη.

Ο συμπερασματικός λόγος στην κυρία Υπουργό για τρία λεπτά.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κλείνει αυτή η συζήτηση για το νομοσχέδιο αυτό. Μετά από όλη τη συζήτηση το μόνο θέμα στο οποίο υπήρξε διαφωνία είναι για τη σύμβαση, εάν πρέπει να υπάρχει ή να μην υπάρχει σύμβαση. Εκεί διαφέρουμε. Πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρχει σύμβαση για τους εξής λόγους, γιατί είναι πολύ

σημαντικό αυτό που λέει στο άρθρο 3 ότι απαγορεύεται ρητά η μεταφορά προσώπων για άλλο σκοπό εκτός της κρουαζιέρας και κάθε μορφής θαλάσσιας συγκοινωνίας, γιατί είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει. Αυτό δεν είναι πλήρες, επειδή το έχουμε κοιτάξει, στο άρθρο 2 ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Με συγχωρείτε. Ακριβώς γι' αυτό είναι η σύμβαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Δεν είναι θέμα νόμου, είναι πολύ σημαντικό. Κοιτάξτε, η σύμβαση δεν είναι νομικό έγγραφο μόνο. Σηματοδοτεί στην αγορά ορισμένα πράγματα. Είναι πολύ σημαντικό. Εσείς είστε νομικός. Αφήστε με να πω, επειδή είμαι οικονομολόγος, ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό μία σύμβαση να θέτει το όριο εποπτείας, να ξέρουν οι εταιρείες τι θα περιμένουν, τι πρέπει να κάνουν. Ακριβώς διότι η αγορά δεν μπορεί να λειτουργήσει ανεξέλεγκτα, είναι πολύ σημαντικό να κατοχυρώνεται ότι υπάρχει το τέλος, να υπάρχουν συγκεκριμένες διατάξεις για το ποιες είναι οι υποχρεώσεις της εταιρείας να εισπράξει αυτό το τέλος και πού να το εισπράξει. Έχει πολύ μεγάλη σημασία να υπάρξει η αναπροσαρμογή στο τέλος της τριετίας. Είναι πολύ σημαντικό να ορίζεται ότι για κάθε επιβίτη περιηγητή του πλοίου θα υποβάλλεται μία εισφορά, η οποία θα έχει ένα συγκεκριμένο ύψος. Και τέλος, έχει πολύ μεγάλη σημασία να κατοχυρώνονται τα μέλη του πληρώματος ότι μπορεί να είναι και Έλληνες ναυτικοί, ότι όταν και εάν προσλαμβάνονται Έλληνες ναυτικοί, θα προσληφθούν με τους συγκεκριμένους όρους της κλαδικής σύμβασης και θα ασφαλίζονται στο ΝΑΤ. Αυτά για εμάς είναι θέματα πάρα πολύ ουσιαστικά, τα οποία πρέπει να είναι μέσα στο πλαίσιο μίας σύμβασης με την αντίστοιχη εταιρεία. Και για τις επενδύσεις είναι ακόμα πιο σημαντικό, ώστε να ξέρουν, όταν θα καθίσουν οι εταιρείες να υπογράψουν αυτό το κείμενο, ότι υπάρχει δυνατότητα συνεργασίας επενδυτικής και να υπάρχει αυτό που λέμε μετά στο άρθρο ότι κατά προτεραιότητα θα εξετάζονται και θα υπάγονται στις ευεργετικές διατάξεις του αναπτυξιακού νόμου. Αυτό είναι κάτι το οποίο σηματοδοτεί στους ενδιαφερόμενους τι δίνεις και τι παίρνεις. Επομένως μπορεί να υπάρχει, κύριε Τζαβάρ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Τζαβάρ, παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Όσο δε και για τον κ. Γεωργιάδη, εδώ είμαστε στον επόμενο χρόνο να δούμε ακριβώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ένα λεπτό, αν θέλετε, να κάνω μία δήλωση μόνο, αν μου επιτρέπετε.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ας το κλείσουμε, κύριε Τζαβάρ. Μιλήσατε τέσσερις φορές. Ας το κλείσουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Η σύμβαση πάντως είναι νομικό θέμα.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Κοιτάξτε, η σύμβαση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ξέρω ότι οι νομικοί πάντοτε θεωρούν ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Δεν αμφισβήτησε αυτό η κυρία Υπουργός. Είπε ότι μία άλλη έμφαση δίνουν στο τι σηματοδοτείται.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Η σύμβαση δεν είναι μόνο για νομικούς, αλλά για όλους όσους συμμετέχουν μέσα στην αγορά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εμείς, πάντως, θέλουμε να πετύχει.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Εδώ θα είμαστε για να συζητήσουμε σε ένα χρόνο το αν πέτυχε ή όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεχίστε, κυρία Υπουργέ.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Κλείνοντας και αφού ευχαριστήσω όλους τους παρευρισκόμενους, θα ήθελα να πω ότι κοιτάξα ξανά με πολλή προσοχή την τροπολογία, σχετικά με την κοινή υπουργική απόφαση την οποία έχουμε συμφωνήσει να υπογράψουμε τα δύο Υπουργεία και μετά από εισήγηση και του νομικού μας συμβούλου, δεν έχω κανένα πρόβλημα να κάνω αποδεκτή την τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Την κάνετε δεκτή, δηλαδή.

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Κάνω δεκτή την τροπολογία με γενικό αριθμό 175 και ειδικό 13.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι στον τίτλο του σχεδίου νόμου θα πρέπει να προστεθεί η φράση: «...και άλλες διατάξεις».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ο τίτλος, δηλαδή, του σχεδίου νόμου θα διαμορφωθεί ως εξής: «Εκτέλεση περιγηγνητικών πλόων από πλοία με σημαία τρίτων χωρών με αφετηρία ελληνικό λιμένα και άλλες διατάξεις».

ΛΟΥΚΑ ΚΑΤΣΕΛΗ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Και αυτό γίνεται, κύριε Πρόεδρε, έτσι ώστε να συμπεριληφθούν οι τέσσερις πλέον τροπολογίες που έχουμε προσθέσει.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων και των τροπολογιών και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από την κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 176 και ειδικό 14, η οποία εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 176 και ειδικό 14 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 177 και ειδικό 15, η οποία εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 177 και ειδικό 15 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 178 και ειδικό 16, η οποία εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 178 και ειδικό 16 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 175 και ειδικό 13, η οποία εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 175 και ειδικό 13 έγινε δεκτή ομοφώνως και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Εκτέλεση περιγηγνητικών πλόων από πλοία με σημαία τρίτων χωρών με αφετηρία ελληνικό λιμένα και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλεται για άλλη συνεδρίαση. Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 14.40' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 25 Αυγούστου 2010 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος, νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ